

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLING AUTHOR

CHRISTINE FEELAN

DARK
HUNGER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KARANLIK AÇLIK

Christine Feehan

Karanlık Seri 14. Kitap

Bu hikaye Diane Trudeau'ya ve RBL yönetim kurulundaki tüm hanımlara ithaf edilmiştir.
Hayatı nasıl dolu dolu yaşayacağınızı her zaman bilmeniz dileğiyle!

Bölüm 1

Juliette Sangria kız kardeşine, "Yılın en nemli gecesini seçmiş olmalısın," diye fısıldadı. Alnındaki teri sildi ve görünmemek için çalılıkların arasına çömeldi.

Bir spot ışığı iki kızın saklandığı sık bitki örtüsünden oluşan alanı taradı ama yemyeşil çalılıklara ve ağaçlardan sarkan çok sayıda sarmaşık ve sürüngene nüfuz edemedi. Jasmine omuz silkmeden önce ışığın geçmesini bekledi. "Bu gece üç hayvan getirdiklerini gördüm. Onlara zarar vermeden ya da üzerlerinde deneyler yapmadan önce onları dışarı çıkarmalıyız. Buranın böyle bir yer olduğunu biliyorsun."

Juliette içinden küfretti ve spot ışığı uzun bir taramayla yanlarından geçerken tekrar gölgelerin arasına karıştı. Işığın daha çok, yaklaşan ormandan her zaman korkan batıl inançlı muhafızlar için olduğundan emindi. Tecrübelerinden ormanın asla uyumadığını ve her zaman insanların götürdüklerini geri almaya çalıştığını biliyordu.

Bina beton ve harçtan yapılmıştı, oldukça yeniydi ama şimdiden yosun ve mantarlarla kaplanmıştı, orman geri çekildikçe koyu, küflü bir yeşile bürünüyordu. Sürüngen sarmaşıklar duvarlara tırmanıyor ve sanki içeri girmek için bir yol arıyormuş gibi binanın tepesine dolanıyordu. Hiç pencere yoktu ve Juliette kalın duvarlara rağmen içerisinin hayvanlar için ne kadar sıcak olduğunu tahmin edebiliyordu. Burada nem oranı her zaman yüksekti ve araştırma merkezi en beklenmedik yerlerde inşa edilmişti. Nesli tükenmekte olan türler listesindeki hayvanların yasadışı araştırmalarda kullanıldığı gerçeğini gizlemek için bu ücra yere inşa edildiğini biliyordu.

"Jazz, mümkün olduğunca çok hayvanı dışarı çıkarmak için sadece altı dakikamız var. Bazıları oldukça tedirgin olacak. Yardım edemeyeceğimiz durumda olanlar varsa, onları bırakmak zorundasınız. Bu mu?

Anlaşıldı mı?" Kız kardeşinin vahşi yaşama olan ilgisini biliyordu. "Bu insanlar hatır için oynuyorlar. Bence bizi öldürürler, Jazz. Bana söz ver, ne olursa olsun altı dakika içinde çıkıp eve gideceksin ve orada kalacaksın. Ben arkada kalıp hayvanları tekrar yakalamadıklarından emin olacağım."

"Onları benden uzak tutmak için ormana yanlış bir iz bırakacaksın," dedi Jasmine.

"O da var. İkimiz de onları kaybedebileceğimi biliyoruz. Evet ya da hayır Jazz, bana söz veriyor musun? Yoksa içeri girmeyeceğiz." Juliette küçük kız kardeşini eve götürecek ve söz vermezse başka bir gece geri gelecekti. Bu adamların ormanına girip hayvanları yakalayıp işkence etmelerinden ve bunun yanına kâr kalmasından nefret ediyordu ama bu yüzden kız kardeşini kaybetmeyecekti.

"Altı dakika," diye onayladı Jasmine ve saatinin alarmini kurdu.

"O zaman yapalım. Ben ana girişteki korumayı indireceğim, sen de güvenlik sistemine gireceksin."

Jasmine planı kabul ettiğini başıyla onaylarken kaşlarını çattı. Juliette bunu her zaman çok kolaymış gibi anlatırdı. Nöbetçinin dikkatini dağıtmak ve onu saf dışı bırakmak her zaman tehlikeliydi. Daha iyi bir pozisyona geçerek kız kardeşini korudu ve kabloların saklandığı ana kutuya yaklaştı. Çok az insan bu küçük kutuya dikkat ederdi ama Juliette ve Jasmine ana alarmların otoyolunun orada olduğunu biliyorlardı. Geceleri sadece muhafızlar oradaydı ve onlar da her zaman gergin ve batıl inançlıydılar. Ormanın karanlık iç kısımlarında olanlardan korktukları kadar, korudukları binanın içinde olanlardan da korkuyor gibiydiler.

Juliette bluzunun düğmelerini göğüslerinin hemen altına kadar açtı, böylece ince kumaş açılarak yumuşak, davetkâr teninin cömert kabarıklığını ortaya çıkardı. Çantasından kalın bir muz çıkardı ve binanın etrafından dolaştı, giderken meyveyi yavaşça soydu. Sık çalılıkların arasından çıkarken, ay ışığında kasıtlı olarak durakladı, muzu ağzına götürdü ve

Dilini ucunda gezdirdi. Işık, bluzunun ince kumaşının arasından parlıyor, yuvarlak göğüslerini okşuyor, böylece koyu renkli meme uçları kumaşa davetkâr bir şekilde bastırıyordu.

Muhafızın dikkati hemen kadının göğüslerine odaklandı. Dudaklarını yaladı ve bakakaldı. Juliette muzun etrafından ona gülümsedi. "Bu binanın burada olduğunu bilmiyordum. Derenin hemen ötesinde küçük bir arkadaş grubuyla kamp yapıyorum." Sanki yerel lehçeyi bilmiyormuş gibi belli belirsiz bir İspanyolca kullandı. Juliette hafifçe dönerek ona vücudunun daha ilgi çekici bir görüntüsünü verdi ve karanlık bitki örtüsünü işaret etti. Tekrar ona döndü ve bakışlarının onu bir aşağı bir yukarı taramasına, pantolonunun içinde aniden büyüyen şişkinlikte bir an oyalanmasına izin verdi. "Tanrım, senin kadar iri ve güçlü bir adam beklemiyordum."

Konuşamıyordu, meyveyi emen kızın ağzına bakıyordu, dudakları müstehcen bir şekilde aşağı yukarı kayıyordu. Juliette muzun ağzından çekip aldı, kalçaları sallanıyordu, gülümsemesi çapkıncaydı. "Aç mısın? Paylaşalım." Muzu uzattı ve bluzunun açık olduğunu ilk kez fark etmiş gibiydi. "Özür dilerim, ormanda hava çok sıcaktı, üzerimde kıyafet olmasına bile zor dayanıyorum. Sıcak seni rahatsız etmiyor mu? Kendimi... çooooook sıcak hissediyorum." Bir eli bluzunu kapatacakmış gibi bluzuna gitti, ama parmakları göğsünün olgun kabarıklığı üzerinde gezindi.

Muhafız sertçe yutkundü, ona bakıyordu. Kadın muzun onun ağzına doğru tuttu. "Ormandaki tüm erkekler senin kadar yakışıklı mı?"

Kendine engel olamayarak ikram edilen meyveden bir ısırık aldı. Juliette ona gülümsüyor, hâlâ göğüslerine bakıyordu ki Juliette basınçlı şırıngayı kullanarak onu sakinleştirdi. Ağırdı, ama Juliette güçlüydü ve onu çalılarının arasına sürükledi, yırtıcı bir hayvanın onu savunmasız bulmaması için küçük bir dua göndererek geniş bir ağaç gövdesine yasladı. Jasmine alarm sistemine girerken o da aceleyle olay yerini hazırladı. Juliette çantasından çıkardığı az miktarda likörü muhafızın üzerine döktü.

giysilerini giydi, şişeyi eline yerleştirdi ve silahındaki mermileri çıkarıp sık çalıllıkların arasına fırlattı.

Juliette ve Jasmine gölgelerde kaldılar, büyük binada aceleyle ilerlerken bir kameranın onları yakalayabileceğı açık alanlardan kaçındılar. İlk birkaç oda boş ofisler gibi görünüyordu, ama onların hemen ötesinde, sıkıntı içindeki hayvanların tedirgin edici seslerini duyabiliyorlardı. Laboratuvarlar oldukça büyüktü ve her birinde birkaç kafes vardı. Mümkün olduğunca çok sayıda hayvanı serbest bırakma umuduyla devasa binanın farklı taraflarını tutarken, hızla saatlerine bakarak ve şans için bir öpücük üfleyerek ayrıldılar.

Her ikisi de en büyük kedileri bile sakinleştirme ve kontrol etme yeteneğine sahipti. Hayvanlar alay edilmiş, hırpalanmış ya da işkence görmüşse bu daha zor oluyordu ama her iki kadın da yeteneklerinden emindi ve takım çalışmasını iyi uygulayarak hızlı ve verimli bir şekilde hareket ediyorlardı.

Juliette kafesleri açıp hayvanları yönlendirirken gözünü saatten ayırmıyordu. Son laboratuvar en büyük hayvanları barındırıyordu. Bir güneş ayısı, bir jaguar ve bir tembel hayvan. Tembel hayvanın her türlü yardıma muhtaç olduğunu görünce nefesinin altından küfretti. Güneş ayısı, birinin onu keskin bir aletle dürtmesi sonucu birkaç yara almıştı ama jaguar hâlâ iyi durumdaydı, laboratuvarın aldığı en yeni hayvanlardan biriydi. Yavaşça konuşarak volta atan hayvanı yatıştırdı, hayvan tedirginlikle kafesin duvarlarına doğru sıçradığında boğazından bir kez hırladı. Kilidi açması ve telepatik bağlantısını kullanarak onu odadan dışarı, girişe doğru yönlendirmesi biraz daha uzun sürdü. Kedinin peşinden üç adım atmıştı ki sol tarafına doğru muazzam bir çekim hissetti. Dehşet içinde başka bir kapı daha vardı.

Kapı ağırdı, birkaç parmaklığı ve kilidi olan kalın, ses geçirmez bir kasaydı. Juliette saatine ikinci kez baktı. Dışarı çıkmak için koşması gerekiyordu ama kendi dışındaki bir şey araştırmasını gerektiriyordu.

Juliette, Jasmine'in sözünü tutup hemen eve dönmesi için dua ederek kapıyı tamir etmeye koyuldu.

RIORDAN beton zeminde bir kan gölünün içinde yatıyor, kanın yerleşik gidere doğru sızmasını kayıtsızca izliyordu. Kanı, gittikçe genişleyen bir su birikintisinde biriken ince, soluk gri bir sıvı izi gibi görünüyordu. Bu şekilde kapana kısılmış olması, kendi türünden birinin düşmanlarının ellerinde utanç içinde ölmesi düşünülemezdi. O bir ölümsüzdü, bir Karpat erkeğiydi, yeni yetme değil, onurlu ve yetenekli bir adamdı. Acınası bir yığın halinde yatıyor, hareket etmek için gereken gücü toplayamıyordu. Kendi türünden yardım çağıramıyordu.

Kardeşleri şimdi onu arıyor, zihninin neden onlara kapalı olduğunu merak ediyorlardı. Kendisi gibi bir başkasını daha tuzağa çekmeye cesaret edemezdi. Kendi türünden daha fazla kişiyi tuzağa düşürmek için yem olmayacaktı. Düşman, halkının kanını zehirlemenin, kanlarını emecek ve onları zayıf tutacak kadar uzun süre hareketsiz bırakmanın bir yolunu bulmuştu. Zehri vücudundan atabilecek kadar yetenekli olduğunu düşünmüştü. Geçmişte bunu birçok kez başarmıştı ama yeni zehir onu sürekli işkenceye karşı çaresiz, zayıf ve felçli tutuyordu.

Haberi prensine ulaştırmanın, düşmanlarının icat ettiği bu yeni, daha da ölümcül ilaç konusunda uyarmanın hiçbir yolu yoktu. Riordan oturur pozisyona gelene kadar mücadele etti, zincirlendiği duvara yaslandı ve vücudunda hızla dolaşan bileşiklerinceledi. Kanında hücre bozulmasını uyarmak için bir tür elektrik yükü kullanmışlardı. Nefesinin ölümcül bir vaatle uzun, yavaş bir tıslamayla çıkmasına izin verdi. Ölümcül bir umutsuzluk.

Kolayca ölmeyecekti - bedeni sürekli olarak yenilenecekti - ama gerekli kan olmadan, iyileştirici toprak olmadan, yavaş ve acı verici bir şekilde ölecekti. Bu kendisi için hayal ettiği son ölümdü.

İlaç vücudunda geziniyordu, neredeyse içinde gizlenen karanlık iblis kadar ölümcül bir kimyasal canavardı. Ölmeden önce, zehirli bileşik hakkında kardeşlerine mümkün olduğunca çok bilgi aktarmayı planlıyordu. Bir uyarı yayınlayacaktı ama ölümü yakın olana kadar bunu yapmayacaktı. Akrabalarına ihanet etmeyecekti. Diğerlerini çekmek için yem olarak kullanılmayacaktı. Prensini, usta bir vampirin insanları kullandığını ve kukla oynattığını bilmesi gerekiyordu. Riordan kaçmanın bir yolunu bulmak zorundaydı, başka bir seçenek yoktu. Bu ihanetle ilgili hayati bilgileri halkına ulaştırana kadar hayatının sona ermesine izin veremezdi. Her zamanki yoldaşları olan acı ve umutsuzluğun kararlılığını zayıflatmasına izin veremezdi.

Riordan gözlerini kapadı ve zihninin derinliklerine daldı. Neredeyse aynı anda ağır metal kapının kilidinin yumuşak tıkırtısını duydu. Onu esir alanlar muazzam gücünden korktukları için geceleri asla yanına gelmezlerdi. Laboratuvara, yani hapishanesine giren insanın zihnine dokunmak için üstünkörü bir tarama yaptı ama düşünceleri okuyamayınca şoke oldu. Bir dişi insan izlenimi edinmişti.

Kıpırdamadan oturuyor, zihni hızla çalışıyordu. Onu esir alanlar düşüncelerini korumanın bir yolunu bulabilmişler miydi? Çoğu zaman kendi zayıflığı tarafından korunuyorlardı. Gündüz saatlerinde çaresiz ve savunmasızdı ama geceleri uzak duracak kadar kurnazdılar. Her ne kadar kanını ve gücünü emmiş olsalar da, gece yaklaşmaya kalkarlarsa onlardan birine komuta edebilecek kadar zihinsel olarak güçlüydü. Bu onun kaçma ya da onlar onu kendi türüne karşı kullanmadan önce hayatına son vermenin bir yolunu bulma şansıydı.

Hapishanesine giren tek kişinin zihnini inceledi. Genç bir kadındı. Gözlerini kapalı tuttu, gücünü korudu ve geleceğini bildiği o anı bekledi. Zihnindeki garip engelleri aşacak, kontrolü tamamen ele geçirene kadar her bir garip bölmei parçalayacaktı. İnsan dişiyi kendi istediklerini yapmaya zorlayacaktı.

Teklif. Kaçış ya da ölüm, bu savaşı kazanmak için hangisi gerekiyorsa. Şimdi onun kokusunu alabiliyordu, açık havayı, temizleyici bir sağanaktan sonraki yağmur ormanını çağrıştıran temiz, taze bir koku. Bir parça egzotik çiçek ve başka bir şey, vahşi bir şey. Pek insani olmayan bir şey. Riordan bu yabancı koku karşısında kaslarının gerildiğini, garip bir şekilde hızlandığını, vücuduna bir sıcaklık yayıldığını hissetti ama kendini kontrol altında tuttu.

Hiçbir şey onun saldırısını engelleyemezdi. Bu içlerinden birinin yaptığı ilk hataydı ve o da bunu kullanacak, bundan faydalanacaktı. İçindeki iblis serbest kalmak için çabalıyor, kızın kalp atışlarını, damarlarındaki kanın gelgitlerini dinliyordu. Açlık onu durmadan, akılsızca, acımasızca kemiriyordu. Kıpırdamadan bekledi, kadının yumuşak adımlarını dinledi. Sadece bir fısıltı kadar ses vardı ama yine de onun heyecanının, korku ve adrenalinin kokusunu alıyordu. Kadın yaklaşıyordu.

Yumuşak ayak sesleri bir anda kesildi, nefesi yumuşak bir şok tıslamasıyla dışarı fırladı. "Olamaz!" Ona doğru bir hareketlenme oldu, giysiler hışırdadı. Riordan onun sesindeki şaşkın dehşeti açıkça duydu. Onu beklemiyordu.

Juliette bu korkunç manzaraya inanamıyordu, adam hayal edemeyeceği kadar solgundu, kanı yerde akıp gidiyordu. Göğsüne sarılmış ağır zincirler etine işlemiş gibiydi. Elleri kelepçeliydi ve çok sayıda yaradan kan sızıyordu. Onun bu kadar acı çekip hâlâ yaşayabildiğine inanamıyordu. Yanında diz çöktü ve nabzını yokladı.

Riordan gözlerini açıp onun yüzüne baktı, kadın yanına çömelmiş, elbisesine bulaşan kana aldırmadan ona doğru eğilmişti. Parmakları nazikçe boynuna yerleşti. İri, tuhaf turkuaz gözleri şefkatle doldu. "Bunu sana kim yaptı?" Soruyu fısıldarken bile, beline asılı alet kemerinden küçük bir alet çıkararak

ağır kelepçelerin kilidine baktı. Ona kilitli olduğunu bildiği kameralara bakmaktan dikkatle kaçındı.

"Çok vaktimiz yok. Yürüyebilir misin? Peşimizden güvenlik gönderecekler ve kaçmak zorunda kalacağız." İri bir adamdı ve Juliette onu itfaiyeci kucağında taşıyabileceğini hiç sanmıyordu. Yine de deneyecekti. Buraya egzotik orman kedileri için bir araştırma laboratuvarı olduğunu düşünerek gelmişti. Duvarların arasında hapsedilmiş, yarı ölü, işkence gördüğü belli olan bir adam bulmayı hiç beklemiyordu. Daha önce hiç bu kadar çok kan, bu kadar harap olmuş bir yüz, bu kadar yoğun gözler görmemişti. Sol elindeki kelepçeyi çıkardı ve ikinci kelepçeyi takmak için adamın etrafından dolandı.

Saçları mavi-siyah tellerden oluşan ipeksi bir dökölme halinde yüzüne düşüyordu. Renkleri tek tek görebildiği için şok olan Riordan sadece saçlarına bakabildi. Bir an için düşünemedi, nefes bile alamadı, havayı ciğerlerine çekemedi. Bu imkânsızdı ama siyah saçlarına doğru kaldırdığı eli kana bulaşmıştı. Kırmızı, çamurlu gri değil. Parmakları, iliklerine kadar işlemiş bir içgüdüyle, kadının saçlarını omzunun üzerinden zarif bir nezaketle geriye doğru taradı ve boynunun çizgisini ona gösterdi. Kalın çelik kelepçenin kilidi üzerinde titizlikle çalışırken fark etmemiş gibi görünüyordu. Teni yumuşak ve davetkârdı. Saten gibi. Başını öne eğdi, yavaşça, istikrarlı bir şekilde, dişleri uzuyor, iblis kükrüyor, vücudu kenetleniyordu. Nefesi kızın teninde ılıktı. Dişleri neredeyse nabzına dokunuyordu, o savunmasız iğne ucu baştan çıkarıcı bir şekilde çağırıyordu.

Bluzunu araladığında enfes göğüsleri ortaya çıktı; gür, dolgun ve başını yaslayabileceği kadar yumuşaktı. Elini gömleğinin içine sokmak ve boynuna doğru eğilirken sıcak etini tutmak istedi.

Kaşlarını çatarak bir ses çıkardı, hâlâ işine dalmıştı. Riordan onun kokusunu bedeninin derinliklerine çekerek içine çekti. Onun zihnini kontrol edemiyordu ve gücünden geriye kalanları karmaşık bulmacayı çözmek için harcayamayacak kadar güçsüzdü. Ağır çelik

Bileğinden tutarak kollarını yukarı kaldırdı ve dişleri boynunun derinliklerine gömülürken kadının bedenini kendi bedenine kilitledi.

Juliette'in vücuduna beyaz bir acı yayıldı, kan dolaşımında bir şimşek kırbacı gibi dans etti, vücudunu ısıttı, böylece her sinir ucu canlandı ve ateşle titreşti. Acı yerini, karşı koymakta çaresiz kaldığı karanlık, erotik, uyutucu bir coşkuya bıraktı. Juliette çırpındığından emindi ama adam demir gibiydi, yumuşak bedeni onun sert bedenine çarpıyordu ve adam bunu fark etmemiş gibiydi. Kendi gücü ondan uzaklaşıyor gibi görünse bile, ondaki gücün arttığını, ona yayıldığını hissetti. Bir parçası ayrı gibi görünüyordu, ayrı duruyordu, bir tür dehşet içinde izliyor ve hissediyordu. Kanında bir ateş vardı, vücudunda hareket ediyordu, kasları kenetleniyor, sıkılıyor, kemiksizleşiyor, onun demir gibi kavrayışında uysallaşıyordu.

Riordan kendisine çevrilmiş kameraya baktı, ağzı mizahsız bir gülümsemeyle kıvrıldı ve beyaz dişleri parladı. Gözleri doğrudan objektife bakarken başını eğdi ve diliyle boynundaki iğne izlerini okşadı. Bu bakış onlara her şeyi anlatacaktı. Her birini tanıyordu, kokularını biliyordu; düşmanlarını tanıyordu. Kokuları ciğerlerine kadar işliyordu ve o bir avcıydı. Küçük bir kan infüzyonuyla avdan avcıya dönüşmüştü. Onu tamamen iyileştirmeye yetmemişti ama kaçmasına izin verecek kadar yeterliydi.

Kadının gevşek bedenini kolayca omzuna kaldırdı ve zarif bir güç gösterisiyle hareket etti. Düşmanlarını kendisine çekmeye ve ailesinden uzaklaştırmaya niyetliydi. Ama önce ormanda inşa ettikleri her şeyi yok edecekti. Laboratuvarlarını meraklı gözlerden uzakta sakladılar. İğrenç işkence odalarını ormanın derinliklerine saklamışlardı, kanundan, adaletten uzak olduklarını düşünüyorlardı ama o onlara dünyanın bu kısmının sahibinin kim olduğunu gösterecekti, uzun, çok uzun zamandır sahibinin kim olduğunu.

Kadın vahşı bir mücadeleye girişti ve adamdan uzaklaşmaya çalıştı.

Riordan ona daha sıkı sarıldı. "Kes şunu," diye emretti. "Kaçmanın hiçbir yolu yok. Bu imkânsız. Kıpırdamadan yat." Sesi yumuşak, tehditkâr bir komuttu.

Juliette onun kollarındaki muazzam gücü hissederek sessizce uzandı. Paniğini bastırmaya, umutsuzca düşünmeye çalışıyordu. Vücudu kurşun gibi olmuştu. Kolunu kaldırmak, yumruk yapmak, sırtına vurmak büyük bir çabaydı. Başı dönüyor ve midesi bulanıyordu. Duyguları onu boğuyor, karanlık bir tehlikenin vahşı girdabı onu dövüyordu. Daha önce hiç bu kadar yoğun duygular hissetmemişti. Bir volkan gibi kabarmışlardı, patlayıcı, şiddetli ve çok yoğunlardı. Vahşi ve evcilleşmemiş bir şey, eşi benzeri olmayan bir yırtıcı hissetti. Boynu zonkluyor ve yanıyordu ve ne tür bir iblisi serbest bıraktığını merak etti.

Aslında onun içinde toplanan gücü hissetti. Hissetti. Muazzam bir gücün kaynayan kazanı. İçinde birikmiş ve sanki içinden, gözeneklerinden taşıyor, erkeksi bedeninden fışkırıyor gibiydi, öyle ki binanın iskeleti uğursuz bir şekilde sarsıldı ve gıcırdadı, ta ki hava o kadar dolana kadar, duvarlar bu gücü kontrol altına almak için dışa doğru şişti. Juliette onun gömleğinin yırtık pırtık kalıntılarına yapıştı, yumruğu avucunun içindeki malzemeyi sıkıyordu, tutunacak bir şeye, herhangi bir şeye ihtiyacı vardı.

"Kız kardeşim burada olabilir." Yasemin'in çimento ve harçtan oluşan devasa yıkıma yakalanmasından korktuğu için kelimeleri fısıldamayı başardı.

"Binada bizden başka kimse yok," diye güvence verdi. Sonra hareket etti, hızı o kadar inanılmazdı ki etrafındaki her şey bulanıklaştı. Juliette baş dönmesinin onu ele geçirmesini önlemek için gözlerini sıkıca kapattı. Karnı guruldadı ve sıkıca sarıldı. Altındaki güçlü kasların kasıldığını, havanın vücuduna hücum ettiğini hissedebiliyordu. Bir noktada yerden ayrıldıklarına, uzayda o kadar hızlı ilerlediklerine ve uçtuklarına yemin edebilirdi.

Bölüm 2

Dehşete varan korku Juliette'in içini parçaladı. Neyle karşı karşıya olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama adam güçlü bir yırtıcıydı ve onu içinde bulduğu duruma bakılırsa öfkesi haklıydı. Onun içinde kontrollü bir öfkenin kaynadığını hissedebiliyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, birbirlerine bağlı görünüyorlardı, kadın onun duygularını hissediyordu, adam da onunkileri. Cesaretini topladı, baş dönmesini engellemek, korkudan ve dehşet odasında hızla ilerlerken yüzüne çarpan rüzgârdan etkilenmemek için gözlerini hâlâ sımsıkı kapalı tutuyordu. Eğer kaçacaksa tüm duyularının çalışmasına ihtiyacı vardı. Bir anlığına dikkatinin dağılacağı o tek an, o tek şans için tetikte olmalıydı. Gücünü toplamaya çalıştı.

Baş aşağı dururken, karnı omzuna sertçe çarparken bu muazzam bir görev gibi görünüyordu. Adam bir koluyla onu kalçalarından sıkıca tutuyordu, sanki orada olduğunu hatırlamıyormuş gibi kolayca, rahatça. Midesi isyan etti, halsizleşti ve başı döndü. Ama dokunuşu tanıdık, hatta samimi görünüyordu. Parmakları kalçasında geziniyor, binanın içinde hızla ilerlerken bile kaslarının yuvarlaklığını dalgınca okşuyordu. Sanki dokunuşu onun vücudunu hatırlıyor, bir şekilde onu yakından tanıyordu. Juliette ne kadar uğraşırsa uğraşsın tam olarak odaklanamıyordu, adamın parmaklarının istediğinden daha fazla farkındaydı.

Binanın temeli sarsıldı; parçalanarak altlarındaki toprak şiddetle büküldü ve dalgalandı. Kablolar kırışlardan fırlayıp çatırdayıp parçalanırken etraflarında kıvılcımlar çakmaya ve çatırdamaya başladı. Aydınlatma armatürleri tehlikeli bir şekilde sallandı. Yerde, duvar boyunca büyük, uğursuz çatlaklar belirdi.

Kulaklarında yüksek ve ısrarcı bir uğultu vardı. Onu kendisine kilitleyen adam yumuşak, akıcı bir şekilde hareket ediyordu, hareketlerinde belli bir şiirsellik vardı, fena halde düğümlenmiş midesini sarsmıyordu. Nefes al. Bu kelimeyi zihninde yumuşak bir fısıltı olarak duydu. Neredeyse bir okşayış, samimi. Nefes al. Sanki adamın ağzından çıkan ılık hava kulağına üfleniyordu. Sanki adamın ciğerleri onun ciğerleri için hareket ediyordu. Vücudu hâlâ kurşun gibi hissediyordu, kolları adamın sırtından aşağı sarkıyordu. Konsantre olmaya çalıştı, kendi anını beklemek için gücünü toplamaya çalıştı ama o tek kelime onu rahatsız etmişti. Onu değiştirmişti. Nefes al. Vücudunda fısıldadı, kan dolaşımında yüzdü, sinsice vücuduna yayıldı, böylece kalbi onun kalbinin ritmiyle atmaya başladı. Ve bu kelime zihnindeydi, yüksek sesle söylenmemişti.

Bina titrerken, merdivenleri üçer dörder çıktı. Yıkılmakta olan çimento duvardan sıçradı, yaklaşık yirmi metre havadaydı, ayaklarının topları üzerine kolayca indi, yine de onu sarsmamaya dikkat etti. Alevler beton blokları yalıyor, yakıt bulmaya çalışıyor, onu ormanın sığınağına götürürken açgözlülükle yiyecek bir şeyler arıyordu.

Bir anda koyu yeşil yapraklar onları sardı, yuttu, zengin, yemyeşil bir bitki örtüsü cenneti. Karanlık, tepelerindeki yoğun yeşillik örtüsünün altında neredeyse nüfuz edilemezdi. Devrilmiş ağaçlar ve sık çalılıklar onu yavaşlatmadı. Ormanda doğup büyümüş biri gibi sessiz ve ölümcül bir şekilde hareket ediyor, karanlık iç mekanda hızla ilerlerken onu vücuduyla koruyor, yıkılmakta olan laboratuvarla aralarına mesafe koyuyordu. Çoğu kişi ormanın derinliklerinde yönünü şaşırılmışken, o nereye gittiğini tam olarak biliyor gibiydi. Daha önce hızla ve güçle koşarken şimdi duraklamaya başlamıştı, bacakları sanki aniden güçsüz düşmüş gibi titriyordu. Yaralarından hâlâ kan akıyor ve vücudundaki birçok kesikten aşağı süzülüyordu.

Juliette parmaklarını bükerek adamın yırtık gömleğini kavradı. İtiraz edecek gücü yoktu, gevşek ve cansızdı,

omzunda bir çuval gibi asılı duruyordu ama acıdan yarı deli olduğundan emindi. Bir anda, medeniyetin küçük kasabalar ve köyler inşa etmek için ormanı kestiği ağaçların kenarına geri dönmüşlerdi. Orman, her zaman olduğu gibi, alınanları geri almak için sürünerek ilerliyor ve köyün en ucuna kadar koruma sağlıyordu.

Kalın bir ağaç gövdesinin yanında durdu, karanlıkta bir gölge gibi. Onun hareketsizliğini, bilgi toplayışını ve rüzgârın kokusunu hissetti. Kalbi beklentiyle çarpmaya başladı, gürültülü, korkunç bir atış. Avını avlıyordu. Ruhunun derinliklerinde, omzuna gelişigüzel atılmış kurşuni bedeniyle insan avladığını biliyordu. Mücadele etmek, çığlık atmak, kurbanını uyarmak istedi. Hiçbir ses çıkmadı; bedeni ona itaat etmeyi reddetti. Kalbi neredeyse göğsünde patlayacaktı, vahşi ve korkmuştu.

Nefes al. Tekrar geldi. Zihninde yumuşak bir komut- nazik, samimi. Teninde hissettiği bir okşama, saçında hissettiği bir okşama. Çıplak göğsünde. Hava ciğerlerinde, onunkinde dolaştı ve kalbi onunkinin sabit, doğal atışını buldu.

Ayak seslerini, gecenin içinde taşınan seslerin mırıltısını duydu. Yaklaşıyorlardı. Hala daha yakın. Kim gecenin bu saatinde ormanın yakınında dolaşacak kadar aptal olabilirdi ki? Ormanda pek çok yırtıcı hayvan vardı. Sonra hareket etti, onu kollarının arasına aldı, göğsüne yaklaştırdı, siyah gözleri uzun bir an boyunca onun kileri derinlemesine yaktı. Kız sadece çaresizce bakabildi, yarı büyülenmiş, yarı felç olmuş bir halde. Adam yavaşça kızın ayaklarını yere indirdi, kolunu kızın etrafında tutarak onu kendine doğru çekti. Onu yukarıda tutmak için. Başı dönüyordu ve halsizdi.

Onun karanlık muayenesi şimdiye kadar deneyimlediği en samimi şeydi. Aralarındaki bağ giderek büyüyordu. Bakışları vücudunun üzerinde gezindi, açıkta kalan göğüslerine bir alevin sıcaklığıyla dokundu. Juliette bluzunun düğmelerini ilikleyecek gücü kendinde bulamıyordu.

önünde sallanıyor ve savunmasızdı. Zihnini okumuşçasına, onu esir alan kişi kumaşın kenarlarını birleştirdi ve düğmeleri yerine kaydırıldı. Parmak eklemleri kadının tenine değerek omurgasından aşağı bir farkındalık ürpertisi gönderdi. Karanlık başını ona doğru eğdi, yavaş, neredeyse baştan çıkarıcı bir hareketti bu. Yontulmuş ağzı onunkine yaklaştığında kalbi kulaklarında gümbürdedi. Bir fısıltı uzaklığındaydı, daha fazla değil. Büyülenmiş bir halde, nefes almayı unutarak sadece ona bakıp bekledi. Adam aniden başını küçük ev grubuna doğru çevirdi.

Juliette kendilerine doğru gelen iki adam gördü, bir patikada yürür gibi dümdüz yürüyorlardı ama sık çalılıkların arasından geçiyorlardı. İkisi de konuşmuyor, sağa ya da sola bakmıyordu. İkisi de yırtıcı hayvanların gizlendiği ormana yakın olduklarının farkında değil gibiydi. Juliette başını geriye doğru eğdi. Adamın göğsüne düştü, kendi başına kaldıramayacağı kadar ağırdı. Adamın kolu sıkılaştı, Juliette'i kendisine daha da yaklaştırdı, böylece vücudunun sıcaklığı Juliette'in soğğunun içine sızdı.

İki kurban gittikçe yaklaşırken o sadece çaresizce orada durabiliyordu. Onu yakalayanın içinde bir durgunluk vardı, bir yılanın kıvrılması gibi. Avı yaklaşırken onun gücünü topladığını ve yerinde tuttuğunu hissetti. İki adam sanki çekilmiş gibi, sanki programlanmış gibi ona doğru yürüyordu. Biri başını arkaya eğip boğazını açığa çıkarınca içinden bir ürperti geçti. Onu yakalayan da aynı telaşsız, neredeyse rahat tavırla karanlık başını eğdi ve dişlerini derine geçirip içti.

Juliette'in kalbi çılgınca çarpıyor, adrenalin kan dolaşımında hızla ilerliyordu. Onlar hissedemez. Onlar korkmuyor, sen neden onlar için korkasın ki? Onlara zarar vermiyorum. Nefes almayı hep unutuyorsun. Melodik sesinde en ufak bir eğlence belirtisi, nefesini kesen bir samimiyet vardı.

Tüm vücudu kasıldı, yakıcı sıcaklık parmak uçlarının darbesi gibi yer yer ona dokundu. Nefesi boğazında düğümlendi. Adam tehlikeliydi, ilk düşündüğünden çok daha tehlikeliydi.

Sesi bir silah, baştan çıkarma aracıydı. Ve kadın onun şehvetli ağzına, yakıcı gözlerine ve kadife sesine karşı duyarlıydı.

Juliette korkusunu, adrenalinini ve onun beslenirkenki anlık dikkat dağınıklığını kullanarak vücuduna enerji yükledi. Ani dehşet dalgasını kullanarak adamın kollarından kurtulmaya çalıştı. Adamın kolu çelik bir tuzak gibi Juliette'in etrafında kenetlenmişti, kıpırdamadan, sanki onun direncini hissetmiyormuş gibi.

Riordan zayıf bir şekilde sallanan ilk insan erkeğinin yere oturmasına izin verdi ve ikincisine uzandı. Laboratuvarın duvarları arasında hapsedilmesi ve işkence görmesi nedeniyle uğradığı muazzam kaybı yerine koymak için taze kana ihtiyacı vardı. Kan infüzyonuyla, vücudunu tam gücüne kavuşturmaya başlayacak kadar iyileşmeyi umuyordu. Yenilenmiş güçle ve yapay zehri uyaran sürekli elektrik yükleri olmadan, maddeyi sisteminden çıkarabilirdi. Dikkatli bir şekilde ikinci insanın yere düşmesine yardım etti ve kadının bedenini kendi bedenine yakın tutarak ona sahip olmayı sürdürdü. Onu hissetti. Her santimini, her kıvrımını. Teni inanılmaz derecede yumuşaktı. Başını kadının gür saçlarına doğru eğdi ve kokusunu içine çekti. Yüzünü ipeksi saç tellerine gömmek için muazzam miktarda kendini kontrol etmesi gerekti.

Çok korkmuştu, onu yatıştırmaya çalışmasına rağmen korku onu sarmıştı. Beyin yapısı farklıydı, şimdiye kadar karşılaştıklarının en zoruydu. Çenesini sıkıca avucunun içine aldı ve başını geriye doğru eğerek garip gözlerinin kendi bakışlarıyla buluşmasını sağladı. Gözleri bir kedininki gibi şekilliydi, koyu turkuaz rengindeydi ve göz bebeklerinden mükemmel bir gece görüşüne sahip olduğunu anlayabiliyordu. Kirpikleri uzundu ve saçlarıyla aynı mürekkep siyahı rengindeydi. Gözlerinin içine baktı, basit bir hipnotik teknikle onu anında sakinleştirmesi gerekirdi ama onun yerine kalbinin çılgın ritmini duyabiliyordu.

"Beni kurtardınız. Teşekkür ederim," dedi yumuşakça, nazikçe, sesinin gümüşü tonlarına gömülmüş bir zorlamayla.

Juliette umutsuzca enerjisini geri kazanmaya çalıştı. Bacakları çok ağırdı, kolları hâlâ kurşun gibiydi. Onu ayakta tutan tek şey oydu. Başı dönüyordu ve onun siyah gözlerine her baktığında sanki öne doğru düşüyormuş gibi hissediyordu. Gözlerini hızla kırptırıyor, sağlıklı düşünme yeteneğini yeniden kazanmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu. "Neyim var benim?" Ağzı kurumuştı ve sesi kendi kulaklarına çok uzak geliyordu.

"Kanından çok fazla aldım," diye cevap verdi usulca, dürüstçe. "O cehennem çukurundan kaçabilmemin tek yolu buydu. Benden korkmana gerek yok, kaybettiklerinin yerini dolduracağım." Kolları sahiplenici bir şekilde sıkılaştı.

Juliette etkisiz bir şekilde onu itti. "Sadece git buradan. Hiçbir şeyi değiştirmeni istemiyorum."

"Ben Riordan, senin hayat arkadaşınım. Bu uzun yıllar boyunca seni bulmak için aradım."

"Sen bir tür kan emici bir şeysin ve ben sadece gitmeni istiyorum." Juliette neredeyse çalılara gömülecekti ama adam onu kaldırarak düşmesini engelledi. Bu kadar acımasızca işkence görmüşken böyle bir güce sahip olması onu rahatsız ediyordu. Kanlı ya da kansız, bir kedi yavrusu kadar zayıf olmalıydı. Göğsünde uzun, çığ yanık izleri vardı, sanki onu tutan zincirler asitten yapılmış gibiydi. "Bu yaralara iyi bakmalısın. Ormanda enfeksiyon kaparlar. Hiç açık yaran olmamalı." Neden umursadığını anlamıyordu. Sadece onun gitmesini istiyordu. Adam onu sanki kollarında gevşekçe sallanan bir çocukmuş gibi kucakladı, başı boynunun üzerinde geriye doğru sallanıyordu. Boğazının farkındaydı, adamın keskin dişlerine karşı çok savunmasızdı.

Riordan onun tuhaf gözlerinin içine baktı ve zihninde korkularını yatıştıracak bir yol aradı. Onlardan çok da uzak olmayan karanlık iç mekândan gelen yumuşak bir homurtu duydu. Kız tepki verdi. Tepki vermemeye çalıştı ama zihninde aceleyle bastırılmış bir sevinç vardı ve vücudu

kısa bir an. Onun tepkisinin zihninde başladığını hissetti, zaten ona bu kadar uyumluydu ve henüz kanını paylaşmamışlardı. Bir nefes aldı. O daha sesini çıkaramadan adamın eli boğazına yapıştı. Kızın korku dolu bakışları onunkilere sıçradı. Riordan başını salladı.

Sessiz kalacaksın. Yardımına gelen her şeyi öldüreceğim. Anlaşıldı mı?

Juliette başını salladı. Aralarındaki muazzam bağı anlamamıştı. Onun hissettiklerini hissediyordu. Adamın karnında çalkalanan karanlık şiddetle eşleşecek şekilde zihninde dönen siyah, volkanik düşünceleri neredeyse görebiliyordu. Adam onu dişleri ve belirgin yetenekleriyle ilgisi olmayan bir şekilde korkutuyordu. Uzun zaman önce başka bir varlık ırkının fısıltısını duymuştu ve onun da o ırktan olduğundan şüpheleniyordu. Karpatyalılar. Neredeyse ölümsüzler. Vampir avcıları, birçok türün koruyucuları, yine de her zaman yalnız, her zaman ayrı. Onlar hakkında çok az şey biliyordu, sadece kendi türü için son derece tehlikeli olduklarını biliyordu.

İçindeki kara öfke kıpır kıpır olsa ve intikam için duyduğu korkunç ihtiyaç onu zorlasa bile, beslendiği iki adamı da öldürmemişti. Hayatı için korkması gerekirdi ama onu korkutan tamamen farklı bir şeydi. Adamın ona bakışı tamamen yırtıcıydı. Tamamen cinsel. Tamamen sahipleniciydi. Ve tüm varlığı sıcaklık ve ateşle, gizli bir özlemle ve şok edici bir dehşetle karşılık verdi.

Riordan elinin kızın boğazından kaymasına izin verdi. Ağzını onun kulağının yanına yerleştirmek için eğildi, ancak konuşurken yüksek sesle konuşmak yerine telepatik iletişim kullandı. Seni buradan uzağa götürüyorum. Avcılar zayıf olduğumu anlayacak. Sana katılmadan önce vücudumu onların toksinlerinden arındırmalıyım. Eğer havada yolculuk etmek seni korkutuyorsa gözlerini kapat.

Beni korkutuyorsun. Beni burada bırak.

Bir ses çıkardı. Yüksek sesle değil ama zihninin derinliklerinde bir alay homurtusu. Yüzü amansız bir maskeye dönüşmüştü.

yorgunluk ve acı derinlere kazınmıştı. Eğer yapabilseydi, Juliette o küçük çizgilere nazik parmaklarıyla dokunurdu. Yüzündeki o kasvetli yalnızlık ifadesini sonsuza dek yok etmek istiyordu.

Siz sadece özgürlüğünüzü kaybetmekten korkuyorsunuz. Sana zarar vereceğimden korkmuyorsun. Sana olan ihtiyacımı hissediyorsun, hissetmiyormuş gibi davranma.

Juliette onun sözlerini zihninde evirip çevirdi. Onu rol yaptığı kadar net okuyamıyordu, ki bu iyi bir şeydi. Adam paramparçaydı, bir yabancıydı, bildiği kadarıyla bir iblis, ama derin, kadınsı ve hayvani bir şey ona varlığının her zerresiyle karşılık verdi.

Yeryüzünün alçalmasını, bulutların beyazlaşmasını ve etraflarında sis oluşmasını izledi. Altındaki gölgelik kesintisiz ve aşılmaz görünüyordu. Ormanı neredeyse onun bildiği kadar iyi biliyordu. Aklında belirli bir hedef vardı. Daha derin ve dağlık bölgeleri keşfetmek için ormanın kendi bölgesinden nadiren ayrılırdı ama adamın onu oraya götüreceğini biliyordu. Evinden yüz mil uzakta olacaktı, belki de daha fazla. Juliette sırlarına sarıldı. Sadece gücünü bulması, kaçana kadar ne isterse kabul etmesi gerekiyordu.

Kahkahası alçak sesle ve mizahtan yoksundu. Seni ormanda kovalayacak havamda değilim.

Ne güzel bir haber. Başını kaldırıp erkeksi yüze baktı. Bir erkeğe benziyordu, bir çocuğa değil, isterse korkutucu, hatta biraz zalim olabilecek birine. Neden böyle bir adamdan biraz olsun etkilenmiş olabilirdi ki? Bu düşünülemezdi ama yine de etkilerini hissetmeden ona bakamıyordu.

Belki de benden korkmalısın. Sesi iğneleyici olmaktan çok yorgun geliyordu. Bana adını söyleyecek misin?

Net düşünmeye çalıştı, kamp ateşleri etrafında anlatılan eski efsaneleri hatırlamaya çalıştı, annesinin halkı tarafından böyle bir ırk hakkında anlatılanları. Ona adını vermek, onun üzerinde daha fazla güç mü sağlıyordu? Zihnindeki bulanıklığı yeterince hızlı çözemiyordu.

Adını bilmenin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Sana seslenmem için bana bir şey verecek misin yoksa ben mi uydurayım?

Juliette. Benim adım Juliette. Onun büyüleyici sesiyle kendisine bir sevgi sözcüğü söylemesini istemiyordu, buna inanabilirdi. Her halükarda, onun üzerinde zaten sahip olduğundan daha fazla güce sahip olduğunu hayal edemiyordu.

Gök gürültüsü başlarının üzerinde yuvarlandı, bulutların arasından öyle bir gürledi ki altlarındaki ağaç dalları sallandı ve içinden geçtikleri boşluk alarmla titreşti. Juliette, Riordan'ın vücudunun sarsıldığını hissetti. Onun kollarına yapıştı.

Seni bırakmayacağım, ölümsüzler tarafından takip ediliyoruz.

Bu ses hoşuma gitmedi. Keşke bu kadar zayıf olmasaydı. Silahı yoktu, yardım edebilecek hiçbir şeyi yoktu. Yaşayan ölümler düşündüğüm gibi mi?

İkinci kez tuzağa düşmeyeceğim. Sesinde öyle bir kesinlik vardı ki kadın ürperdi. Ve evet, bizi takip eden bir vampir.

Bizi nasıl takip ediyor? Arkanda iz bırakmıyorsun.

Kanımın kokusunu alıyor. Sesi acımasızdı.

Juliette sessizdi, Riordan'ın gösterdiği çabadan yorulduğunu hissediyordu. Riordan beklenmedik bir şekilde yere indiğinde midesi altüst oldu. Gölge kalındı ve dalları sıyrıp yere doğru öyle bir hızla savruldu ki çarpacaklarını sandı. Gözlerini sımsıkı kapalı tuttu ve sadece bir vampirin onu duyacağı düşüncesi çılgın atmasını engelledi.

Birden havada süzölmeye başladılar ve durdular. Riordan Juliette'i sırtını bir ağaca dayayarak yere yatırdı. Adam eline bakarken gözleri dehşetle açıldı, tırnağı ölümcül bir uzunluğa ulaşmıştı. Adam kendi bileğinde uzun bir kesik açarken Juliette bacaklarını çekti ve bir nefesi bastırdı. Kan damlıyordu, damlacıkları her yöne savurdu ve bulanık bir hızla koşmaya başladı, ondan uzaklaştı, ağaçların arasından dolanarak kokuyu yapraklar ve çalılıklar boyunca uzun bir mesafeye yaydı.

Juliette uzun bir süre nefesini tuttu ve yalnız olduğundan emin olmak için bekledi. Her nedense, Riordan onu vampire bırakarak şok etmişti. Belli ki onu yem olarak kullanıyordu. Kendini ayağa sürükledi. Seksi, düşünceli kahramanlar buraya kadarmış. Belli ki ne kadar işkence görürse o kadar az kahraman oluyordu. "Belki de o kadar da seksi değildin," diye mırıldandı yüksek sesle, onu terk ettiği için öfkeliydi. Bacakları titriyordu ve başı dönüyordu, yer eğiliyor ve yuvarlanıyordu. Ama önemli değildi. Vampirin bulutlardan inmesini ve çaresiz bir kurban bulmasını beklemeyecekti. Sürünmek zorunda kalsa bile kaçmanın bir yolunu bulacaktı. Ağacı bıraktı ve iki deneme adımı attı. Yer onu karşılamak için hızla yükseldi. Yere çarpmadan önce güçlü bir kol belini sardı ve Riordan'ın sert bedenine doğru sürüklendi.

Bölüm 3

"Ne yapıyorsun sen?" Riordan açıkça sinirlenmiş bir halde kelimeleri tısladı.

Juliette ona ters ters baktı. "Beni terk ettiğini sanıyordum."

"Ben senin hayat arkadaşınım. Senin korunman ve sağlığın her şeyin üstünde olmalı. Seni asla terk etmem."

Eğer bu kadar yorgun olmasaydı, bıkkınlıkla gözlerini devirirdi. Kendi başına anlama umudu olmayan şeyleri açıklamadığı için aptal olduğunu bilmesini sağlamak için zihinsel eşdeğerini yaptı. Adamın bileğine baktı. Sivri yırtık kapanmıştı ama çığ ve öfkeli görünüyordu. "Vampir için daha güçlü ve taze olan sahte bir kan izi bıraktın, değil mi?"

"Elbette. Umarım bu onu daha fazla güç kazanmama ve zehri vücudumdan atmama yetecek kadar geciktirir." Onu kollarının arasına aldı. "Bizi bulma umuduyla körlemesine gökyüzüne saldıracak. Sessiz kalmalısın."

Juliette bir patates çuvalı gibi oradan oraya sürüklenmekten rahatsız olmaya başlamıştı. "Ben tam olarak ağlayan bir bebek değilim. Seni oradan ben çıkardım, değil mi?"

Yüzünde ilk kez belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Neredeyse kalbi duracaktı. "Bu sana dişlerimi göstermeden önceydi."

"Bu biraz vampir esprisi mi?" diye sordu ama midesi tuhaf bir şekilde küçük bir takla atıyordu. Adam çok bitkin görünüyordu. Eğer ona dokunmanın tehlikeli olduğundan bu kadar emin olmasaydı, kollarını ona dolayarak onu rahatlatabilirdi.

Başını onunkine doğru eğdi, nefesi tenini ısıtıyordu. Gülümsediğinde kesici dişlerine dair hiçbir iz göremedi ama bu, küçük bir ürpertinin omurgasından aşağı akmasını engellemedi. Beklenmedik bir şekilde rahmi sıkıştı. Bunun iyiye işaret olduğunu düşünmüyordu. Aralarında kesin bir kimya vardı.

ve giderek artıyor gibiydi. Mantıklı değildi ve sadece ondan uzaklaşmak istiyordu.

"Vampir bize havada saldırmaya çalışacak. Nerede olduğumuzu gerçekten bilmeyecek ama bir vuruş yapmayı umacak. Sessiz kalmanız çok önemli. Çok korkutucu olacak."

Alaycı bir şekilde homurdandı. "Ve sen değil misin? Hadi gidelim buradan."

Baş döndürücü bir hızla tekrar gökyüzüne yükseldi. Onun zihninde kıpırdadığını hissetti, onu rahatlatmaya çalışıyordu ama onu dışarıda tutmak istiyordu. Zihinden zihne temas çok samimiydi. Onun düşüncelerini ve hatta muhtemelen ona karşı duyduğu garip çekimi okuyabilirdi. Ona karşı duyarlı olması onu rahatsız ediyordu. Bunun fiziksel bir çekim mi yoksa onu bir şekilde manipüle edip etmediğini anlamanın bir yolu yoktu. Hangisi olduğunu öğrenecek kadar uzun süre yanında kalmaya da hiç niyeti yoktu.

Bulutlar hiçbir uyarıda bulunmadan kıvılcımlar, kızgın korlar, erimiş ateş parçacıkları yağdırdı ve bunlar yağmur damlaları gibi sürekli bir sağanak halinde düştü. Riordan vücudunu koruyucu bir şekilde Juliette'in üzerine eğdi, tam gücünde olmadığı ve gökyüzünde süzülürken ihtiyaç duydukları sığınağı sağlayamadığı için lanet okudu. En iyi çabalarına rağmen, birkaç şerit Juliette'in kolunu delip geçti ve derisini neredeyse kemiğe kadar yaktı. Nefesini tuttuğunu duydu ama yüzünü göğsüne, oradaki korkunç yanık izlerine çevirdi ve sessiz kaldı. Korlar sırtını ve omuzlarını yaktı, yaralar çıkardı ve kolları boyunca kızgın arılar gibi soktu. Sonsuz derecede yorgundu ve umutsuzca halkının yolunda iyileşme alanına gitmek istiyordu, ama Juliette bunu yapamazdı ve insan ve vampir düşmanları onları ararken onu korumasız bırakamazdı.

Kadın beklenmedik bir hediye idi, aralarındaki bağ onu kendine çekmişti, aynı ruhun iki yarısı. Bu bağlantıyı istememişti ama oradaydı ve patlamaya hazırdı. Amansız acıya rağmen, onun yumuşak, cömert kıvrımlarının, vücudunun sıcaklığının ve kokusunun fazlasıyla farkındaydı. Sadece

fiziksel rahatsızlığını daha da arttırdı ve kadının temkinlilik seviyesini yükseltti. Kadının yüzü adamın çıplak göğsünü okşarken, adamın içi pelteye dönüyordu. Bu basit hareketle ona ne kadar inanç ve güven gösterdiğinin farkında değildi.

Korlardan saklanıyorum. Onun düşüncelerini reddetti.

Kendinizden, gerçeklerden saklanıyorsunuz.

Yeryüzündeki en sinir bozucu, en çileden çıkarıcı yaratık olabilirsiniz.

Belki, ama yine de kendini açıklanamaz bir şekilde benden etkilenmiş buluyorsun. Sesinde mırıldanan bir memnuniyet vardı.

Riordan onları orman örtüsünün karşılaştırmalı sığınağına götürdü ve ihtiyacı olan bitkilerin bolca yetiştiği küçük orman deresine doğru ilerledi. Gece gökyüzünde çakan şimşekler ormanı aydınlatıyor, hayvanları sığınacak bir yer bulmak için koşuşturmaya sevk ediyordu. Güvenlik için ihtiyaç duyduğu daha karanlık, aşırı büyümüş noktayı bulana kadar ağaçların arasında ilerledi.

"Eğer şanslıysak, vampir buradan kilometrelerce ötedeki ormanda yolunu bulmaya çalışıyordur. Şu yanıklara bir bakayım." Riordan onu yere bıraktı ve yanına çömeldi, incelemek için kolunu düz bir şekilde dışarı çekti.

"Sen benden daha kötü yaralanmışsın," diye itiraz etti Juliette, kalbi küt küt atıyordu. Adam yarasına öyle bir bakıyordu ki, siyah gözleri kızın teninde geziniyor, sanki kızın ateş parçacıklarıyla yaralanmış olmasını kişisel bir hakaret olarak görüyordu. "Bununla yaşayabilirim."

"Yapamam," dedi basitçe ve başını eğdi, böylece gökyüzündeki yolculuktan vahşi ve karışık olan siyah saçları yüzünü gizleyerek etrafına döküldü.

Önce onun nefesinin sıcaklığını hissetti. Dudakları, tüy kadar hafif, sadece bir fırça darbesi, böylece kalbi hızlandı ve vücudu gerildi. Dili kararmış yaranın üzerinde dönüp durdu. Elektrik tüm vücudunda cızırdadı. Nefesi ciğerlerinden çıktı ve ağzı kurudu. Kadın tepki olarak kolunu salladı ama adam onu sıkıca tuttu.

"Acı veriyorsa özür dilerim ama tükürüğümde iyileştirici bir madde var. Tüm acıyı yok edecektir. Sadece rahatla." Kelimeleri sadece söylemekle kalmadı, tenine doğru üfledi. Sesinin gözeneklerinde gezindiğini, kalbinin, ciğerlerinin ve diğer tüm hayati organlarının etrafında dolandığını hissetti.

Juliette kan dolaşımında dolaşan sıcaklık dalgalarına karşı gözlerini kapattı. Kanlı ve parçalanmış, yorgunluktan sallanan Riordan hâlâ karşılaştığı en seksi adamdı. Sesi, gözleri, ona bakışı, başını çevirişi, sert, erkeksi vücudu ama en çok da ondan yayılan tehlike vardı. Güçlü bir yırtıcıydı ve bunu belli ediyordu ama yine de ona dokunuşu inanılmaz derecede nazik, neredeyse şefkatliydi.

Sertçe yutkundu. "Vücudun bu kadar parçalanmışken beni iyileştirmeye çalışman doğru değil. Bekleyebilirim."

"Acının bana vurduğunu hissediyorum."

Vücudu canlanmaya başladığında ve düşünceleri yalnız kalması daha iyi olan şeylere döndüğünde mizah bulma girişiminde bulundu. "Neden zihinlerimizi paylaşmamamız gerektiğini anladın mı? Benim acımı kendi acına ek olarak hissetmek zorunda olmasaydın her şey çok daha kolay olurdu." Kaşlarını çatı. "Ben senin zihnindeyim, neden senin acını hissedemiyorum?" Onun ne kadar yorgun olduğunu hissedebiliyordu ama tüm o kesikler ve yanıklarla birlikte acı hissetmesi gerekiyordu.

Dili ikinci kez döndü. Sonra üçüncü kez. "Seni koruyorum."

Bir kadının aklını başından alabilirdi. Juliette onun muhteşem yüzüne o korkunç çizgileri silmek istemeden bakamıyordu. Dokunuşu nazik olmanın ötesindeydi, midesinin taklalar atmasına neden oluyordu. Göğüslerinin arasındaki vadiden boncuk boncuk ter damlıyordu ve bunun nemle bir ilgisi olmadığından emindi. Küçük yanıklar mucizevi bir şekilde onun bakımları altında batmayı bıraktı. Sonunda başını kaldırıp karanlık gözleriyle ona baktığında, orada için için yanan açlığı gördü.

Riordan kızın kolunun parmaklarının arasından kaymasına izin verdikten sonra ondan kısa bir mesafe uzaklaşarak dereye doğru ilerledi.

Juliette sırtını ağacın gövdesine yaslayarak yarı oturmuş, Riordan'ı dikkatle izliyordu. "Teşekkür ederim. Gerçekten çok daha iyi hissediyorum." Onun yüzündeki çizgileri inceledi. "Sisteminde gerçekten zehir var mı?"

Ona baktı, siyah, siyah gözleri kalbine doğru bir iz bırakıyordu... ya da vücuduna. Kan lekeli ve yırtık gömleğini dikkatlice çıkarmaya başladı. Tüm bu süre boyunca bakışları onun üzerinde kaldı ve nefes almasını zorlaştırdı. "Ne yazık ki, evet."

"Neden? Bunu sana neden yapsınlar ki?"

"Çünkü ben farklıyım. Nefret edilecek ve tiksiniyecek bir yaratığım. Ve korkarım ki prensimizi öldürmek istiyorlar."

Derisindeki yanıkları görmek korkunçtu. "Zincirleri ısıtmışlar mı? O yanıklar öyle mi oldu?" Juliette ona doğru koşmak, dudaklarını o korkunç izlere bastırmak istedi. Çok acı çekiyor olmalıydı ama yine de önce onunla ilgilenmişti.

"Ellerinde vampir kanı vardı ve zincirleri düzenli olarak bununla boyuyorlardı. Kanın zehirli olduğunu ve asit gibi yakacağını biliyorlardı. Kanım çekildiğinde ve açlıktan öldüğümde kan kokusunun beni aklımdan çıkaracağını umuyorlardı." Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Belki de başardılar."

Juliette başını salladı. "Sen onların asla olamayacağı kadar akıl sağlığına sahipsin. İkimiz de biraz sarsıldık ama oradan çıkmayı başardık."

"Senin sayende. Beni bu şekilde görmek zorunda kaldığınız için üzgünüm. Zehri alır almaz, sana gücünü geri vereceğim."

"Başım o kadar dönmüyor. Sanırım vücudum zaten iyileşiyor. Sen sadece kendin için endişelen." Adamın yüzü solgunlaştıkça, kendisini felç etmek için kullanılan zehirli bileşimi analiz etmek için tüm gücünü kullanarak muazzam bir çaba sarf ettikçe, gözlerini kaçırmak istedi. Zihninin bir kısmı onunkiyle birleşmişti ya da belki de tam tersi, ama onun zihninden akan verileri görebiliyordu ve her bir bileşimi ayrı ayrı anlamasına hayret ediyordu. "Kimsin sen? Bütün bunları nereden biliyorsun?"

Sırtını yosun kaplı bir kayaya yasladı. "Uzun bir hayat yaşadım ve yıllar içinde çok şey öğrendim. Uğruna yaşayacak bir şeyiniz olmadığında yapacak çok az şey vardır. Bilgi güçtür ve insan artık çorak bir dünyada kalmak istemediğinde bile onu hayatta tutar." Koyu renk gözleri kızın üzerinde gezindi. Elini uzattı.

Juliette elini neden onun eline koyduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Parmakları onunkilere dolandığı anda vücudu canlandı ve bu doğru hissettirdi. Juliette elini onun sıcaklığından çekmek istedi ama adam bitkin ve eziyet çekmiş görünüyordu ve Juliette'in buna cesareti yoktu.

"Sen bunu benim için değiştirdin. Bana renklerimi ve duygularımı geri verdin. Dört erkek kardeşim var. Onlarla yıllarca sadece onlara duyduğum sevginin anısıyla yaşadım, ancak benimle konuştuğunuz o bir anda, onlara duyduğum o derin sevgiyi yeniden hissettim. Böyle bir hediyenin karşılığını nasıl ödeyebilirim?" Sesi yumuşaktı, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibiydi.

"Kız kardeşimi ve kuzenimi çok seviyorum. Onlara olan sevgimi hissedememeyi hayal bile edemiyorum. Sana bu duyguları bir şekilde geri verebildiğim için mutluyum." Parmaklarını onunkilerin etrafında sıktı. "Hep Güney Amerika'da mı yaşadınız? Belli ki ormana aşinasınız." Onun dinlendiğini, zehri parçalayıp vücudundan atmak için güç topladığını biliyordu. Onun sürekli gökyüzünü taradığını hissedebiliyordu, sahte bir iz bırakmak için değerli kanını feda etmesine rağmen vampirin onları takip etmiş olabileceğinden endişeleniyordu. Birçok kez vampirlerle savaşmıştı ve aralarındaki bağlantı sayesinde o korkunç savaşa kısaca değinmişti. Yaratıklar grotesk ve kötüydü ve karşılaştığı insan canavarlardan daha kötüydü.

"Yıllar önce, şimdiki prensimiz henüz gençken, babası kötülüğün yayılmasını durdurabileceğimiz umuduyla birçoğumuzu dışarıya gönderdi. Ailem birlikte gönderildiği için şanslıydım. Türümüzden, vatanımızdan bu kadar uzakta olmaya katlanmamı kolaylaştırdı. Burayı evimiz yaptık."

Cesaret almak istercesine parmaklarını sıktı ve bırakmaya başladı.

Juliette tutuşunu sıkılaştırdı ve adam ona bakana kadar çekti. "Sana yardım edecek kadar güçlüyüm. Seni kendimden uzak tutuyorum.

ama gücümü kullanmana izin verebilirim."

"Yapmak zorunda değilsin Juliette." Onun adını söylemek hoşuna gitmişti, ona yardım etmek istemesinden memnundu ama Juliette'in kafasındaki gibi nazik bir adam değildi. Bildiğinden çok daha acımasızdı ve onun kendisinden kaçmasına izin vermeye hiç niyeti yoktu. "Karşılayamayacağın bir enerji harcamanı istemem."

Onu uyarıyordu. Juliette vücudundan bir ürperti geçtiğini hissetti ama bunu görmezden gelmeyi seçti. Acı içinde kıvranıyordu. Yaraları sızlayıp ağlıyordu ve ara sıra, onu koruma çabalarına rağmen, içinde bulunduğu eziyeti görebiliyordu. "Önemli değil. Zaten burada oturuyorum." Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Seni yakalamayı nasıl başardılar?"

Yüz ifadesi karardı. "Tüm Karpatyalıların kullandığı ortak telepatik bağlantıda bir yardım çağlığı duydum. Çağlığı kaynağına kadar takip ettiğimde bir vampir buldum, bir Karpatyalı değil. Ne yazık ki çok geç olana kadar onun vampir olduğunu anlamak imkansızdı. Bana felç edici formül enjekte edildi ve zayıf kalmam için kanım çekildi." Bakışları onunkilere yerleşti ve orada kaldı, hipnotik, büyüleyici bir bakış. "Türümü duyunca şok olmadın. Kanını böyle bir şekilde aldığım için benden korktun ve bunun için özür dilerim, ama buna ihtiyacım olduğu gerçeği seni tam olarak şaşırtmadı. Nasıl yani?"

Bir an sessiz kaldı, sözlerini dikkatle tarttı. Onu zihninde hissediyor, cevaplar arıyordu ama neredeyse tam gücünde değildi ve zehir korkunç derecede acı vericiydi. Beyin kalıpları bu kadar farklıken ve koruyucu duvarları bu kadar güçlüyken, sadece onun sözlü cevabını bekledi. "Ben çocukken sık sık ormanda uzun zaman geçirirdik. Geceleri annem bir kamp kurardı-

ateş yakar ve hikayeler anlatırdık. Bize Avrupa'nın dağlarından gelen, olağanüstü becerileri ve yetenekleri olan büyük bir halktan, Karpatlardan söz ederdi. Onlar kan içiciydiler."

"Onları nereden biliyordu?"

"Ailemiz yüzlerce yıl öncesine dayanıyor. Görünüşe göre atalarım burada, ormanda küçük bir Karpat grubuyla karşılaşmış." Ona sabit bir şekilde baktı. "Beş kardeş. Çok geniş bir sığır arazileri olduğu ve gün ışığı saatlerinde toprağın altında uyurken topraklarını işleyen bir insan ailesi olduğu söyleniyordu."

Juliette ifşaatına bir yanıt bekledi, ama Riordan sadece birkaç dakika daha sessizce ona baktı, sonra geri çekilerek kendi içine döndü. Kendi bedeninin dışına çıkarak kendini saf bir enerji topuna dönüştürdü. İyileştirme yeteneklerini gözlemlemek büyüleyiciydi. Zihniyle birleşmiş bir şekilde kaldı ve onun kimyasal bileşiği parçalayarak her bir elementi görüp tanımlayabilmesini izlemekle kalmadı, aynı zamanda bilgiyi halklarının prensine ve mümkün olduğunca çok sayıda avcısına iletmesi için bir uyarı ile başka birine gönderdi.

Uzaktan bilgi göndermek yorucuydu ve Riordan bocaladı.

Neredesin sen? Talep zihninde çok güçlüydü. Erkek ve korkutucu, bir emir taşıyordu, çok güçlü olan ve Juliette'in omurgasından aşağı korku ürpertileri gönderen hipnotik bir çekim. Riordan. Acını hissediyorum.

Riordan tereddüt etti. Bana gelme. Zehri vücudumdan atabilir ve kendimi yenileyebilirim.

Juliette kendini nefesini tutarken buldu. Bu sesin arkasındaki adamla tanışmak istemiyordu. Seste acımasız, merhametsiz, korkutucu bir nitelik vardı.

Riordan'ın zihniyle ona dokunduğunu hissetti, güven verici, okşayıcı bir vuruş.

Tekrar yakalanmana izin vermeyeceğim. Ne yaptıklarını görmek için araştırma laboratuvarını kontrol etmeye gönderildin.

Morrison araştırma laboratuvarı, insanlarımızı avlayan insan toplumunu kontrol eden bir vampirin paravanıydı. Binayı yok ettim. Yalandan yakaladıkları hayvanların serbest kalmasına izin verdiler. İyileştiğimde eve döneceğim.

Vampir nerede?

Bizi avlıyor. Riordan iletişimi kesti ve Juliette'e baktı. "En büyük kardeşim hayatta kalmamız konusunda çok titizdir."

- "Aileler böyledir. Kız kardeşim muhtemelen benim için endişelenecektir. Eve dönmem gerek." Tepkisini okumayı umarak onun yüzüne baktı ama adamın yontulmuş yüz hatları dikkatle boş kaldı.

Riordan onun kollarına baktı. Onun gücünün toplandığını hissetti. Çok yavaş bir şekilde zehir tepki vermeye başladı, zarar verici bileşiği gözeneklerine doğru yönlendirirken isteksizce hareket ediyordu. Damlacıklardan bazıları derisinden sızdı, altın rengi, kalın sıvı ırkını felç etme yeteneği taşıyordu.

Juliette beline asılı çantadan küçük bir plastik kap çıkardı. Öne doğru eğildi ve kabın ağzını adamın koluna bastırdı, kapağı sıkıca kapatmadan önce sıvının mümkün olduğunca çoğunu yakaladı. "Adamlarınızın bunu incelemesi gerekirse bu işinize yarayabilir."

Kayaya yaslanmıştı, başı arkadaydı, hava almak için savaşıyordu, gücü tükenmişti. Juliette hemen zihnini onunkine açtı ve kalan gücünden verebileceği kadarını ona gönderdi. Ormanı herkesten daha iyi biliyordu, çalılıklardaki her hışırtıyı, kuşların çıkardığı her sesi. Kötü bir şey onları takip ediyordu ve orman bu haberle canlanmıştı. Şu anki haliyle kaçamazdı ama Riordan'a güç verilirse savaşabileceğinden hiç şüphesi yoktu.

Zehirli bileşiğin her damlasını mümkün olduğunca çabuk temizlemek için hiç vakit kaybetmedi. Hepsinden kurtulduğundan emin olduğu anda kafasını suya daldırdı.

akıntıya bıraktı, soğuk suyu kollarına sürerek kalın ve yapışkan kalıntıları temizledi. Riordan döndü ve Juliette'e uzandı, onu kucağına çekerek göğsüne yasladı.

Vücudunda bir sarsıntı hissetti, vücutları temas ettiğinde bir elektrik çarpması. Ağzı kurudu. "Ne yapacaksın?"

"Kanlarımızı değişelim. Senin kanın bizi iyileşebileceğim güvenli bir yere götürmeme yardım edecek, benim kanım ise kadimdir ve bana cömertçe verdiğin gücü geri kazandıracak."

"Bizi birbirimize bağlayacak mı?" Sesi bir davet gibi gelebilirdi ama avuç içi savunmacı bir hareketle havaya kalktı, parmakları göğsüne doğru genişçe açıldı.

"Evet." Güçlü parmakları kadının çenesinde gezindi, omzundaki saç tutamlarını itti. "Ama biz zaten birbirimize bağlıyız." Başını eğdi, yüzü onun yumuşak, savunmasız boynunun sıcaklığına gömüldü. Küçük dereden akan su soğuktu, adamdan damlayıp kızın tenine iniyor, bunaltıcı nemin sıcaklığını azaltıyordu.

Dişleri derinlere batarken yumuşak bir zevk iniltisi çıktı. Onun sert gövdesine daha da yerleşti, kanı ateşle yoğunlaşırken huzursuz bir aceleyle hareket etti. Kirpikleri aşağı kaydı, elleri gevşekçe kucağına kaydı.

"Seni hayat arkadaşım olarak kabul ediyorum. Sana aitim. Senin için hayatımı sunuyorum. Sana korumamı, bağlılığımı, kalbimi, ruhumu ve bedenimi veriyorum. Senin olan her şeyi kendime alıyorum. Senin hayatın, mutluluğun ve refahın her zaman benimkinden üstün tutulacak ve el üstünde tutulacaktır. Sen benim hayat arkadaşımsın, sonsuza kadar bana bağlısın ve her zaman benim himayemdesin." Riordan bu sözleri siyah kadife bir sesle söyledi.

Juliette onun sesinin bedeninde titreştiğini, derinlerine dokunduğunu hissetti. Bir şekilde sözleri onları bir araya getirdi, ten tene, organ organa, böylece aynı ciğerlerle nefes aldılar, aynı kalp atışını paylaştılar, aynı ruha sahip oldular. Adam, karanlık bir cazibeyle kadının içinden akıyordu,

Onun sırlarını öğreniyor, kendininkileri paylaşıyordu. Vücudu tutuşana ve onun için yanıp tutuşana kadar onu öpmek. Sıcak kan ve alevler onu yalıyordu. Başını salladı, aniden tüm bu ritüele kapılmıştı. Zaman kadar eski bir tören.

Bölüm 4

JULIETTE son zamanlarda yaşadıklarının hiçbirinin gerçek olmadığını, sadece kâbus gördüğünü umarak gözlerini temkinli bir şekilde açtı. Kan alışverişine, öpüşmelere büyük bir hevesle katılmıştı. "Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye mırıldandı ve kendini yattığı yeşillik yatağından kaldırdı.

Suyun sürekli damladığını duyabiliyordu. Bir mağaradaydı ve yatağını oluşturan yapraklar ve dallar doğal değil, insan yapımıydı. Riordan "toprağa gömülürken" ona güvenli bir barınak ve yumuşak bir yatak sağlamıştı. Onun zengin bir toprak yatağında yattığından emin olduğu noktanın üzerinde yürümekten dikkatle kaçındı. Onu orada, toprağın ve yaprakların altında, derinlere gömülmüş olarak hissetti. Hâlâ nefes almıyordu.

Juliette yanan ciğerlerine hava çekti ve olduğu yerden uzaklaştı. Kendini yere atmak ve ona ulaşmak için toprağı tırmalamak için çılgınca bir istek duyuyordu. Boğazından bir hıçkırık yükseldi. Bir adım daha geri çekildi. "Bir tür törendi, değil mi?" Fısıldadı. "Benim halkım evlenmez." Bir adım daha geri çekildi ama bu kez ayakları sürükleniyordu. "Sen olağanüstü bir adamsın ama ben düşündüğün gibi biri değilim ve asla da olamam."

Başka seçeneği yoktu; eve, kız kardeşinin yanına dönmek zorundaydı. Juliette botlarını çekiştirerek çıkardı ve bağcıklarını birbirine bağladı. Bluzunu ve ardından kot pantolonunu silkti, iki giysiyi botlarla birlikte sıkıca bağladı. Orada çırılçıplak durmuş, bir elini zonklayan boynunun üzerinde tutuyordu. Vücudu onu çağırıyordu. Zihni çağırıyordu. Kalbi onun ritmini bulmaya çalışıyordu. Juliette, içinde kabaran keder ve deliliğe teslim olmadan önce aceleyle giysileri boynuna sıkıca bağladı.

Tüm görsel dikkat dağıtıcıları engellemek ve zihnini sakinleştirmek için gözlerini kapattı. Ondan ayrılmak için tüm gücüne ihtiyacı olacaktı. Riordan o ayın sözlerini söylediğinde, birbirlerine bağlı olduklarını ve onsuz uyanırsa ayrılığı yoğun bir keder olarak hissedeceğini dikkatle açıklamıştı. "Ve sen şaka yapmıyormuşsun," dedi yüksek sesle. "Kalbim yerinden sökülmüş gibi hissediyorum. Her ne isen, her ne yaptıysan, kesinlikle bende işe yarıyor."

Ne yapıyorsun? Adamın sesinde bir telaş vardı. Adamın parmaklarının yüzünde gezindiğini, boğazından aşağı indiğini ve göğüslerinin üzerinden geçtiğini neredeyse hissedebiliyordu. Tüm vücudu tepki verdi, onun dokunuşunu tanıdı, sıcaklık ve ihtiyaçla tepki verdi.

Gözleri kocaman açıldı ve çılgınca etrafına bakındı. Neredesin sen? Neden seni göremiyorum? Burada değilken bana nasıl dokunabiliyorsun?

Güneş batana kadar toprağın altında kilitliyim. Beni bırakamazsın, Juliette. Bırakmaman gerektiğini biliyorsun.

Başka bir hediye mi? Sen bana dokunabiliyorsun ama ben sana ulaşamıyor muyum? Dokunuşunun bu kadar gerçek görünmesi, vücudunu uyandırması ve kalbini etkilemesi şok ediciydi.

Bana ne yaptığınızı söyleyin. Buraya ait olduğumuzu hissettiğin halde neden ayrılıyorsun?

Beni tanımıyorsun. Onun sırları vardı, ama kızın da vardı.

Aklına ve kalbine girmeme izin vermiyorsun.

Yapamam. Elini aniden sızlayan boğazına götürdü. Onu terk etme düşüncesi acı vericiydi. Onun sesini duymak sadece azabını artırıyordu ama yükümlülükleri vardı ve onları bir kenara bırakamazdı çünkü kalbi, ruhu ve bedeni onun için haykırıyordu.

Benden kaçamazsın. Senin kanın bende, benimki de sende akıyor. İç çekti. Kararını verdiğini görebiliyorum. Çok zorlaştığında bana ulaş, cevap vereceğim. Bu arada, başını çok fazla belaya sokmamaya çalış. Aniden aralarındaki bağlantıyı kopardı.

Juliette bu kaybı fiziksel bir darbe gibi hissetti. Derin bir nefes aldı ve havayı yavaşça bıraktı, diğer benliğini çağırdı, Riordan'la birlikte toprağa gömülmeyi gerçekten istediğinde ona ait olduğu yere, eve dönme gücünü verebilecek parçasını çağırdı.

Değişim onu yavaşça, neredeyse isteksizce ele geçirdi, sanki beyninin bir kısmı diğer formunu benimsemek yerine onunla savaşıyordu. Benekli kürkü derisinin üzerinde kayıyor, kasları ve tendonları kasılıyor ve geriliyordu. Kıvrık ellerinden sivri pençeler fırladı. Vücudu değişim geçirirken ağır bir şekilde dört ayak üzerine düştü. Bu her zaman yavaş bir süreçti ve biraz acı vericiydi ama bu seferki gibi olmamıştı. Jaguar onu ele geçirirken Juliette ağladı.

Kedi küçük ve tıknazdı. Kasları ve esnek omurgası sayesinde mağaranın zemininde akıp gidiyor, ait olduğu ormana doğru bir çıkış yolu arıyordu. Nemli mağaradan çıktığında yağmur hafifçe yağıyordu. Ağaçlara çıkmadan önce yönünü bulmak için durakladı ve orman tabanından yüksekte dalların kıvrımlı otoyolu boyunca koştu. Bu formu uzun süre koruyamazdı, bu yüzden onu bırakmadan önce en uzun mesafeyi kat etmek için verimli bir şekilde kullanması gerekiyordu. Mümkün olduğunca hızlı koşuyor, yaprakların ve yeşilliklerin arasından geçerek ilerliyordu.

Yağmur gölgelikten zar zor geçiyor, yaprakların üzerine sürekli damlıyor ama kürküne nadiren değiyordu. Orman zemininden buhar yükseliyordu ama jaguar sıcaklığı Juliette gibi hissetmiyordu. Ağaçlar ve çalılıklar arasında ilerlerken botları boynuna ve göğsüne çarpıyordu. Kuşlar yaklaştığında birbirlerine uyarı çığlıkları atıyor, maymunlar cıvıldıyor ve ona sopa ve yaprak fırlatıyorlardı. Onlara hırladı ama onlara terbiye öğretmek için durmadan ilerledi.

Bir süre sonra titremeye başladı, bacakları aniden güçsüzleşti. İki kez tökezledi, bir dala takıldı ve aceleyle yere sıçradı. Mağaradan kilometrelerce uzaktaydı; güneş batıyordu ve Riordan doğmak üzereydi. Umarım

Sadece büyük bir kedinin kokusunu bulacaktı ve o da gitmiş olacaktı. Kanı onu çağırırsa bile, çok uzaktaydı ve iyi bir başlangıç yapmıştı.

İnsan formuna geçti, yanları kabarıyor ve ciğerleri hava almak için yanıyordu. Yapraklar ve dallar çıplak bedenini sıyırdı. Zehirli bir şeyin içine çömelmediğinden emin olmak için aceleyle etrafına bakındı. İsteyeceği son şey derisinde kabarcıklar oluşmasıydı. Birden fazla kez en uygunsuz zamanda şekil değiştirmeyi başarmıştı. Biçimi tutması çok zorlaştığında çok az kontrolü vardı.

İç çekerek kıyafetlerini giydi. Nem o kadar yüksekti ki giysiler tenine yapıştıyordu. Juliette ormanda becerikliydi ama jaguarın kürkü ve pençeleri olmadan ağaçların arasında ilerlemek çok daha zordu. Gölgecik ışığın çoğunu dışarıda tutuyordu ve güneş battığında iç kısım hızla kararıyordu. Mükemmel bir gece görüşü vardı ama gece yırtıcılarına karşı pek işe yaramayacaktı.

Kilometreleri koşmak ve yürümek arasında gidip gelerek geçti. Yağmurun sabit ritmini dinlemeye çalıştı ama kalp atışı gibi geliyordu. Riordan'ın kokusunu engellemeye çalıştı ama koku vücuduna yapıştı. Gözyaşları yüzünden aşağı amansız bir yol çizerek görüşünü bulanıklaştırıyordu. Keder, adımlarını yavaşlatan ve havasını kesen ağır bir yükü.

Her adımda ileri gitmek, geri dönüp Riordan'ı bulmak için koşmamak için savaşıyordu. Daha da kötüsü, zihni sürekli olarak kendini onunkine ayarlamaya çalışıyordu. Kendisiyle savaşmak, ormanla savaşmaktan daha yorucuydu. Dinlenmek için bir yere ihtiyacı vardı. Juliette aşırı büyümüş eğrelti otlarının neredeyse gizlediği küçük bir kaya halkası buldu. Kayalardan oluşan halkanın içinde küçük bir derenin beslediği derin bir havuz ay ışığında parıldıyordu. Oturdu, yüzünü kaldırarak tepesindeki sık yaprakların arasından geçmeyi başaran sis benzeri damlaları yakaladı. Gök gürlüyordu. Şimşek bulutları kapladı. Bir kükreme yeri, ağaçları sarstı, küçük dalgalara neden oldu.

suyun yüzeyinde yarışıyordu. Juliette'in eli kalbinin üzerinde çırpındı. Ayağa kalkmıştı.

Juliette gitmişti. İlk tepkisi acısını ve hayal kırıklığını kükreyerek haykırmak oldu. Şimdi Riordan nefesini uzun, yavaş bir öfke tıslamasıyla veriyordu. Onu sarsmak istiyordu. Aralarındaki fiziksel çekim bir orman yangınıydı. Sadece bu bile onu kendisine bağlamak için yeterli olmalıydı. Dışarıda onsuz tek başına uzun ve zor bir zaman geçirecekti. Ritüel bağlanma sözcükleri zihnini onunkiyile bağlantı kurmaya zorlayacaktı. Bunu ona açıklamış, yaşayacağını bildiği ıstıraptan onu kurtarmaya çalışmıştı.

Ayrılıklarının etkilerini şimdiden hissetmeye başlamıştı. Daha da kötüsü, onun içinde dokunduğu tutku kuyusu kadar derin bir duygu seli olan kederini hissediyordu. Her şeyi yoğun bir şekilde hissediyordu. Riordan parmaklarını uzun saçlarında gezdirdi. Hızlıca bir av bulması gerekiyordu. İyileşmek için toprakta daha fazla zamana ihtiyacı vardı ama her şeyden çok Juliette'e ihtiyacı vardı. Başını gökyüzüne doğru kaldırdı ve ikinci kez kükredi. Juliette duygularının barajını açmıştı. Öfke, kıskançlık ve korkuyla ilgili hiçbir şey hatırlamıyordu ama şimdi bu duygular kederle karışık bir şekilde zihnine doluşuyordu. Bu güçlü ve tehlikeli bir birleşimdi.

Büyük bir kedinin izlerini buldu ama bir kadının ayak izlerini değil. Kalbi göğsünde sertçe çarpıyor, onun için duyduğu korkuyla, ona duyduğu ihtiyaçla çarpıyordu. Kadın kılık değiştirmeyi başarmış, arkasında hiçbir iz bırakmamıştı ama kanın çağrısı ve onları birbirine bağlayan bağlar asla kopamayacak kadar güçlüydü. Mağarada hızla ilerledi, koşarken yer değiştirdi, kalın bir beyaz sis akıntısı olarak havaya fırladı. Gökyüzü turuncu ve kırmızıydı, göz kamaştırıcı ve canlıydı ve uzun zamandır sadece grinin tonlarını gören bir adam için neredeyse kör ediciydi. Korunmak için kullandığı yoğun sise rağmen, kafası renklerin katıksız parlaklığıyla patladı. Ağaçların arasından hızla ilerledi, gölgeliklerin altında kalarak, yeni görüşüne alışırken yaprakların korumasından yararlandı.

Bir kuş ılık attı, bu onun tek uyarısıydı. Bir Őeye çarptı ve geriye doėru sıçradı. Damlacıklar, dūŐen gūmūŐ bir aėın içinden kısa bir sūre parıldadı ve dıŐarıya doėru dūŐtū. İėūdūleri devreye girdi. GūmūŐūn içinden ve ūstūnden yukarı doėru fırladı. Őimdiki haliyle içinden geçmeyi baŐardı ama jilet keskinliėindeki ince bıçakların derinden kestiėini hissetti.

Riordan! Juliette'in sesi paniğe kapılmıŐ gibiydi.

Tuzak ūzellikle onun için kurulmuŐtu. Juliette onun peŐinden geleceėini biliyordu. Zihnindeki bariyerlere tam olarak nūfuz edememiŐti. Ona ihanet edebilir miydi? Bir hayat arkadaŐının diėerine ihanet etmesi mūmkūn mūydū? Riordan bundan Őūpheliydi ama dūŐūnecek vakti olmadıėı için cevap vermedi ve zihnini onunkinden ayırdı. Kızın acı dolu çıėlıėının yankısı kalbini parçaladı ama o etkilenmeyi reddederek gūlgelikte sūzūldū ve bir kuŐ Őekline būrūndū. Hareketsiz kaldı, aėaçtaki kuŐların arasına saklandı ve kendisine kurulan tuzaėı inceledi.

Operatūr olmadan açılmıŐtı. Sadece içine uçmuŐtu, bu da dıŐarıda onu bekleyen baŐka tuzaklar olabileceėi anlamına geliyordu. Kan gagasından aŐaėı sūzūldū ve tūylerinin arasından sızdı. Çok aŐaėıda, ormanın zemininde, gūmūŐ aė bir yıėın halinde karmakarıŐık duruyordu. İnce tellerde kanının izlerini gōrebiliyordu.

Bir vampirin kuklaları olan insanlar tuzağı kurmuŐlardı ve ancak usta bir vampir varlığını Riordan'dan saklayabilirdi. Son derece gūlū ve Őeytani bir Őeyle karŐı karŐıyaydı. İnsanların arasına karıŐmaya ve onları kendi acımasız amaçları için kullanmaya istekli bir Őey.

Hayat arkadaŐı için duyduğu korku onu peneledi. Yalnız ve korumasız bir yerdeydi. Juliette olamazdı. Onu kurtarmanın tek amacı onu bir tuzağa dūŐūrmek olabilir miydi? Onun zihnine dokundu, ağladığını duydu. Kalbi paramparça oldu. Bir an için nefes alamadı, ciğerlerine hava çekemedi. Onun yumuŐak aėlayıŐı onu nasıl bu kadar derinden etkileyebilmiŐti?

Juliette, bu bir Şey değil, başarısız olan bir tuzak.

Küçük bir sessizlik oldu. Onun gözyaşlarını sildiğini hayal etti, zihninde kıpırdanan öfkeyi hissetti. Bunu bize yaptığın için senden nefret ediyorum. Birbirimiz olmadan nefes alamayana kadar bizi birbirimize bağladın.

Kader bizi birbirimize bağladı,
Juliette. Senin bir seçimin vardı.

Başka seçeneğim yoktu. Seni bulduğumda şok oldum. Seni bulmayı hiç beklemiyordum. Bana neden bu kadar dirençli olduğunu söyle. İhtiyaç duyduğun her konuda sana yardım edebilirim. Birleşmemize inanmamı istediğin kadar karşı değilsin.

Onun bariyerlerini bu kadar aştığı için yaşadığı şoku hissetti. Onu laboratuvarından çıkarmak için hayatını tehlikeye atmışken, ona zarar vermek için daha büyük bir komplonun parçası olduğunu düşünebileceği için incindiğini hissetti. Onun geri çekildiğini hissetti ama bunun önemli olmasına izin veremezdi. Onu bulacaktı. Başka seçeneği yoktu.

Karpatyalılar genellikle baykuş şeklinde seyahat ederdi. Vampir, avcıların seyahat etmek için genellikle sisi kullandığını bildiğinden, onu sis şeklinde yakalamaya hazırlanmıştı. Vampir pekâlâ gökyüzünde kanat çırpın bir kuş için tuzak planlamış olabilirdi. Riordan daha küçük bir kedi şeklini seçti, orman tabanının üzerindeki dalların üzerinde hızlı hareket edebilen bir misk kedisi. Bir hayvan için tasarlanmış herhangi bir tuzak kurt ya da çok daha ağır bir leopar için olurdu, bunlar rutin olarak hızlı seyahat için kullanılan formlardı.

Daldan dala atlarken çok daha dikkatliydi. Zihni kendini sürekli Juliette'e doğru ayarlıyordu. Riordan yoğun duyguların tehlikesi olmadan tamamen kontrollü olmaya alışkındı ve yeni edindiği hisler normal dengesini bozmuştu. İç çekti. Ben de senin gibi tuzağa düştüm.

Sessizlik o kadar uzundu ki, kadının cevap vermeyi reddedeceğinden korktu. Tuzağa düştüm demezdim. Sadece takıntılıyım ve takıntı çok rahatsız edicidir.

Saplantınızın nesnesi olsam da umurumda değil.

Aklımda. Bırakın bir erkeği, herhangi bir şeyi ya da herhangi birini takıntı haline getirmeyi reddediyorum.

Kadının sesindeki sıcaklığı, ham arzuyu hissetti. Bir yerde, Juliette onu düşünüyor, onun üzerine hayaller kuruyordu. Bir sessizlik oldu ve adam onun zihnindeki görüntülerin parıltısını yakaladı. Ağızları birbirine kaynaşmış, elleri vücudunu okşuyor, dudakları göğsündeki korkunç yanıkların üzerinde geziniyordu. Riordan'ın ateşi aniden yükseldi. Gök gürültüsü kafasının içinde çarpıyordu. Vücudu gerginleşti ve rahatsız oldu. Küçük kedi, cinsel dürtü ona sertçe çarptığında tökezledi.

Bunu bana yapamazsın. Sesinin boğuk ve biraz sert olduğunu biliyordu ama elinde değildi. Vücudu yanıyordu, ateşler içindeydi. Her adım acı veriyordu ve kedinin hayvani duygularıyla karışan kendi canavarı eşi için kükrüyordu.

Neden olmasın? Bunu bana sen yaptın. Vücuduna dokunmak ya da seni öpmekle ilgili fantezimin, senin bana fiziksel olarak dokunmadan dokunman kadar kötü olduğunu sanmıyorum.

Küçük kedi, üzerinde yapraklar bulunan bir dalın üzerinden atladı ve neredeyse başaramıyordu, neredeyse bir dalın etrafına sarılmış kalın bir yılanın üzerine takla atıyordu. Kedi tısladı ve tükürerek yilandan uzaklaştı.

Riordan neredeyse inliyordu. Juliette onun vücuduna dokunma ya da onu öpme fantezisini durdurmuyordu. Dudaklarıyla lezzetli şeyler yapıyor, onu ağzının sıcak ipeği içine almak için vücudunda kasıtlı olarak aşağı doğru ilerliyordu. Yüksek sesle inledi, küçük kedi titriyordu. Açlık onu hırpalarken ve arzu onu boğarken formunu korumak için çaba sarf etmeye başlamıştı. Kendini tamamen iyileştirmek için zaman ayırmamıştı ve eğer gücünü yeniden kazanacaksa beslenmeye ihtiyacı olacaktı.

Juliette'i bulmayı, bedenini onun cennetinin derinliklerine gömmeyi, vücudunda amansız bir delilikle oluşan korkunç baskıyı hafifletmeyi her şeyden çok istiyordu. Juliette'in ağzının üzerinde süzüldüğünü neredeyse hissedebiliyordu. Onun sıcaklığını ve baharatını tadabiliyor, parmaklarının altındaki yumuşak tenini hissedebiliyordu.

Bir ses onu daldığı hayalden uyandırdı ve küçük kedi anında hareketsiz kalarak ormanın tepesinde çömeldi. Uzakta, gecenin doğal sesleri tarafından bastırılmış yumuşak bir ses duydu. Böcekler uğulduyordu. Ağaçların özsuyu akıyordu. Yarasalar havada dönüp duruyordu. Küçük kemirgenler güvenli bir yer ararken çalılar hışırdıyordu. Daha büyük yırtıcılar avlanıyordu. Ama bu ses insana ve kadına aitti.

Riordan kıpırdamadan durdu, duyularının gecenin içine yayılmasına izin verdi, bölgeyi davetsiz misafirlere, tuzaklara ve kendisinden birkaç mil ötede saklanan insanın kimliğine karşı taradı.

Juliette. Kalbi hızlandı. Kesici dişleri beklentiyle uzarken doğal formuna geçti. Juliette yakındaydı, hemen ileride, derenin yanındaydı. Suyun kayaların üzerinden fokurdadığını ve bir tür havuza boşaldığını duyabiliyordu. Orada olmalıydı, bedenini ormanın sıcağından, aralarındaki kontrolden çıkmış ateşten soğutuyordu. Yalnız olduklarından, kilometrelerce yakınlarında kimsenin bulunmadığından kesinlikle emin olduğunda, siper olarak yeşillikleri kullanarak ona doğru ilerlemeye başladı.

Seni istiyorum. Kelimeleri onun zihnine üfledi. Anlamalarını. Ona ihtiyacı vardı.

En ufak bir tereddüt vardı. Belki ben de seni istiyorum ama yapmam gereken şeyler, yerine getirmem gereken yükümlülüklerim var. Sana uymak için hayatımı değiştiremem.

Sesi nefessiz ve şehvetliydi. O da aynı sıcaklığı, aynı ihtiyaçları hissediyordu. Riordan hayat arkadaşlığının ne demek olduğunu anlamaya başlamıştı. Halkından çok uzun süre uzak kalmıştı ve aralarındaki yakın bağı unutmuştu. Bir hayat arkadaşı ne hissediyorsa, diğerinin de onu hissettiğini unutmuştu. İlişkiler son derece cinsel ve her zaman yoğundu.

Onun dinlendiği küçük mağaraya giden yolu buldu. Onun üzerinde, ağaçların arasında oturdu, sadece ona bakarak derin ve vahşi bir zevk duydu. O kadar güzeldi ki, konuşmasını ve nefesini kesiyordu. Ona sonsuza kadar bakabilir ve bundan asla yorulmayabilirdi.

Bölüm 5

JULIETTE saçlarını ensesinden kaldırdı ve vücudunda parlayan teri sildi. Hava çok sıcaktı ve giysileri tenine yapışuyordu. Ayın derin havuzdaki yansıması serin bir davetle parıldıyordu. Yavaşça bluzunun düğmelerini açtı ve dirseklerine kadar düşmesine izin verdi.

Riordan'ın nefesi ciğerlerinde tılandı. Üstünü silkti ve kayaların arasından çıkan büyük bir eğrelti otunun üzerine attı. Juliette elini serin havuza daldırdı ve suyu göğüslerinin arasındaki vadiden aşağı döktü. Başını geriye atmıştı ve göğüsleri öne doğru çıkıktı, yüksek, sıkı ve ay ışığında baştan çıkarıcıydı. Vücudu bir kıza değil, bir erkeğin içinde kendini kaybedebileceği cömert kıvrımlara sahip bir kadına aitti. Bir gece baştan çıkarıcısı, bir orman perisi gibi görünüyordu, su yumuşak ve çekici teninden karnına doğru akarken ve daha da aşağı inip kot pantolonunun koyu renkli kumaşının altında kaybolurken neredeyse cansızdı.

Sadece ona bakarken bile vücudu sert ve acı verici bir sızıya dönüştü. Saçındaki tokaları çıkarırken elleri zarıftı ve kalın örgü belinden aşağıya doğru yuvarlandı. Riordan, bir kadının saç örgüsünü çözmesinin son derece şehvetli bir yanı olduğuna karar verdi. Göğsü çok sıkıydı, ciğerleri hava almak için yanıyordu. Kadının saçları serbest kalmıştı, parmaklarının arasında ezmek, yüzünü gömmek istediği bir yığın mavi-siyah ipek.

Havuzun kenarına çömeldi, yüzüne su attı. Damlacıklar boğazından aşağı, göğüslerinin kremi kabarıklığına doğru aktı ve teninin üzerinde yalanıp temizlenmeyi bekledi. Riordan giysilerinin dolgunluğunu hafifletmek için ağırlığını kaydırıldı. Onu yalnız olmadığı konusunda uyarmaya cesaret edemedi: ondan kaçmaya çalışacaktı ve kendisinden sakladığı sırları öğrenmesi gerekiyordu.

Hafif bir esinti ağaçların yapraklarını gecenin karanlığında gümüş ve siyah renklerde parıltıyordu. Kokusu olgun ve kadınsıydı, kendine has bir cazibesi vardı. Boğazında bir hırıltının yükseldiğini hissetti, canavar özgürlük için kükrüyordu. Ayartma, ay ışığında havuzun kenarında vücudunun sıcaklığını serinleten bir kadındı. Riordan ona gitmemek için tırnaklarını dalın derinliklerine batırdı. Baş dönüyor, kanı yoğun ve sıcaktı. Kadının yaptığı her hareket baştan çıkarıcıydı. Ve herhangi bir yırtıcının üzerine gelebileceği bir yerde tek başına yarı çıplak dolaşarak ne halt ediyordu?

Juliette kıvrak, duysal zarafetiyle yükseldi, göğüsleri kalçalarının baştan çıkarıcı hareketiyle aynı anda sallanıyordu. Aç bakışlarını ondan alamıyordu. Onur ve centilmenlik ilkel sahiplenme duygusunun tamamen önüne geçmişti. Kız onun hayat arkadaşıydı. Ona aitti. Onun yemyeşil vücudu, isteyebileceği her şeydi. Başının tepesinden başlayıp ayak parmaklarına kadar öpmek, yol boyunca her ilgi çekici gölgede ve oyukta oylanmak istiyordu. Kızın en yüksek kayanın üzerine çıkmadan önce etrafına bakındığını, ağaçları ve çalıları incelediğini görünce bakışları daraldı. Yüzünü havaya kaldırdı ve rüzgârın kokusunu alır gibi kokladı. Görünüşe göre yalnız olduğundan emindi, havuzun kenarına geri adım attı ve elleri kot pantolonunun fermuarına gitti.

Riordan acının dikkatini dağıtacağını umarak alt dudağını sertçe ısırıldı. Hayatı buna bağlı olsa bile başka tarafa bakamazdı. Kot pantolonunu çekiştirdi. Nem oranı yüksekti ve kumaş tenine yapışıyordu, bu yüzden kalçalarından geçirip uyluklarından aşağı indirmek için kıvrınması gerekiyordu. Kıyafetlerinden kurtulmak için küçük bir dans yaparken göğüsleri davetkâr bir şekilde sallanıyordu. Sıkı koyu bukleler bacaklarının birleştiği yerde bir kıvrım oluşturuyor, adamın dikkatini çekmek için cazip bir ok gibi görünüyordu. Hemen onun kadınsı kokusunu, kadının erkeğe seslenişini yakaladı. Vücudu yanıyordu, düşüncelerinden ateş alıyordu. Açlığını çok yüksek sesle duyuruyordu.

Juliette onun ihtiyaçlarına karşı çok hassastı. Karanlık arzular onu yiyip bitiriyor, vücutunu sertleştiriyor ve beynine erotik görüntüler gönderiyordu. Orada onu bekliyordu, vücutu onunkine açıktı, asla yatıştırılamayacak aynı korkunç ihtiyaçla onunkini arzuluyordu. Gözlerini kapadı ve onun sıcak, sıkı ve ıslak, kendisine duyduğu ihtiyaçla kayganlaşmış, davetkâr kılıfının içine dalmanın nasıl bir his olacağını düşündü.

Juliette, vücutu cinsel açlık dalgalarına, içinde yükselen şehvete, bariz fantezileriyle yaratılmasına yardım ettiği şehvete tepki verirken tek bir sıkıntı sesi çıkardı. Riordan onu yarı kapalı gözlerle süzdü, göz kapakları ağırlaşmıştı ve vücutu alev alev yanıyordu. Ellerinin yumuşak teninde gezindiğini, kendi ellerinin izleyeceği yolu izlediğini görmek istiyordu. Uyluklarından yukarı, yuvarlak karnının üzerinden, dar göğüs kafesinden yukarı, göğüslerinin ağırlığını avuçlarının içine almak için. Başparmaklarının koyu renk meme uçlarıyla oynamasını, onları sıcak ağzının güçlü bir şekilde emeceği beklentisiyle ateşli bir zirveye çıkarmasını istiyordu.

Şimdiden onun tadını alabiliyor, yumuşak et tümseğini ağzında hissedebiliyordu. Başını oraya yaslamak, geceyi her bir göğse, koyu renkli davetkâr meme uçlarına dikkatini vererek geçirmek istiyordu ama bu yeterli değildi. Onun ne kadar ateşli olduğunu hissetmek istiyordu. Ne kadar ıslak olduğunu. Vücutunun derinliklerinde ona ne kadar ihtiyacı olduğunu. Avuç içleri, yumuşak ve sıkı kaslarla yuvarlanmış kalçalarını hissetmek için kaşınıyordu. Avuçlarını yukarı doğru kaydırıyor, duruşunu genişletmeden önce girişinin sıcaklığını hissediyor, bacaklarının ona açılmasını istiyordu. Yavaşça bir parmağını onun içine doğru kaydırdı. Gerçekten de ateşli bir sıcaklık, kayganlık ve nem hissetti ve neredeyse kalbi duracaktı. Daha fazlasını istiyordu. Vücutunun onunkini sıkıca kavradığını ve tuttuğunu hissetmek istiyordu.

Kıyafetlerinin verdiği hisse bir an daha katlanamadı ve halkının yolunda tek bir düşünceyle onlardan kolayca vazgeçti. Küçük esinti anında vücutunu okşadı, her yerine dokunarak hassasiyetini artırdı. Parmaklarının sert uzunluğunu sarmasını diledi.

onu. Ereksiyonu dolgun, ağır ve acımasızdı; zonklayan, zonklayan bir acıya güçlükle dayanabiliyordu.

Lanet olsun sana, bana ne yapıyorsun? Sesi zihninde nefes nefese kalmıştı. Husky. Seksi. Temel bir ihtiyaçla doluydu.

Lanet olsun sana. Vücudum yanıyor. Ağzını üzerimde istiyorum. Senin içinde olmak istiyorum. İllüzyon istemiyorum. İnat ılığın ikimizi de öldürecek.

Juliette hiç bu kadar dayanılmaz bir şehvet hissetmemişti. Varlığının derinliklerinden yükseliyor ve onu tüketiyordu. İçinde derinlerde bir tutku olduğunu her zaman biliyordu. Ormanın sıcağı başkaları için bunaltıcı olsa da ona kendini şehvetli hissettiriyordu. Erkeklerin yanında kendini sık sık seksi, hatta baştan çıkarıcı hissederd  ama daha önce hiç böyle bir sıcaklık hissetmemişti. Rahatsız edici ve tedirgin ediciydi, acilen giderilmesi gereken sinirli bir baskı. Göğüsleri onun ağzını hissetmek için acıyordu. Nazik bir sevgili istemiyordu, içinde kabaran aynı için için yanan, tehlikeli tutkuyu onun da hissetmesini istiyordu. Patlayıcı bir birleşme istiyordu, onun sert vücudu derin ve acımasızca içine girsin istiyordu. Kaşınıyor, yanıyor ve açlık duyuyordu ve ne yaparsa yapsın rahatlayamıyordu.

Yakınımda mısın? Sesindeki davete engel olamadı. Etrafına bakındı, farkında olmadan vücuduyla onu baştan çıkarıyordu. Kollarını başının üzerine uzattı, yavaşça bir daire çizdi. Güzel bir vücudu olduğunu biliyordu ve onun da bunu görmesini istiyordu. Bunu ona o yapmıştı, onu bu korkunç tutku durumuna sokmuştu ve amansız şehvetini yatıştırmak ona kalmıştı.

Seni izliyorum. Gözlerimi üzerinde hissetmiyor musun? Çok güzelsin. Benim için kendine dokun.

Sesinde baştan çıkarıcılık vardı. Mırıltılı bir emir, tam da ihtiya cı olan şeyin vaadi. Seks-sıcak, elemental. Yakıcı ihtiya cını giderecek vahşi bir aşık. Juliette başını çevirdi, böylece ipeksi saçları bir pelerin gibi etrafında u uştu, omuzlarına ve vücuduna yerleşti, üzerinde kayarak

hassas ten. Adamın ateşli bakışlarının üzerinde yandığını hissetti ve gülümsedi.

Hayal edebileceğinden çok daha ateşliyim. Kaygan ve ıslak, senin için damlıyorum. Parmaklarını yaladı, parmaklarından kendi keskin suyunu emmeden önce dilini yavaşça kasıtlı olarak kıvırdı. Yanıyorum. Bütün gece beni izleyecek misin yoksa bu konuda bir şeyler yapacak mısın? Juliette hayatında hiç bu kadar cesur olmamıştı ama daha sonra hiç bu kadar yoğun bir baskı da hissetmemişti. Kendisini bu kadar kontrolden çıkardığı için ona kızgındı ve eğer kendisi kontrolden çıkarsa, onun da aynı şeyi hissedeceğine kararlıydı. Ve onu tam orada, şu anda istiyordu ve bunu bilmesini umursamıyordu.

Riordan ikinci bir davet beklemedi. Gökyüzünden havuza doğru süzüldü ve onun arkasından yere indi. Güzel bir sırtı ve mükemmel, yuvarlak bir poposu vardı. Elleri kalçalarının kıvrımlarında gezindi, son derece sahipleniciydi ve onu kabaca kendine doğru çekti, ereksiyonunun kalın, sert uzunluğunun poposuna sıkıca bastırdığını hissetmesini istiyordu.

Nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı ve sıcak sıvı bacaklarının arasında birikmeye başladı. Dişleri ensesini, omzunu sıyırdı ve elleri yukarı kayarak ağrıyan göğüslerini kavradı. Yumuşak ağırlık avuçlarını doldurdu, başparmakları gergin meme uçlarının üzerinde kayarak okşadı.

"Seni bulacağımı hiç düşünmemiştim. Yüzyıllarımı umutsuzca geçirdim ve sen bana en karanlık anımda geldin." Dudakları kızın boynundan kulağına doğru süzüldü, kalçaları kızın içine doğru itilirken kelimeleri fısıldadı, başarısız bir şekilde baskının bir kısmını hafifletmeye çalışmak için ovuşturdu.

Dokunuşu tüm sinir uçlarının rahatlamak için çığlık atmasına neden oldu. "Seni buldum." Juliette kendi sesini tanıyamadı. Açlıktan titriyordu. Vücudu onun için her şeydi, zihni onunkinin derinliklerine itiliyor, dokunuşundan aldığı zevki artırıyor, tutkusunu, arzusunun yoğunluğunu paylaşıyordu ta ki

onunkinin nerede başladığını ya da onunkinin nerede kaldığını söyleyemiyordu. "Daha fazla bekleyemem. Seni içimde istiyorum."

Eli bacaklarının arasına kaydı, ıslak karşılaşmasını hissetti. Kadın zevkten neredeyse hıçkırarak adamın elini itti. Kolu geri gitti, boynuna dolandı, başını etrafında sürükledi, böylece ağzını bulabildi, öpücüklerinde boğuldu, onu yuttu, dişleri dudaklarını kemirdi, dili düello yaptı ve çılgınca dans etti. "Sana içimde ihtiyacım var, Riordan. Acele etmezsen yanacağım."

Ağzını, boynunu çılgınca ısırdı, göğüslerine ulaşabilmek için sırtını eğdi. O kadar uzun zamandır onun göğüslerinin hayalini kuruyordu ki, onları tatmadan duramıyor, onu ağzına çekiyor, şiddetle emiyor, kalçaları çılgınca onun baştan çıkarıcı kalçalarına çarpıyordu.

Ağzının çekimiyle çığlık attı, eli saçlarında tünel açtı, göğsünü yutarken başını ona doğru tuttu. Ağzını her çekişinde vücudunda ıslak bir sıcaklık titreşiyor ve bacağından aşağı damlıyordu. Kadının çığlıkları onu neredeyse uçurumun kenarına getiriyordu. Vücudunu öne doğru eğerek ellerini kayaların üzerine koydu ve hazır olup olmadığını test etmek için parmaklarını kadının derinliklerine soktu. Kız elini geri itti, içine girmesi için çırpındı, hıçkırdı.

Onun kalçalarını yakaladı ve güzel vücuduna bakarak onu tuttu. Hayat arkadaşına. Şehvetli, seksi, isteyebileceği her şey. Onun için haykırıyordu. Onu alması için, onları birleştirmesi için yalvarıyordu. Onu almasını talep ediyordu. O kadar sertleşmişti ki, paramparça olabileceğini düşündü. Onun kalın ıslaklığının içine daldı, sanki başının tepesini uçuracakmış gibi hissettiren uzun bir vuruş. Ateş penisini sarmış, vücuduna yayılmış, ayak parmaklarına kadar ulaşan volkanik bir patlamaydı.

Juliette'in vücudu sıkı ve sıcaktı ve adam geri çekilirken onu kavradı, böylece zevkle titredi. Juliette tekrar hıçkırarak ağladı, adam ileri doğru hamle yaptıkça Juliette'i hevesle geri itti. Adam iri ve kalındı ve yumuşak kıvrımların arasından geçmek tatlı bir işkenceydi. "İyi misin?" Adam çok iriydi ve kadın kendini çok küçük hissediyordu. Adam onu ileri doğru itti ve

daha fazlasını alabilmek için pozisyon aldı. "Her şeyimi içinde istiyorum."

"Ben de senin her bir parçanı içimde istiyorum," diye cevap verdi Juliette. "Benim hissettiklerimi sen de hissetmiyor musun? Daha sert. Daha hızlı. Deli olmana ihtiyacım var, çünkü ben deli hissediyorum." Ve hissetti de. Vahşi, ateşli ve şehvetli hissediyordu ve onun kontrolden çıkmasını ve her şeyiyle içine girmesini istiyordu. Kalbini, ruhunu ve özünü onun içine dökmesini. "Daha fazla, daha fazla istiyorum."

Juliette kendini vahşi vuruşlara bıraktı. Her sert vuruş, vücudunda saf zevk titreşimleri yaratıyordu. Her hücre, her sinir ucu, her küçük parçası yandı ve parladı. Göğüsleri her darbeye acıyor ve sallanıyor, saçları yere deşiyor ve ipeksi teller yüzüne düşüyordu. Vücudu sıcak ve terliydi ve coşku içinde patlıyordu. Kasları kalın ereksiyonunun etrafına kenetlendi ve tohumunun her son damlasını ondan dışarı sürükledi.

Juliette için bitmedi, vücudu artçı şoklarla dalgalanıyor, gözlerinin arkasında renkler patlıyor ve zihninde havai fişekler patlıyordu. Onun hareket etmesini istemedi, birleşen bedenlerinin tadını çıkarmak istedi. Adam muhteşemdi, uzun ve kalındı ve hayal edebileceğinden çok daha fazlasıydı.

Riordan isteksizce onun bedeninden çıktı. Yumuşak bir itiraz sesi çıkardığında onu tekrar kollarının arasına aldı. "Zamanımız var. Dünyadaki tüm zaman ve ben sana dokunmak istiyorum. Seni öpmeyi seviyorum." Elleri göğüslerini sıyırdı, yüzünü çerçevelemek için yukarı çıktı. "Ve senin tadına açım. Seni kendi dünyama daha çok çekmek istiyorum."

Yüzünü onun boğazını sıkmak için yukarı çevirdi. "Benim ne olduğumu biliyor musun?" Boğazının çukurunu öptü, elleri sahiplenici bir şekilde vücudunda gezindi. Düz karnını okşuyor ve göğsüne doğru öpücükler konduruyordu. Elleri penisini okşuyor, onu şekillendiriyor, alay ediyor ve uzun çizgisini ezberliyordu. "Ben jaguarım. Bir şekil değiştiren. İstedığinin ben olduğumdan emin misin?"

Riordan ona yapabileceği tek şekilde cevap verdi. Vücudu hassaslaşmıştı ve daha fazla taleple tepki veriyordu. Penis gibi kesici dişleri de uzadı. Başını eğdi ve dişlerini boynunda çok güçlü atan nabzına gömdü.

Haykırdı, başını geriye attı ve kollarıyla adamın boynunu sararak vücudunu onunkine yaklaştırdı. Adam onu bağlantının şokuna hazırlamak için dilini kullanmamıştı, ama Juliette bunu sadece kan dolaşımında akan beyaz-sıcak ısı olarak hissetti, şimşek kırbaçları her sinir ucunu cinsel bir çılgınlığa sürükledi.

Onu sahiplenircesine tuttu, elleri şefkatli ama emrediciydi, göğüslerinin uçları göğsüne sürtünecek ve saçları yolundan çekilecek şekilde onu kaydırdı. Böylece gergin kasıkları onun yumuşak karnına baskı yapıyordu. Tadın egzotik bir meyve gibi, keskin, baharatlı ve sıcak. Bacaklarının arasına girip orada doyasıya içtiğimde tadının nasıl olacağını merak ediyorum.

Tüm vücudu sıkıştı. Gözlerini kapadı ve ona daha da yaklaştı. Her şeyi ondan, onunla birlikte istiyordu. Her şeyi istiyordu.

Dili kızın boynundaki iğneler üzerinde gezindi. Eli boğazında dolaştı, başparmağı yüzünü yukarı kaldırdı, böylece kız onun gözlerine bakmak zorunda kaldı. Tadımın neye benzediğini gör. Mırıltılı, kadife bir sesle emretti, o kadar büyüleyiciydi ki kız yarı yarıya bir rüyanın içine düştü. Riordan keskin tırnağıyla bir çizgi açtı, başının arkasını avucunun içine aldı ve ağzı göğsünün ağır kaslarına, kalbinin hemen üstüne bastırılana kadar yüzünü öne doğru bastırdı. Kalbinin atışını hissedebiliyor, dudakları teninde gezindikçe, karanlık armağanını bedenine çektikçe hızlanıyordu.

İkinci öpüşmeleri için yeterince aldığında onu büyülenmiş halinden çıkarmış, ağzı onunkini mahvetmişti. Onu sonsuza dek, tekrar tekrar öpebilir ve asla doyamazdı. Ağızları birbirine yapışmış, dilleri çılgınca birbirine dolanmıştı. Aniden geri çekildi, kaşlarını çatarak ona baktı. İçten içe yanan bakışlarında uğursuz bir tehlike vardı.

"Ne?"

"Bana ne deme. Başka bir adamı düşünüyordun."

Juliette dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Başka bir erkek düşünmüyordum. Sadece senin kadar seksi bir erkekle hiç birlikte olmadığımı düşündüm. Arada fark var."

Eli kızın çıplak kolunda dolaştı ve onu kendine yaklaştırdı. "Başka bir adamla birlikteydin."

"Jaguarlar cinsel yaratıklardır, Riordan. Zaman zaman sekse ihtiyaç duyarız." Öne doğru eğildi ve adamın göğsünü, kalbinin hemen üstünü yaladı. "Bu seni neden rahatsız etsin ki?"

"Juliette, biz birbirimize bağlıyız. Başka bir erkekle seks yapsaydın bunu bilirdim. Bunu benden saklayamazsın."

"Senden saklamaya çalışmazdım." Göğsünün duvarını itti ama adam bir kayaydı ve olağandışı gücüyle bile onu hareket ettiremedi.

"Onu öldürebilirim."

"Onu neden öldüresin ki? Sana bağlı olan o değil."

"Aynen öyle." Riordan ondan uzaklaştı, anlam veremediği kara bir öfke onu sarmıştı. Serinlemek için havuza girdi ve tekrar ona baktı. Ay ışığı tatlı vücudunun üzerine dökülürken orada duruyordu, yüz ifadesi eğlence ve kızgınlığın bir karışımıydı. O kadar güzeldi ki, ona bakarken bile canı yanıyordu. "Ben insan değilim Juliette ve bir an bile insan olduğumu düşünme. Ben bir yırtıcıyım ve bana ait olanı koruyacağım."

"Başka bir erkek istediğimi söyledim mi? Hayır, hayır! Başka hiç kimsenin seninle kıyaslanamayacağını düşünüyordum. Başka birini istediğimi düşünmüyordum. Az önce paylaştıklarımızdan sonra nasıl isteyebilirim? Aptal gibi davranıp sürekli kıskançlık mı yapacaksın? Bu beni deli eder."

Suyun altına eğilerek cildindeki sıcaklığı temizledi. Ayağa kalktı, su kalçalarına vuruyordu. "Buraya gel."

"Bana cevap vermedin."

İç çekti. "Evet, bir aptal olacağım ve sürekli kıskanç davranacağım. Başka bir erkeğin sana dokunması, seninle sevişmesi fikri bile onun kalbini söküp atmak istememe neden oluyor."

"Pekâlâ." Juliette gülümsedi ve ona doğru yürüdü. "Seni baştan çıkarmaya çalışan her kadının kalbini yerinden sökmek isterdim." Ona ulaştı ve yakıcı öpücüğü için yüzünü eğdi. "İkimiz de kıskanç aptallar olmamak için çalışmalıyız. Sen yanımdayken başka birini isteyebileceğimi sanmıyorum."

"Beni baştan çıkarmak istemene aldırmayacağım." Onu tekrar öptü, uzun, bağımlılık yapan ve ısırarak öpücükler.

"Benim için ne büyük şans." Eğildi ve eliyle suya vurarak onu iyice ıslatan bir spreyci gönderdi. Gülererek ondan uzaklaştı ve suyun altından göletin ortasına doğru yüzdü.

Bölüm 6

RIORDAN onun yüzüşünü izledi, solgun vücudu suyun içinde duygusal bir şekilde kayıyordu. Berrak sıvı kadınsı formunun üzerinde parılıyordu, her kıvrımı ve gizli oyuğu belirginleştiriyordu. Kadının zihninde başka bir erkeğin görüntüsünü yakalamak şok etkisi yaratmıştı ve bunun nedenini bilmiyordu. Çok seksi bir kadındı. Cesurdu ve ne istediğini biliyordu. Kendisi de böyle bir kadın istiyordu, ne kadar seksi olduğunu bilse de başka bir erkeğin eğilip onun göğsünü emmesi ya da vücudunun derinliklerine dalması düşüncesi içindeki canavarı ayağa kaldırdı. Karanlık, çirkin ve son derece tehlikeliydi.

Juliette düzgün vücuduyla erkeklerin dikkatini çekmişti. Cinsel bir yaratığın timsaliydi. Riordan suyun altına daldı ve öfkesini dizginlemek için kendini zorlayarak ileri geri turlar atarak yüzmeye başladı. Eğer başka bir erkek isterse...

Hayat arkadaşlarının sadece birbirlerini istediklerini sanırdım. Sesinde merak vardı.

Sen sahip olduğum tek hayat arkadaşısın. Bu işte yeniyim.

Sesi o kadar hoşnutsuz geliyordu ki güldü ve havuzun diğer tarafına doğru yüzdü. Suyun kenarına yakın bir yerde, yüzeyin altında kayalardan oluşan düz bir raf vardı. Juliette onun üzerine oturdu ve bir köpekbalığı gibi ileri geri yüzmesini izledi. Bu seni gerçekten bu kadar rahatsız ediyor mu?

Riordan onun sesindeki yumuşak titremeyi duydu. Tabii ki beni rahatsız ediyor. Ben sahiplenici bir adamım. Ama bunun pek önemi yok Juliette. Biz hayat arkadaşız. Bu andan itibaren birbirimize bağlıyız ve başka bir şey olmayacak.

Bu bir kararname mi? Neden aniden gözyaşlarına boğulduğunu bilmiyordu. Geçmişinden utanmıyordu. Artık başka bir erkek istemiyordu, ama geçmişinden utanmasına engel olamıyordu.

Belirli zamanlarda seks yapmamayı neredeyse imkânsız kılan bir türün içinde doğmuştu. Kim olduğu için özür dileyecek değildi.

Riordan onun düşüncelerinin yankısını, göğsündeki acı dolu gerginliği yakaladı ve onu incittiğini anladı. Niyeti bu muydu? Umarım değildir. Yeni edindiği duyguları, hayat arkadaşını onunla tanışmadan önce yaptığı bir şey yüzünden cezalandıracak kadar kontrolden çıkarsa kendinden nefret ederdi.

Tam karşısına gelene kadar havuzda yavaşça yüzdü. "Bana söylediğin aptalın ben olduğuma inanıyorum. Kıskançlığım için özür dilerim. Ayrıca kontrol etmek için elimden geleni yapacağım çürük bir öfkem olduğunu fark ettim." Kara gözlerine hayat veren, aniden eriyen bir gülümsemeye ona sıırttı. "İçimdeki tutku yüzünden. Kanım ısındı ve yakalandım. Neyse ki..." Ona yaklaştı, elleri ayak bileklerinde dolaştı. "Eksiklerimi başka şekillerde telafi edebilirim."

"Sakın buna cüret etme." Onun yüzündeki muzipliği görebiliyordu.

Kadının bacaklarından çekerek onu gafil avladı, böylece kadın ona doğru kaydı, bacakları adamın omuzlarının üzerindeydi. Tadının nasıl olduğunu öğrenmek istedim. Eğer hayal ettiğim kadar keskin ve baharatlıysan. Kadının kıpırdanmasına fırsat vermeden başını kalçalarının arasına indirdi.

Juliette sıçradı ama adamın elleri çıplak kalçalarını kavradı, parmakları onu sabit tutmak için derine indi. Dişleri kalçasının iç kısmını sıyırdı. Hafifçe inlediğini duydu. Nemli sıcaklığın ilk dalgalanmasını hissetti.

"Benim için arkana yaslan," dedi usulca, "rahatla, süzül. Sadece hisset.

Sadece bu sefer hisset, Juliette."

Onun adını kendine özgü, çok seksi aksanıyla söylemesini seviyordu. Gözlerinin kararmasını, için için yanmasını, açlığını ve vücudunu yakmasını seviyordu. Saçları hassas tenine dokundu, vücudu titredi. Adamın elinin ateşini bastırdığını hissetti. Geceye baktı

yağmur damlacıklarının ağır çekimde düşüşünü izledi. Bazıları yüzüne, bazıları çıplak göğüslerine düştü. Havuzdan akan su karnının üzerinde kayıyor, ipeksi bir örtü gibi onu daha da tahrik ediyordu. Juliette kendini tamamen ona bıraktı.

Parmağı kadının içine girdi, derin okşamalar yaptı, alay etti ve kadın zevkle inleyene kadar dans etti. Ağzı elinin yerini aldı, sıcak bir ateş titreşimi onu nefessiz bıraktı, çığlık atamadı, nefes alamadı. Basınç hızlı ve sert bir şekilde arttı ve serbest bırakılmak için vücudunda öfkelenildi. Orgazm olduğunda, patlayıcı ve şiddetliydi ve onu varlığının çekirdeğine kadar sarstı.

Riordan yavaşça başını onun kalçalarının arasından kaldırdı, boğulabilecekken onu güvende tuttu, sıcak bir kadın eti yığını içinde dibe batmış olabilirdi. Onu suyun içinden kendine doğru çekti, vücudu cızırdamaya, kıvılcımlanmaya ve zevkle dalgalanmaya devam ederken onu nazikçe salladı.

Juliette kollarını onun boynuna doladı ve başını omzuna koydu. "Özrünü kabul ediyorum."

Kolları sahiplenici bir şekilde sıkılaştı. Suyun kenarındaki küçük sahanlığa doğru süzüldü. "Samimiyetimi hissedeceğini umuyordum."

"Sizce bir kadın çok az tanıdığı bir adama aşık olabilir mi?"

"Bilmiyorum ama bir erkeğin zihnine girip onun kim olduğunu ve neyi temsil ettiğini öğrendikten sonra ona aşık olabilir."

Onun boynunu öptü. "Hayatımda bir erkek olacağını bir kez bile hayal etmemiştim. Bir kez bile."

"Bunun tek nedeni, böylesine çekici bir adamın görüntüsünü canlandıramamanızdır." Kendinden memnun bir ifadeyle rafın üzerine çöktü ve onu kucağına çekerek sımsıkı sarıldı. "Benim dört erkek kardeşim var." Islak saçlarını boynunun yanından itti ve omzunun üzerinden uzun, ıslak bir iz bırakarak geriye attı. "Prensimiz bizi yıllar önce gönderdi ve bu ülke bizim evimiz oldu. Ben

Ailenin en küçüğüüm ve kardeşlerimin hepsi benim için endişeleniyor. Nicolas ve Rafael şu anda ülke dışındalar, bu yüzden onlarla toplu halde karşılaşmaktan kurtuldunuz. Bir insan ailesiyle çok yakın bağlarımız var..."

"Sığır imparatorluğunuzu işletenler," diye araya girdi.

"Çiftlik. Büyük ama imparatorluk değil. Evet, onlar işletiyor Çiftlik. Amerika Birleşik Devletleri'nde yetim kalmış genç akrabaları var ve iki kardeşim onları eve getirme yolunda onlara yardım etmeye gitti."

Ona şüpheyle baktı. "Bu da ne demek oluyor? Yolu yumuşatmak. Hipnotik telkinlerle seslerini kullanarak mı? Gözleriyle insanları büyüleyerek mi?"

Yüzündeki çizgileri yumuşatarak tekrar sıırttı. "Yaptığımı düşündüğün şey bu mu?"

"Bu konuda utanmazsın," diye onayladı.

"Sende işe yaradı ve önemli olan da bu."

"Keşke bende işe yarasaydı. Ben sadece seni bir araya getirme şeklini seviyorum." Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Yani büyük bir çiftliğin var ve orada dört aşırı korumacı erkek kardeşin ve bir de insan ailenle yaşıyorsun."

"Diğer kardeşlerim, Manolito ve Zacarias, en büyükleri, muhtemelen biz konuşurken sanki bir bebekmişim gibi beni kontrol etmek için bu tarafa doğru geliyorlardır."

Elini ağzına götürdü. "İstersen bebeklik dönemini çoktan geçtiğine tanıklık edebilirim."

"Yardımcı olacağından şüpheliyim. Kardeşlerimle başa çıkabilirim. Sadece onların korumasının seni de kapsayacağı konusunda seni uyarıyorum. Benim cazibeme kapılıp onlardan kaçmayacağından emin olana kadar onlardan uzak durmalıyız."

"Küçük kız kardeşim ve kuzenimle birlikte yaşıyorum. Küçük kız kardeşim Jasmine'in içi de dışı da çok güzel." Juliette kaşlarını çattı. "Çok büyük stres altında olduğunda arada bir yer değiştirebiliyor ama bu yeteneğine benim kadar güvenemiyor. Kuzenim ve ben ailemin koruyucularıyız. Sadece benim ailemde değil, soyumuzdaki tüm kadınlar için."

Sessizdi, onun devam etmesini bekliyordu. Korkunç bir hüznün hissetti ve ona rahatlık ve destek vermek için kollarını onun etrafında sıktı.

Juliette başını onun omzuna yasladı, saçları deniz yosunu gibi etraflarındaki suyun üzerinde yüzüyordu. "Eve dönüp kız kardeşimin ve kuzenimin güvende olduğundan emin olmalıyım. Aileme karşı bir görevim var Riordan, tıpkı senin halkına karşı olduğu gibi. Bizi koruyacak erkeklerimiz yok. Erkeklerimiz ömür boyu çiftleşmiyor, bizimle de kalmıyorlar. Bazı erkekler sırf soyumuzu saf tutabilmek için kadınlarımızı kaçırıp esir tutmaya çalışıyor. Çok azımız diğer formumuza geçebilme yeteneğine sahip. Ve bu sayı gittikçe azalmaya devam edecek. Bu kadınlara üreme makinesi gibi davranıyorlar. Bu korkunç bir şey. Onları sevmiyorlar ya da mutlu bir atmosfer yaratmaya çalışmıyorlar, sadece bebek üretmeye zorluyorlar."

"Peki onları durdurmak için ne yapabileceğini düşünüyorsun?" Sesi tamamen ifadesizdi.

Juliette omurgasından aşağı bir ürperti hissetti. Onun ani durgunluğunu hissetti. Juliette onun zihnine girmişti ve içinde derinlere gömülmüş acımasız, merhametsiz bir nitelik vardı ve bu onu endişelendiriyordu. "Birinin kadınları kurtarması gerekiyor. Ben güçlüyüm. Yer değiştirebilirim ve o piçlerden korkmuyorum. Kız kardeşimi ve kuzenimi koruyabilirim. Belki Solange beni korur." Yüzüne bakmak için başını çevirdi. "Annemi aldılar. Küçük bir odada tuttular ve birkaç adam hamile kalması için ona tecavüz etti. Hamile kalması hemen gerçekleşmedi, bu yüzden onu uzun süre alıkoydular. Onu bulmamız iki yılımızı aldı."

"Juliette." Onun adını soludu. Kederi onu dövüyor, kalbini ve ruhunu parçalıyordu. Başının üst kısmını okşadı. "Çok üzgünüm." Gerisini söylemesine gerek yoktu. Onun zihninde görmüştü. Annesi doğum sırasında ölmüştü, onu esir tutan adamlar tarafından çok uzun süre ihmal edilmişti. Çocuk da ölmüştü ve Juliette annesini bulmak bu kadar uzun sürdüğü için kendini sorumlu hissediyordu.

Riordan onun savaşçı bir kadın rolüne bürünmesini yasaklamaya hazırđı ama konuşamıyor, onu güvende tutabilecek olsa bile emirler veremiyordu. Onun acısı çok derindi. Başkalarını koruma ihtiyacını anlıyordu. Onur ve sorumluluğu anlıyordu. Parmakları kızın saçlarını avucunun içinde ezdi. "Onu kaçırın adamları buldun mu? Onları kokularından tanıyor olmalısın."

Göz kapaklarının arkasında gözyaşları yandı, asla dökülmeyeceğine yemin ettiği gözyaşları. Zamanını ağlayarak geçirmeyi reddediyordu. Şekil değiştirebilen çok az kadın vardı ve bir araya gelen jaguar erkekleri onlara sahip olmaya kararlıydı. Onları asla ele geçiremeyecekleri konusunda o da en az onlar kadar kararlıydı.

"Jasmine komutla yer değiştiremiyor olabilir ama sahip olduğu küçük yetenek bile onu tehlikeye atıyor. Ona yardımcı olacak başka yetenekleri de var ama onu yakalarlarsa erkeklere karşı savaşamaz. Jasmine ve kuzenimle yaşıyorum. Solange annemin kız kardeşinin kızı ve teyzem birkaç erkek bizi yakalamaya çalışırken öldürüldükten sonra annem onu büyüttü. Onlarla savaştı ve anneme biz üç kızla birlikte kaçması için zaman kazandırdı."

"Yani şimdi sen, kız kardeşin ve kuzenin bu adamların peşinize düşeceği korkusuyla yaşıyorsunuz. Neden tehlikenin olduğu ormanda kaldın?"

"Neden vampir avlıyorsunuz?" diye karşılık verdi. "Burası bizim evimiz. Bu adamların peşinde olduğu tek kadın biz değiliz ama yeteneklerimiz var. Annelerimize yaptıklarından sonra, diğer kadınları çalıp öldürmelerine izin vermeyi planlamıyoruz. Artık erkeklerin nasıl düşündüğünü biliyoruz ve birkaç kadını başarılı bir şekilde geri aldık."

"Juliette, yaptığın şey çok tehlikeli. Bu erkekler doğru değil. Jaguar ırkından bazılarını tanıyorum ve erkekler kadınlarına karşı bu suçları işlemiyor. Yanlış giden bir şeyler var."

"Bütün erkekler değil. Sadece küçük bir grup ama bir araya geldikleri için çok güçlüler." O

kollarında döndü. "Neden bu kadınlarla kalmak zorunda olduğumu anlıyor musun? Başka korumaları yok. Jasmine ve ben erkeklerin yeni Morrison laboratuvarında birileriyle işbirliği içinde olmasından korkuyorduk. Nesli tükenmekte olan türler listesinde çok fazla hayvan yakalanıyordu. Jaguar erkeklerinin dişileri bulmak için hayvan takası yaptıklarını düşündük. Laboratuara girmemizin nedenlerinden biri de buydu."

"Bir vampirin bir jaguar erkeğiyle bağlantı kurup onu bozmuş olması mümkün mü?"

"Bence bu erkekler kendilerini bozmuşlar."

"Ailene döneceğiz ve güvende olduklarından emin olacağız, Juliette. Eğer sen onları önemsiyorsan, elbette ben de onları önemsiyorum. Bu uygulamanın durdurulması gerektiğine hiç şüphe yok."

"Erkekleri suçlamamaya çalıştım, gerçekten. Türümüz yok oluyor ama dişiler hiç umurlarında değil, sadece ırkın devam etmesini istiyorlar." Başını üzüntüyle salladı. "Bu doğru değil. Bizim de yaşamaya hakkımız var."

O öptü onu Tapınak, ve KÖŞE . onu ağız.

"Çaresizliklerini anlıyorum. Bizim türümüzün de soyu tükenmek üzere." Ağızını yakalayabilmek için çenesini yukarı kaldırdı. Öpücüğü nazik ve şefkatliydi. "Duygularını hiç düşünmeden seni kendime bağladım Juliette. Belki ben de bu erkekler kadar suçluyum." Adamın kolları Juliette'in beline dolandı, onu kucağına çekti, böylece yarı yarıya suyun içinde yüzdüler, Juliette'in bedeni adamın kalçalarının beşiğine oturdu. "Bunun ne kadar bencilce olacağını hiç düşünmemiştim. Benim kültürümde hayat arkadaşlarının kaderi vardır ve hayatta kalmak için birlikte olmaları gerekir.

Şimdi başka bir dünya, kadınlarımızın belki de aynı türden bile olmadığı bir dünya. Ben yapmalıyım var düşündüm daha fazla . ne sen diledi Hayatında başarmak için ve hayatta kalmak için ihtiyacım olan şeylerden daha azını." Juliette ona yaslandı, başını onun göğüs kafesinin boşluğuna yasladı. Elleri dolgun göğüslerini kavradı, ağırlığını avuçlarının içine aldı, parmakları neredeyse hiç düşünmeden hafifçe masaj yaptı. İçinden zevk fışkırıyordu. Düşündü ki

Bir daha asla hareket etmek istemeyebilirdi, yine de vücudundaki elleri, kan dolaşımında yavaşça ilerleyen ve cildini yalayan erimiş bir ısı yarattı.

"Ben de düşünmüyordum Riordan, sadece seni ne kadar çok istediğimi düşünüyordum. Seni isterken doğru dürüst düşünemiyordum bile. O sırada bizi birbirimize bağlamamıştın, bu yüzden hayır diyebileceğimden pek emin değilim." Tembelce döndü ve adamın vücudunda aşağı doğru kaydı, ten tene, göğsüne ve göğüs kafesine sürtünerek kadın ve erkek arasındaki farklardan zevk aldı. Adamın karnı düzdü ve kaslarla doluydu. Su damlacıklarını yalayarak temizledi. Yağmur hafifçe yağıyordu, serin damlalar sıcak teninde cızırdıyor gibiydi. Kollarını adamın kalçalarına doladı ve tembelce göbeğini okşadı. Dişleri adamın tenini ısıırıyordu.

Riordan tepki olarak vücudunun sertleştiğini hissetti. Sırtının temiz çizgisine, poposunun yuvarlak cazibesine, havuzun serin sularında yüzen bacaklarına bakmak her erkeğe zevk vermek için yeterliydi. Ağzı onun üzerinde geziniyor, tadına bakıyor ve yalıyordu. Juliette'in hiçbir çekingenliği yoktu. Onunla seks yapmayı seviyordu, onun vücudunu seviyordu ve zihninde bunu ona belli ediyordu. Vücuduyla da bunu ona hissettiriyordu. Bir kadının ona karşı bu kadar açık ve doğal olması heyecan vericiydi.

"Sana en azından bunun ne anlama geldiğini tartışma fırsatı vermeliydim, Juliette," dedi. Sesi boğuk çıkmıştı. Ağzı vücuduna lezzetli şeyler yapıyordu ve doğru düşünmek çok daha zor hale geliyordu.

"Bunu tartışmak istediğimi sanmıyorum." Biraz daha aşağı kaydı, böylece onun ağır ereksiyonu üzerinde sıcak havayı soluyabildi. Kaslarının kasıldığını ve ellerinin tepki olarak kollarının üzerinde kenetlendiğini hissettiğinde gülümsedi. Juliette onun bakışlarıyla buluşabilmek için çenesini kaldırdı ve gözlerini karartan açlığın tadını çıkardı. "Eğer çok fazla düşünseydim, sana sahip olamazdım. Ve ben seni gerçekten, gerçekten istedim." Başını eğdi, böylece penisinin başını yalayabildi.

Vücudunun şeklini ve dokusunu yavaşça keşfediyor.

Nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı. "İtiraf etmeliyim ki beni istediğin için sonsuza dek minnettarım. Aklımda olan her şeyi yapmak için yeterli zamanımız olacağını hiç sanmıyorum." Kasten onun her arzusunu, her ihtiyacını görmesine izin verdi.

Juliette usulca güldü. "Aynı çizgide düşünmemiz iyi bir şey. Maceracı olmayan birine bağlanmaktan nefret ederim. Benim kesinlikle maceracı birine ihtiyacım var."

Bağırma sırası ondaydı. Ağzı onu yutup boğazının derinliklerine götürdüğünde ve yavaş, duyuşal bir gezintiye başladığında ses boğazından koptu. Tadının nasıl olduğunu öğrenmek istedim. Sıcak, baharatlı ve keskin olup olmadığını. Alaycı kahkahası adamın duyularıyla oynadı ve vücudunu okşadı. Zaman kaybetti, havuzun dalgaları vücuduna vururken, kadının sıcak ağzı ve dili onu ateşin doruğuna çıkardı. Daha fazla hareketsiz kalamadığında, kalçalarını onun içine doğru hareket ettirdi, ritmin sorumluluğunu almasına, hızı belirlemesine izin verdi. Kadın onu orgazmın eşiğine getirdi, sertçe emdi ve diliyle dikkatini dağıttı, sadece ağzını onun üzerinde gevşekçe kaydırды, dişleri nazikti. Senin hissettiklerini hissetmeyi seviyorum. Kafanın içindeki kükremeyi duymayı seviyorum ve sadece bunu yaparak onu oraya koyabileceğimi biliyorum. Ağzı onu çekti. Elleri saçlarında dolaştı, kalçaları daha acil, daha çılgınca tepki vermeye başladı. Onu derinlere çekti, büyüüne o kadar kapılana, zevkten o kadar kendinden geçene kadar onu çalıştırdı ki doğru düzgün düşünemedi.

"Ya bitir ya da seni bana bırak," diye dişlerinin arasından tıslamayı başardı.

Juliette ona uydu, yumuşak, alaycı kahkahası Juliette'in duyularını daha da tahrik ediyordu. Juliette onun gücünden zevk alıyordu. Son derece güçlü ve tehlikeliydi ama yine de ona ihtiyacı vardı. Hayatında eğlenceye ihtiyacın var, Riordan. Bana gerçekten ihtiyacın var.

Lanet olsun. Zihninin içinde homurdandı, elleri saçlarında dolaşıyordu.

Kızın ağızı onu kasıtlı olarak uçurumun kenarına gönderdi, alaycı kahkahası beyinde yanarken onu sağıdı. Kız, her zaman için onun kemiklerine kazınmıştı. Eskiden olduğu şeye asla geri d nemeyecekti. Ve onsuz da asla olamayacaktı. Onunla birlikte ışık taşıyordu ve evi olan amansız karanlıkta bunu ona hissettiriyordu.

Suyun altına eğilerek ondan uzaklaştı. Riordan uzanıp onu yakaladı ve geriye doğru sürükledi. Islak saçlarını yüzünden itti ve ona baktı. Onun mucizesi. "Sana ihtiya ım var," diye itiraf etti. Eğer cesur ve dürüst olup ne istediğini ve neye ihtiya ı olduğunu itiraf edebiliyorsa, o da daha azını yapamazdı. "Sen benim her şeyimsin."

Bölüm 7

"Kana ihtiyacım var Juliette. Gece elimizden kayıp gidiyor. Ailene tam güçle dönmeliyiz. Günlerimin geri kalanını burada, seninle sevişerek ve hayat arkadaşımın sırlarını keşfederek geçirmeyi çok isterdim ama gücümü yenilemek için beslenmeliyim." Riordan havuzdan çıktı ve ona elini uzattı.

Juliette acele etmedi, gözleri onu doyasıya izledi. "Bir erkekle asla işim olmayacağına yemin ettim. Tanıdığım erkeklerin şefkat hakkında hiçbir bilgisi yok." Yere doğru baktı. "Ne olduğunuzdan utanarak büyümek, türün bir erkeğini doğurabileceğinizi ve ne yaparsanız yapın, onu ne kadar severseniz sevin, onu nasıl yetiştirirseniz yetiştirin, doğasının her zaman sizi sevmesine engel olacağını bilmek korkunç bir şey."

Parmakları kızın bileğine dolandı ve onu kendine çekti. "Uzun yıllar yaşadım ve her türün hem güçlü hem de zayıf yanları olduğunu gördüm. Jaguar ırkının erkekleri gezgindir ama benim karşılaştıklarım kadınlarını önemserdi. Yerleşik düzene geçemediler ve ırklarını devam ettirme dürtüsü onların çöküşü oldu. Birçoğunun denediğine ve yapamadıkları için çok üzüldüğüne inanmama rağmen, tek bir dişiyle kalmıyorlardı." Onu rahatlatmak için kollarının arasına aldı. "Güney Amerika'daki yağmur ormanları çok geniş ve ormanda sınırlar yok. Biz Brezilya'ya, ormanın kıyısına yerleştik ama orada yaşayanların güvenliğini sağlamak için ülkeden ülkeye seyahat ediyoruz. Seyahatlerimizde sık sık erkeklerle karşılaşırız. Hepsi yalnız yaşayan yaratıklar. Prensimiz bize mümkün olduğunca onlardan uzak durmamız talimatını vermişti ama çoğu zaman onlarla konuşurduk. Jaguarlar da bizim türümüz gibi yok olmanın eşiğinde. Zekiler ve kendi soylarının tükenmesine katkıda bulunduklarını biliyorlar.

yine de doğanın dikte ettiklerini durduramadılar." Ve bir parçası, kadınlarına ve çocuklarına değer vermeyi reddettiklerinde kaderlerini hak ettiklerini düşünüyordu.

"Bunun onların suçu olmadığını söylüyorsun." Juliette onun kollarından kurtuldu, titreyen elleriyle giysilerini toplarken yüzünü ondan çevirdi. Kot pantolonunun içine girdi ve gözyaşlarını kırıştırtarak çıplak teninin üzerinde sürükledi. Onun önünde ikinci kez neredeyse ağlıyordu. O ağlamazdı. Bir erkek yüzünden değil.

"Kontrolden çıkmış ve kadınlarına zarar veren serseri erkeklerden bahsetmiyoruz. Onlar adalete teslim edilmeli, bebek makineleri yaratma düşüncesiyle kadınları kaçırmalarına ve tecavüz etmelerine izin verilmemeli." Gömleği kızın elinden aldı ve yüzünü kendisine çevirdi, çenesini yukarı kaldırarak karanlık bakışlarıyla buluşmasını sağladı. "Sert olabilirim Juliette ve itiraf etmeliyim ki nazik olmayı uzun zaman önce unuttum ama hayatımı ya da halkımı tehdit etmediği sürece bir kadına asla zarar vermem. Bu yapılmaz."

Yüzünü çerçeveledi, avuç içleri gölgeli çenesi boyunca uzanıyordu. "Benim için yeterince naziksin." Ve öyleydi de. Onu başka hiçbir erkeğin yapmadığı ya da yapamayacağı şekilde etkilemişti. Ateşler içinde, yanarak ve kontrolden çıkarak bir araya gelmişlerdi, ama sonra titreyen elleriyle onun bedenini okşamış, onu kucağına oturtmuş, göğüslerini saygıyla avuçlamıştı.

Riordan eğilip onun kalkık yüzünü öptü, acele etmedi, üzerinde oyalandı. Kalbi onunkinin ritmini buldu. "Sen beklenmedik bir hediyesin. Ben böyle şeyleri bir kenara atacak bir adam değilim."

Ondan gömleğini aldı ve içine girdi.

Cömert göğüslerinin üzerindeki kumaşın kenarlarını bir araya getirmek için uzandı. "Kıyafetlerinin içinde bile o kadar seksi görünüyorsun ki ellerimi senden uzak tutup tutamayacağımdan emin değilim." Göğsünün yumuşak ağırlığını kaldırdı, parmakları kaymak gibi teninin üzerinde gezindi. "Tenin o kadar yumuşak ve sıcak ki

davetkâr." Eğildi ve cazibesine karşı koyamayarak meme ucunu ağzının sıcaklığına çekti.

Juliette gözlerini kapadı, ona daha da yaklaştı, kollarını başına doladı, vücudunda zevk dalgaları dolaşırken onu kendine çekti, onu tamamen ve bütünüyle sardı. Adamın onun vücuduyla kendini şımartmasını seviyordu. Onun kendisinden bu kadar hoşlanmasına ve açıkça onun da kendisi için aynı şeyleri hissetmesini istemesine bayılıyordu. "Böyle devam edersek buradan asla ayrılamayacağız," diye mırıldandı, kot pantolonunu çıkarıp bacaklarını onun beline sıkıca sarmak istiyordu. "Bence seninle seks yapmak bağımlılık yapıyor."

"Kendime engel olamıyorum." Dili, isteksizce onu serbest bırakmadan önce meme ucunu sert bir tepe haline getirdi. "Vücudun çok baştan çıkarıcı."

Parmakları adamın ağır ereksiyonunun üzerinde gezindi. "İşte yine başladın, suçu bana atıyorsun. Seni böyle, sert, kalın ve muhtaç görüyorum ve doğal olarak bu konuda bir şeyler yapmak istiyorum."

İnledi. "Senin yanında hiç disiplinim yok." Kot pantolonunu ayak bileklerine inene ve kadın onu kenara atana kadar çekiştirdi. "Eğer biraz rahatlamazsam, bırakın vampirlerle savaşmayı, yürüyebileceğimden bile şüpheliyim. Bu konuda ne yapmayı düşünüyorsun?"

Kollarıyla onun boynunu çevreledi ve bacaklarını sıkıca beline sararak kendini onun vücuduna çekti. "Sadece bir gezintiye çıkacağımı düşünmüştüm," diye fısıldadı ve alaycı bir dille kulağını yaladı. Çok yavaş bir şekilde penisinin üzerine yerleşti ve kendini yavaşça alçalttı. Adam onun dar kıvrımlarından geçmeye başladığında kadın zevkten titredi. "Seninle her zaman çok mükemmel." Adam onu tamamen doldurana kadar hareket etmek için bekledi, shaftının üzerine battı, böylece kazığa oturtulmuş ve doluydu ve her sinir ucu canlıydı ve alevlerle cızırdıyordu.

Riordan onu beklemedi, kalçalarını elleriyle yakaladı ve duygulu sürüşünde ona yardım etti; uzun, sert itişler onun içinde derinlere inerek onları birleştirdi. O

Göğüslerinin göğsüne sürtünmesini, başını geriye atmasını, yüzünü aydınlatan bariz zevki seviyordu. Tıpkı bir kedi gibi mırıldandı, hareketi derinleştirdi, onun kadar vahşi ve sınır tanımazdı. Artık onun zihnine o kadar uyumluydu ki, her hareketini ona daha iyi zevk verecek şekilde ayarlayabiliyordu. Yavaş ve derin olmasını istediği anı biliyordu ve her ikisinin de içinden geçen ateşli sürtünmeyi gönderen sert, uzun vuruşlara ne zaman ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Gece gölgeleri onları küçük mağarada saklıyordu. Rüzgâr tepelerindeki gölgelikte hışırdıyordu. Yarasalar suyun üzerinde çırpınıyor, yüzeyin hemen üzerindeki böceklerle çarpıyordu. Yağmur damlaları havuza sıçradı. Juliette gecenin kokusunu, erkek ve kadının birleşik kokusunu içine çekti. Tırnakları Riordan'ın omuzlarına ve sırtına saplanırken orgazm dalgaları dalga dalga içinden geçiyordu. Riordan bu deneyimi Juliette'in zihninde paylaştı ve Juliette'in içinden akan coşku dalgası Riordan'ı uçuruma sürükledi. Riordan'la tamamen birleşen Juliette, baskının çekirdeğinin derinliklerinde başladığını ve bir lokomotif gücüyle vücudunda patladığını hissetti. Birbirlerini tutku ve ateşle beslediler, üzerlerinden ve içlerinden akıp geçen bir zevk fırtınası onları nefessiz bıraktı ve birbirlerine yapışmalarına neden oldu.

Juliette ağzını onunkine yapıştırdı -sıcak, ıslak, aç. Onun içine girmeye, aynı bedeni, aynı zihni paylaşmaya çalıştı. Öpücükler açgözlü bir şehvetten daha yavaş, daha sakin, yavaş bir keşfe, uzun, kalıcı bir zevke dönüştü. Başını kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı. Uzun bir süre birbirlerine baktılar, birbirlerini içlerine çektiler, birbirlerinin gözlerinin derinliklerine daldılar. "Sana bakıyorum ve her şey bir araya geliyor, Riordan. Nedenini bilmiyorum ve bunu çok yakından sorgulamak istediğimi de sanmıyorum. Sadece kaderin bana sunduklarını kabul edip iki elimle sarılacağım."

"Asla pişman olmayacaksın Juliette," diye söz verdi, yüzüne, gözlerine, boynuna ve boğazına öpücükler yağdırarak.

"Asla pişman olmayacaksın."

"Şimdi açlığını hissedebiliyorum, içindeki çağrışı. Bu korkutucu bir şey. Onu nasıl bu kadar uzakta tutabiliyorsun? Eğer ben de böyle hissetseydim, bir şeyleri yutuyor olurum." Saçlarını geriye taradı ve bacaklarının yavaşça yere düşmesine izin verdi. "Biraz beslenmen gerek. Benim için sakıncası yok, Riordan. Zerre kadar aç değilim ve yemek düşüncesi bile öğürme isteği uyandırıyor ama kanımı alman biraz seksi. Sanırım biraz sapıklaşıyorum." Riordan'ın yüzündeki şaşkınlık ifadesini kaçırarak kıyafetlerini aradı.

Bluzunu dikkatsizce bir kenara atılmış olduğu yerden almak için uzandı. Üzerinden çıkardığını bile hatırlamıyordu. "Çok cömert bir kadınsın ama sanırım kanının cazibesine kapılmaktan kaçınacağım." Bu kez bluzunun düğmelerini sıkıca ilikledi. "Bu çok ince bariyerin arkasında bekleyen göğüslerini düşüneceğimi biliyorsun. Eğer daha sonra dikkatim dağılırsa, nedenini bileceksin."

Juliette güldü. Bu kadar mutlu olduğunu hatırlamıyordu. "Sorun değil, sen devam et ve göğüslerimi düşün. Ben senin çok güzel bir şekilde bir araya getirilmiş anatomini düşünüyor olacağım." Kot pantolonunu çekti ve saçlarını ustalıkla ördü. "Bu gece seyahat için ne kadar vaktimiz var?"

Gökyüzüne baktı. "Birkaç saat. Kilometrelerce yol kat edebilmeliyiz. Seni taşımam gerekecek ve bu da kan bulmam gerektiği anlamına geliyor." Göğsündeki korkunç izlere baktı. "Karpatyalıları toprakta iyileşir ama ben iyileşmedim. Yaklaşan savaş için tam gücümü geri kazanmam gerekiyor ve bu da insan bulmam gerektiği anlamına geliyor."

Birden kıpırdamadan durdu. "Kız kardeşim ya da kuzenim değil." Sesinde bir uyarı notası vardı.

Ona sıırıttı. "Endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum. Senin gazabını riske atmak istemem." Kızın saç örgüsünü şakacı bir şekilde çekiştirdi. "Sesin çok sert geliyor."

Juliette onun giyinişini izledi. Sanki giysileri kendisi üretmiş gibi basit bir el hareketiyle yapıyordu.

ince havadan. Saçları düzgünce yüzünden geriye doğru taranmış ve deri bir tangayla bağlanmıştı. Üzerinde bir damla bile su yoktu ve saçları kuruydu. "Oh, bu hile. Bana bak, boğulmuş bir sığana benziyorum." Kalın, ıslak örgüsünü omzunun üzerinden geçirdi. "Ben de bunu yapabilmek istiyorum."

"Yapacaksın," diye güvence verdi. "Buraya gel. Başlamamız gerekiyor."

"Geçen sefer yaptığın gibi beni omzunun üzerinden atmayacaksın, değil mi?" diye sordu şüpheyle.

Adam ona sırttı, dişleri bembeyazdı. "Ben de bunu düşünüyordum."

"Nakarat. Geçen sefer üzerine kusmayı düşünmüştüm."

"Bunu yapmadığına çok sevindim." Riordan onu kendine doğru çekti,

Onu yakınında tutarak havalandı ve yükselirken en sevdiği kuş formuna büründü. Sık dalların ve yaprakların arasından dolambaçlı yollardan geçmeye çalışmaktansa gölgeliklerin üzerinde uçmak daha kolaydı. Ve tuzaklara karşı temkinliydi. Kendisini yardıma çağıran vampirin sesini ilk duyduğu yere yaklaşıyorlardı. Vampirin ve insan suç ortaklarının, neredeyse onu ikinci kez ele geçirecek olan ağdan sorumlu olduklarından emindi.

Riordan gökyüzünde hızla ilerlerken Juliette yüksek sesle güldü. İki kez uzandı, bir buluta dokunmaya çalıştı, karşı koyamadı. Bu hayret verici. Gece gökyüzünün, yıldızların, bulutların ve hatta yağmurun bir parçası olduğunu hissetti. Sanki doğayla bütünleşmiş gibiydi. Korku hissetmeyi bekliyordu ama sevinç, neşe ve tamamen canlı hissetti. Bu, bir jaguar formunda ormanda koşmak kadar harikaydı.

Asla pişmanlık duyma, Juliette. Değişebileceksin birçok biçime dönüştürebilir ve bu biçimleri zahmetsizce tutabilir.

Sana bir şey söylemem gerek. Juliette'in yüzündeki gülümseme soldu. Riordan, Juliette'in zihnindeki yönergeleri takip ederken yükselen tedirginliği yakaladı. Sık sık taşınmak zorundayız. Birkaç evimiz var.

Bekledi. Ona söylemek istediği Şey bu değildi. Tereddütlüydü, onun cesur Juliette'inden çok farklıydı. Sözcükleri dikkatle evirip çeviriyor, onun anlamasını sağlayacak en iyi yolu bulmaya çalışıyordu.

Juliette. Bana güvenmelisin. Ne söylemen gerekiyorsa söyle ve beni anlayacağına güven.

Çok aşağısındaki gölgelikleri görebiliyordu. Ağaçların yaprakları ay ışığında gümüş-siyahtı. Yağmur damlaları gözlerini kamaştırıyor, bulutlardan düşerken elmas gibi parlıyordu. Erkeklerden korkunç Şeyler gördük. Şekil değiştiremeyen genç kızlar dövüldü ve istismar edildi. Solange, Jasmine ve ben bir erkekle zorunluluklar dışında hiçbir Şey yapmamaya yemin ettik.

İhtiyaçlar mı? Seksi kastediyordu. Riordan kalbinin çarptığını hissetti. Bağırsaklarında siyah ve tehlikeli bir Şey dönüyordu. Çirkin ve volkanikti ve verdiği tepkiden utanıyordu. Kadın ona sadece kendisi için değil, hayatı için de son derece önemli bir Şey söylüyordu ve Riordan'ın aklına ilk gelen, bu gerekliliğin başka bir erkekle seks yapmak olduğuuydu. Bu kadar önemsiz olduğu için kendinden nefret ediyordu. O güzel ve Şehvetli bir kadındı. Birçok erkek onu çekici bulabilirdi ve onunla gurur duymalıydı. Hayat arkadaşları birbirlerine güvenirlerdi. Birbirlerine yalan söylemek ya da bir Şey saklamak imkânsızdı ve birbirlerini daha iyi tanıdıkça birbirlerinin zihninde daha fazla zaman geçirmeleri doğal olacaktı.

Ben öyle bir adam değilim Juliette. En kötü halimde bile bir kadına ya da çocuğa zarar vermem. Bu benim için iğrenç bir Şey. Geri dönen duygularımın bu kadar ezici ve yoğun olacağını hiç düşünmemiştim ama kendimi iyi tanıyorum. Sana, kız kardeşine ve kuzenine asla zarar vermem, veremem.

Juliette ona doğru eğildi, tüylerinin gıdıklandığını hissetti ve hemen bir kuş Şeklinde ona katılabilmeyi istedi. Bunu bana söylemene gerek yok. Bir kadını asla incitmeyeceğini zaten biliyorum, yoksa seninle asla birlikte olmazdım. Ailemin ilişkimizi pek kabullenmeyeceğinden endişeleniyorum.

Onları kazanacağım.

Onların çok aşağısında, yağmur ormanının kenarına yakın küçük bir yerleşim yeri vardı. Riordan temkinli bir şekilde inmeye başladı, bir yanı vampirin izlerini bulmak için aşağıdaki alanı tarıyordu. Kendini göstermeden önce her zaman tehlikeye karşı tarama yap.

Biraz müdahaleci hissettiriyor. Rastgele düşünceleri yakalıyorsun.
O

onun yöntemlerini dikkatle inceliyor, mümkün olduğunca çok şey öğrenmeye çalışıyordu. Kız kardeşimin ya da daha kötüsü kuzenimin düşüncelerini almaktan nefret ederdim.

Onu nazikçe yere bırakırken güldü ve ayaklarını sık bitki örtüsüne dikerken doğal formuna geri döndü. "Ailenin düşüncelerini taramaktan kaçınabilirsin. Süreci geliştirdikten sonra bazı şeyleri dışarıda bırakmayı öğreneceksin. Şimdi ses seviyesini ve havayı okumayı denemeye başla. Tehlikenin titreştiğini hissedebilirsiniz. Size doğal gelen şeylerin olmadığı boş bir nokta varsa, bir vampir varlığını sizden gizlemeye çalışıyor demektir."

"Bir vampirin vampir olduğunu her zaman bilir misiniz?"

"Ne yazık ki hayır. Eğer bir vampir yetenekliyse, örneğin Usta vampir, avcılardan birine kolayca yaklaşabilir, onu halkımızın tarzıyla selamlayabilir ve zarar görmeden yoluna devam edebilir."

"Ne kadar korkutucu."

"Ben beslenirken burada kal. Şu an için güvende olmalısın. Ormanda sanki hayvanlar saklanıyormuş gibi bir his var."

Juliette hareketsiz kaldı. Bir Karpatyalı gibi düşünmeye çalışmakla o kadar meşguldü ki, bir erkek olarak Riordan'a o kadar kapılmıştı ki, ormanda yaşamının ilk kuralını unutmuştu. Ormanda yaşayanların uyarı sistemine dikkat etmemişti. Riordan ondan uzaklaştı, gölgelerin içinde eridi, öyle ki doğrudan ona baktığında bile onu görmek imkânsızdı.

Yüzünü rüzgâra doğru kaldırdı. O bir jaguardı. Ve duyuları eski Karpat kanıyla güçlendirilmişti. O

orman haberlerini okuyabiliyordu. Hayvanlar saklanıyor, alçakta yatıyor ve titriyor, bir gece kuşu yırtıcılardan bir kez daha güvende olduklarını işaret edene kadar bekliyorlardı. Juliette başını bir o yana bir bu yana çevirdi, tetikteydi, havada dolaşan tehlikenin titreşimini hissediyordu. Yanlış giden bir şeyler vardı. Laboratuvarından birkaç mil, evinden de birkaç mil uzaktaydılar.

Kalbi yerinden fırladı. "Jasmine." Büyük bir yırtıcı hayvan ya da bir av partisi bölgeden geçmiş ve bölge sakinlerini korkutmuştu. Omurgasından aşağı ani bir ürperti indi. Ya da bir grup yırtıcı hayvan. Morrison laboratuvarındaki muhafızları evinin bulunduğu yönden uzaklaştırması gerekiyordu ama Riordan bunun yerine onu götürmüştü. Jasmine'in izini bulmuşlar mıydı? Jasmine, Juliette'in muhafızları kendisinden uzaklaştıracağını düşünerek gerektiği kadar tedbirli davranmamış olabilirdi. Ya insan muhafızlardan daha kötüyse? Ya erkek jaguarlar Jasmine'in izini kesmişse? Solange bir keşif görevindeydi, kayıp dişilerden haber almak için avlanıyordu. Jasmine yalnızdı.

Juliette tereddüt etmedi, döndü ve çalıların arasındaki küçük hayvan izlerini takip ederek koşmaya başladı. Sanırım kız kardeşimin başı dertte.

Besleniyorum, neredeyse tam güçteyim. Beni bekle. Bizi ona götüreceğim.

Bekleyemezdi. Bunun mantıklı olmadığını biliyordu ama bir şeyler yapması gerekiyordu. Adrenalin vücudundan akıyordu. Korku zihnini ele geçirmişti. Ya Jasmine bir gece önce kaçırıldıysa ve erkekler onu neredeyse yirmi dört saattir ellerinde tutuyorlarsa? Lütfen Tanrım, lütfen Tanrım. Göğsü yanıyor, boğazı düğümleniyordu. Koştukça jaguarların kız kardeşinin izini sürdüğünden, onu takip ettiğinden daha da emin oluyordu.

"Juliette," Riordan onu güçlü kollarıyla önünde yakalayıp yolunu kesti. Göğsüne sertçe vurdu ama iri gövdesi onun saldırısı altında zorlukla sarsıldı. "Olmak zorundayız

Dikkatli. Ve hiçbir izi mahvetmek istemiyoruz. Eğer kız ellerindeyse yavaşlayıp izini bulmak, yönsüzce koşturmaktan daha iyidir."

"Ne yaptıklarını bilmiyorsun," diye tıslayarak ondan uzaklaştı.

"Onu bulup geri getireceğiz."

Ondan uzaklaştı ve kollarını vücuduna sararak kamburlaştı. "Onun ne acı çekeceği hakkında hiçbir fikrin yok ve bunu asla geri alamam."

Yapraklar bile hışırdamayacak kadar sessiz, akıcı bir şekilde ilerleyerek yolu açtı. Juliette nefes almaya, beynini yeniden çalıştırmaya çalıştı. Jasmine'e bir şey olursa buna dayanamazdım. Bu benim hatamdı. Muhafızları uzaklaştırmam gerekiyordu. Bunu yapmak için burada değildim ve muhtemelen iz bırakmıştı. Erkekler onu kolayca takip edebilirdi.

Bu senin hatan değil Juliette. Riordan artık onların kokusunu alabiliyordu. Ona söylemek istemiyordu ama sarmaşıklar ve sürüngenlerle kaplı küçük kulübeye yaklaşırlarken bunu biliyordu. Tüm bu yapraklar arasında yapıyı görmek zordu. Onun eline uzandı. Kapı ortadan ikiye ayrılmıştı, bir yarısı çatlamış ve kırılmıştı, geriye büyük bir delik kalmıştı.

Juliette'in içinde korkunç bir çığlık yükseldi. Onu durduramadı, bastıramadı. Ses vücudunu yırttı, çiğ ve korkunçtu, boğazını parçaladı. Acının, kalp kırıklığının ve kederin acı dolu bir çığlığıydı. Bu bir intikam çığlığıydı, bir sözdü, mutlak bir intikam yeminiydi.

Bölüm 8

Kapıdan önce RIORDAN geçti. Dehşetin pis kokusu odaya sinmişti. Büyük kedilerin keskin kokusu baskındı. Bir masa devrilmişti. Duvarı bir kan lekesi ve kırık bir sandalyede de başka bir kan lekesi vardı.

Juliette elini ağzına bastırarak hıçkırıklarını bastırdı. "O sadece bir çocuk, Riordan. Daha yirmi yaşına yeni girdi." Riordan'ı itti ve aceleyle odanın öbür ucuna, duvara doğru yürüdü. Derin derin soluyarak kanın kokusunu aldı. "Bu Jasmine'den değil. Bu Solange. O buradaydı."

Riordan odayı ve hemen dışındaki orman zeminini inceliyordu. "Jasmine'i götürdükleri sırada geldi ve kaçarken yer değiştirmiş olmalı. Bunu yapabilir mi? Bak, burada ayak izleri var, burada da yırtık giysiler ve pençe izleri. Kıyafetlerini çıkaracak zamanı olmamış ve onlar üzerindeyken yer değiştirmiş. Kumaşın dikişleri ayrılmış ve savaşılabilmek için geri kalanını kendisinden uzaklaştırmış. Kız kardeşine ulaşmaya çalışırken kapıyı kıran oydu. Kapıyı içeriden kilitlediler ve kız kardeşini arkadan çıkardılar. Biri onu taşıyordu. Erkek şeklindeydiler. Bak." Rayların yanına çömeldi. "Bu aniden ağırlaştı ve bir ağırlık taşıyor. Jasmine mücadele etmiyor."

"Bilinci yerinde değil," dedi Juliette. "Son nefesine kadar onlarla savaşacaktı. Hepimiz annemin ölümünü izledik. Solange onların annesini öldürdüğünü gördü ve yine de tereddüt etmeden onları durdurmaya çalıştı." Kanı incelemek için geri döndü. "Çok kötü yaralanmamış."

"Biri geride kaldı, büyük bir erkekti ve jaguar formuna geçti. Muhtemelen dişi olduğunu ve kaçarken şekil değiştirdiğini görünce ona zarar vermek istemedi. Ne de olsa muhtemelen son derece nadir bulunan bir tür." Riordan izleri takip etti.

"Ormanın içine doğru kaçtı. Büyük erkek onun peşinde." Tekrar Juliette'e döndü. "Hangisinin peşinden gidiyoruz?"

"Belki de ayrılmalıyız. Ben Solange'ı takip edeceğim. Daha önce birlikte savaştık ve onun nasıl düşündüğünü biliyorum. Beni kabul edecektir. Sen Jasmine'in peşinden git. Sen çok daha güçlüsün ve daha hızlı seyahat edebilirsin. Onlar ona zarar vermeden önce ona ulaşma şansın var."

"Şafak yakında sökecek, Juliette. Yere inmek zorunda kalacağım. Eğer o saatten önce kız kardeşine ulaşamazsam, bir gününü daha azap içinde geçirecek." Riordan mirasının kırılğanlığına lanet okudu. "Güneşin altında yürüyemem." Parmakları kızın yanağını okşadı. "Yanacaksın, Juliette. Cildin artık yoğun güneş ışığına dayanamıyor ve gözlerin yanacak."

"Tenim umurumda değil." Juliette onu iterek geçti ve yere, adam grubunun gittiği yöne baktı. Ona en çok kimin ihtiyacı olacağını düşünmeye çalıştı. Riordan hızlıydı; güneşten uzaklaşmak zorunda kalmadan önce onu kız kardeşine yaklaştırabilirdi. "Jasmine zaten saatlerdir onlarla birlikte. Eğer ona ulaşmak için yeterli zamanın olacağını düşünmüyorsan, o zaman Solange'ın saldırgandan tek başına kaçabileceğine güvenmek zorundayım. Jasmine'i hemen bulmalıyız, Riordan."

Riordan bir koluyla kızın belini sararak onu kaldırdı. O hızla ilerlerken etrafındaki orman bulanıklaşıyordu. Bu kadar hızlı hareket ederken Riordan'ın izlere, ezilmiş küçük yapraklara, kırılmış dallara ve arada bir ayak izlerine nasıl odaklanabildiğine dair hiçbir fikri yoktu. Ona küçük kız kardeşinin başının büyük dertte olduğunu söylemesine gerek yoktu; aklındaki her endişeyi okuyabiliyordu. Erkekler şekil değiştirdiğinde kıyafetleri yoktu. Jasmine yalnızdı ve korumasızdı. Juliette sadece erkeklerin onu yardımdan olabildiğince uzağa götürmek istemeleri için dua edebilirdi. Kuzenini düşünmemeye çalıştı; yalnızdı, yaralanmıştı, hayatı için kaçıyordu.

Kardeşlerimi çağırabilirim ama onlar yüzlerce mil uzaktalar. Birkaç gün daha burada olamazlar.

Solange savaşacak. Onu kolayca alamayacaklar. Bunu düşünürken bile içinden bir umut dalgası geçti. Bu doğruydı, Solange bir savaşçıydı. Ne kadar yaralı olursa olsun asla teslim olmayacak, asla pes etmeyecekti. Onu terk ediyormuşum gibi hissediyorum ama Jasmine'den çok daha fazla şansı var.

Kuzeninin zihninde gördüğüm kadarıyla, Jasmine'in peşinden gitmeni isteyecektir.

Riordan zamanın ellerinden kayıp gittiğinin fazlasıyla farkındaydı. Jaguar erkekleri ormanda kendilerini kaybetmekte ustaydı. Ağaçların arasına yayılmışlardı, şimdi daha kurnazdılar, belli ki onları takip etmeye çalışacaklarından emindiler.

Rüzgâr ormanın zemininden ani bir hızla yükseldi ve bitki örtüsü, yapraklar, dallar ve çiçek yapraklarından oluşan girdapları karanlık bir huni halinde gökyüzüne doğru taşıdı. Enkaz üzerlerinde patladı, görünmeyen eller tarafından yerden fırlatılan füzelerden oluşan bir bulut. Riordan anında tepki verdi, Juliette'i daha iyi korumak için içgüdüsel olarak vücudunu havada savurdu. Enkaz derisine saplandı ve kalbine doğru ilerledi. Juliette'in insan formunun yükü onu engellemeden onları savaşabileceğİ bir yere götürmek için acele ederken birkaç dilde küfür etti.

Şimdi giysilerinizi çıkarın ve ayaklarınızın altında toprağı hissettiğİniz anda yer değıştirin ve ağaçların arasına karışın. Gerçek benliğİnizi hayvanın derinliklerine saklayın.

Tereddüt etmeden itaat etmesini sağılayan şey sesindeki acımasızlıktı. Her zaman diğİer formuna geçemiyordu, kesinlikle onun yaptığı gibi, hatta Solange'ın yapabildiğİ gibi istediğİ zaman geçemiyordu ama ölümcül bir tehlikede olduklarının farkındaydı. Onlar yere düşmeden önce kot pantolonundan sıyrılmayı ve bluzunun düğmelerini açmayı başardı. Kıyafetlerini bir kenara fırlattı, değışimi isteyerek, onu kucaklayarak.

Riordan onun zihninde hareket etti, görüntüyü aldı, gücünü ödünç verdi. Bu değışim, Riordan'inkinden biraz farklıydı.

Karpatlar, ama onun zihninin derinliklerindeydi ve artık nasıl çalıştığını biliyordu, bu yüzden ekstra hız sağlayabildi. Jaguar bir ağacın alt dallarına doğru sıçradı ve tamamen gölgelikte kayboldu. Riordan düşmanı ile yüzleşmek için döndü.

Gölgeli bir figür yerden fırlayarak doğrudan Riordan'ın önünde patladı, yumruğu göğsüne çarpıp derine indi. Riordan hafifçe büküldü, acıyı aldı ve bıraktı, saldırganı yayılmak üzere göndermek için bir bacağıyla süpürdü. Ne bir ses ne de bir yüz vardı. Vampir hızla dağılan siyah bir dumandan başka bir şey değildi. Ürkütücü bir sessizlik vardı. Böcekler bile vızıldamıyordu.

Zacarias. Riordan ağabeyini bulmak için zihnindeki özel yola uzandı. Burada usta bir vampir var, tüm hayallerin ötesinde güçleri olan biri. Onu fark edemiyorum. Ona saldıramam. Düşersen, hayat arkadaşımı bulup korumalısın. Riordan yere çömeldi, huzursuz gözleri araştırıyor, tüm duyuları tetikteydi. Orman zeminini kazdı ve zengin topraktan avuç avuç aldı. Hızla kan kaybediyordu. Vampir onu kasten zayıflatmıştı. Riordan gücünü korumak için yaralarını sarmak dışında hareket etmedi. Juliette'in sıkıntısını zihninde duydu, ona yardım etmek umuduyla yakınında kaldığını biliyordu ama görünmeyenle savaşmanın bir yolu yoktu.

Riordan kardeşinin içinde hareket ettiğini, göğsünde açılan korkunç deliği incelediğini, gücünü tahmin ettiğini, saldırıyı yeniden canlandırmak için anılarını araştırdığını hissetti. Çık oradan. Hiçbir yalnız avcı bunu tek başına alt edemez. Bu emri gönderirken bile küçük kardeşinin yarasını uzaktan onarmaya çalışıyordu. Riordan vücudunda dolaşan sıcaklığı hissedebiliyor, zihnindeki iyileştirici ilahiyi duyabiliyordu.

Etrafındaki havanın kıpırdadığını hissetti ve hemen kendini kargaşadan uzaklaştırarak soluna doğru yuvarlandı ve gölgeli figürle yüz yüze geldi. Riordan sivri şimşegi kendisine çarpmadan önce saptırmayı başardı. Riordan'ın

Enerji yere çarparak toprağı sarstı. Kollarını kaldırdı ve yer yuvarlanmaya ve eğilmeye devam etti. Büyük çatlaklar açıldı, biri uğursuz bir hızla cisimsiz figüre doğru ilerliyordu. Riordan, hem Juliette'in hem de Zacarias'ın güçlerini kendi güçlerine kattıkları anı tam olarak hissetti. Çatlak genişleyerek zemini ikiye böldü ve vampir deliğın içine düştü. Riordan yıldırımları onun peşinden gönderdi, mızrak üstüne mızrak, kör bir vuruş yapmak için her birini derinlere sapladı.

Riordan vampirin onu en son gördüğü yerden uzaklaşmak için hareket ederken sendeledi. Şimdi sanki orman nefesini tutmuş gibi bir durgunluk vardı. Riordan gökyüzünün fırtına bulutları yüzünden karanlık olduğunu fark etti. Şafağa sadece birkaç dakika vardı. Vampir onu çabucak yenmek umuduyla hızlı ve vahşice saldırmıştı.

Beni senin yanında hissetti. Zacarias bunu düşündü. Savaşmak için geri dönmeyecek. Büyük olasılıkla uzun bir süre toprak altında kalacak ya da bölgemizi terk edecek. Burada başarmak istediğı her neyse, hayatına değmez. Böylesine güçlü bir düşmanı topraklarımıza getiren her neyse önemli olmalı.

Bazı jaguar erkeklerini lekelediğine inanıyorum.

Kadınları yakalayıp üreme amacıyla çiftleşmeye zorluyorlar. Kadınlarının hepsinin psişik yetenekleri var ve erkeklerimizle hayat arkadaşı olabiliyorlar. Riordan güçlü bir vampirin ormana ancak kendisine fayda sağlayacaksa geleceğinden emindi. Eğer vampir Karpatlar'ın hayat arkadaşı bulmasını engelleyebilirse, giderek daha fazla erkek vampire dönüşecek ya da güneşe yürüyecekti. Bunun çok belirgin bir komplo olduğunu düşünüyorsunuz.

Zacarias bu fikri kafasında evirip çevirdi. Bu, anavatanımızdaki kardeşlerimize bildirilmeli. Manolito'yu göndereceğim. Kadınlarını taciz eden jaguar erkekleriyle ilgileneceğiz. Hemen yere inmelisin, Riordan. Hayat arkadaşını toprağı koy ve tamamen iyileşene kadar orada kal. Ben başlayacağım.

Kadın avı.

Hayat arkadaşımın kız kardeşi kaçırıldı.

İyileşmelisiniz yoksa ikinizi de kaybederiz. Böyle bir şey olamaz. Çocuklar olmadan ırkımız yok olma tehlikesiyle karşı karşıya, tıpkı jaguar gibi.

Riordan kardeşiyle temasını aniden kesti, gerçeği küçümsüyor, kardeşinin sesindeki emri küçümsüyordu. Bu onları jaguar erkeklerinden farklı kılmıyordu.

"Bu doğru değil." Juliette onun yanındaydı, göğsündeki kana bulanmış paketi incelerken onu yere itti. Daha zengin toprak ve şifalı otlar toplayıp tükürüğüyle karıştırırken onu düz yatması için bastırdı. "Çabuk öğrenirim. Sen kendin yapmaya çalışırken bu çirkin küçük tarif aklındaydı."

"Bu doğru Juliette. Kadınlara umutsuzca ihtiyacımız var ve kız çocukları doğurmaları için onlara ihtiyacımız var." Güzel ve kadınsı vücuduyla üzerine eğilen kadına bakmaktan kendini alamıyordu. Çırılçıplaktı, yanına çömelmişti, yüzünde endişe vardı, inanılmaz göğüsleri her hareketinde sallanıyordu. Sanki bir rüyadaymış gibi hissediyordu. Gerçek olması mümkün değildi. Juliette gibi kadınlar onun dünyasında yoktu.

"Riordan." Adını sertçe söyledi. "Kendinden geçiyorsun. Sakın bayılmaya kalkma. Şunu sıkıca paketleyeyim, sonra sana kan vereceğim." Endişeyle etrafına bakındı. "Gittiğinden emin misin? Onu hiç görmedim. Sana yardım edemedim çünkü onu hiç net bir şekilde göremedim."

"Şafak vakti." Riordan'ın sesi çok uzaklardan geliyordu. Elini kaldırdı ve kadının göğsüne dokundu, gerçek olduğunu doğrulamak için yumuşak teni zar zor sıyırdı. "Yere inmekten başka çaresi yoktu."

"Riordan, kanımı al."

Başını iki yana salladı. "Seni koruyacak kimse olmadan zayıf ve sersemlemiş bir halde kalacaksın."

Göğsünü avuçlayan ve nazik parmaklarıyla etine masaj yapan eli görmezden geldi. Adamın yüzünü yakaladı ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Sana söylediğimi yap ve kanımı al. Bunu yapamazsın."

Kanınız yoksa öleceksiniz. Jasmine'i geri getirmeme yardım etmeni istiyorum. Benim için yaşamamı istiyorum. Diğer her şeyi unut, Riordan."

"Bu uzun saatler boyunca toprağın altında yatarken seni koruyamam."

"Kendimi koruyabilirim. Lütfen kanımı al, Riordan." Çaresiz hissetmeye başlamıştı.

Zihninde belli belirsiz bir kıpırtı vardı. Başka bir ses bir süre orada dönüp durdu, aynı aksanla fısıldadı, uzak ve mesafeliydi, sanki tam yolunu bulmak zordu. Ve sonra aniden netleşti. Ben Zacarias'ım. Seni zayıflatarak daha fazla tehlikeye atmayı asla istemeyecektir. Sana yardım edeceğim ama unutma, o toprağın altında dinlenirken sana bir şey olursa vampir olarak dirilecek ve ben de onu yok etmek zorunda kalacağım. Hayatta kalmalısın.

Juliette içinden, "Birileri kuralları önceden belirlemeli," diye mırıldandı ama Riordan'ın kardeşine başıyla onay verdi. Riordan'ı kaybetme fikrine dayanamıyordu ve yardım almadan ısrar ederse inatçı ve kavgacı olacağını açıkça görebiliyordu.

Zacarias'ın saldırdığı, Riordan'ı tuttuğu ve Juliette'in bileğini derinlemesine ısırmaya zorladığı anı tam olarak biliyordu. Güçlü bir baskı altında olmasına rağmen, Riordan'ın onu korumak için çabaladığını, acıyı azaltmak için dilini derisinin üzerinde gezdirdiğini hissetti. Juliette ve Zacarias'ın yaptıklarına kısa bir süre öfke duydu ama öfkesi çabuk geçti. Juliette kendini haklı hissettiğinde kendi yoluna giderdi. Riordan onunla bir ömür geçirmek istiyorsa, onun kim olduğuna alışsa iyi ederdi.

Riordan, kan ona yeterince güç verdiği anda Zacarias'ın kontrolünden çıktı. Diliyle yarayı kapatmadan önce Juliette'ten sadece iyileşmesine yardımcı olacak kadar kan aldı. Başparmağını iğne izlerinin üzerinde gezdirdi. "Seninle birkaç ömür geçirmek istiyorum ve senin tam olarak kim olduğunu biliyorum Juliette." Onun her santimini seviyordu, ona bakmayı seviyordu.

çıplak kadınsı kıvrımlarıyla ona bakıyordu ama zaman akıp gidiyordu ve olması gerekenden çok daha güçsüzdü.

Onun için bir kot pantolon ve bluz hazırladı, yüksek nemde çok fazla yapışmayacak yumuşak ve hafif bir malzeme. "Elinden geldiğince gözlerini korumalısın. Cildini korumak için gömleği uzun kollu yaptım. Mümkün olduğunca örtü altında kalmaya çalış. Jasmine'in izini sürmeye devam edeceğini biliyorum ama ben sana yardım edene kadar kendini tehlikeye atma. Öldürülmen ya da yakalanman kız kardeşine yardımcı olmayacaktır."

Kan kaybından ve adamın göğsündeki şok edici deliğe her baktığında içine dolan korkunç korkudan dolayı biraz titreyerek elbiselerini çekti. "Dikkatli olacağım." Parmaklarını adamın saçlarında gezdirdi. "Ne yapman gerekiyorsa yap. Güneş batar batmaz seni göreceğim."

Riordan etrafına bakındı, parmakları aniden bileğini kavradı ve tüm hareketlerini durdurdu. Zihnine tedirginlik çökmeye başlamıştı. Tarama, bölgedeki insan ya da başka türlü düşmanlarla bağlantı kurmadı. Bir vampirin güneşin doğuşuna dayanması imkânsızdı. Çoğu Karpatyalı sabahın erken saatlerine dayanabilse de Riordan ağır yaralıydı ve ışık vücudunu etkilemeye başlamıştı bile. Vücudunu saran ani alarmı atlatamadan, gölgeliklere doğru bakmak için yuvarlandı. Yapraklar hafif rüzgârla hışırdıyor ve sallanıyordu. Her tür bitki ağaçların gövdelerine tırmanıyor ve dalların etrafında kıvrılıyor, bir yeşillik ormanı yaratıyordu. Rüzgâr yapraklara dokundu, en ufak bir fırça darbesi bile nadir bulunan mücevherler gibi parıldayan turkuaz gözleri ortaya çıkarmaya yetti.

Jaguar fırladı, tıknaz, kompakt vücudu havada savruluyordu, pençeleri uzamış, gözleri avına odaklanmıştı. Riordan Juliette'i yayılmasına neden olacak kadar sert bir şekilde itti ve kedi Juliette'in olduğu yere düşecek şekilde sise karıştı. Kedi dönerek esnek omurgasını kullandı ve büyük pençeleriyle boşluğa doğru hamle yaptı.

"Solange! Hayır!" Juliette kediye yakalamak için koştı, ellerini yumuşak tüylerinde gezdirerek hasar olup olmadığına baktı. Birkaç yırtık vardı, bir kedinin yan tarafını tırmıkladığı belli olan bir dizi düzensiz, açık yara. "Yaralanmışsın, bunlar derin." Riordan'a bakmak için döndü ve onun parmak uçlarının yanağına değdiğini hissetti.

Beni öldürmek istedi, Juliette. Bunu zihninde hissediyorum. Yere inmeliyim. Kuzeninin kaçırılmasından dolayı çok öfkeli. Sen güvende kal ve onu sakinleştirmek için elinden geleni yap.

Adamın sesindeki pişmanlığı, yorgunluğu ve acıyı duydu. "Git, Riordan. Gün batımında görüşürüz."

O hızla uzaklaşırken giysiler yeryüzüne süzüldü. Kot pantolon daha uzun bacaklı ve daha küçük belli biri içindi. Gömlek Solange'ın dolgun vücudunu örtecekti. Juliette'in anılarından onun tam ölçülerini yakalamak yeterince kolay olmuştu.

"O gitti, Solange. Bana ne olduğunu anlat."

Solange doğal formuna geçerek yere çömeldi ve Juliette'e baktı. "Ben eve ulaşmadan önce onu çoktan almışlardı. Onları durduramadım, üzgünüm. Çok üzgünüm." Koyu renk saçlarını geriye doğru salladı. "Biri diğerlerine avantaj sağlamak için geride kaldı. Dişi olduğumu, daha saf bir soydan geldiğimi ve hızlı şekil değiştirebildiğimi fark ettiğinde çok büyük bir avantaj elde ettim. Bana zarar vermek istemedi." Yanındaki yaralardan kan damlıyordu. "Bunu benim ne olduğumu anlamadan önce yaptı. Korkarım bu Jasmine'in başını daha fazla belaya sokacak. Onu çok daha dikkatli koruyacaklar."

Juliette Solange'a sarıldı. "Onu bulup geri götüreceğiz."

"Kimdi o adam?"

"Onlardan biri değil. O bir Karpatyalı. Riordan. Annemin daha önce onlar hakkında konuştuğunu duydun." Sesindeki savunmacı tınıya engel olamadı.

"O hâlâ bir erkek ve onlara güvenilmez Juliette. Bizi ne için istiyor? Karpat ırkı da aynı durumda değil mi?"

jaguar ırkı gibi bela mı?" Solange kıyafetleri Juliette'in elinden aldı ve boynuna bağlamadan önce birbirine düğümledi. "Irklarını hayatta tutmak için bebeklere ihtiyaçları var."

"En azından kadınlara saygı duyuyorlar ve onların mutlu olmasını istiyorlar Solange. Birkaçının yaptıklarından tüm erkekler sorumlu değil. Ve jaguar erkeklerinin usta bir vampirle temasa geçtiğine dair bazı şüpheler var. Bir tanesini gördüm ve eğer öyleyse, ne kadar kötü olduğunu hissettim. Erkekler pekâlâ ondan etkilenmiş olabilir."

"Yaptıkları şeyi neden yaptıklarının benim için pek bir önemi yok. Jasmine'i alamazlar," dedi Solange. "Giyisilerden kurtul ve buradan gidelim." Kuzeni soyunurken Juliette'i inceledi. "Çok solgunsun." Sesinde şüphe vardı.

"Seninle tartışmak istemiyorum Solange. Başka bir şey yapmadan önce Jasmine'i bulalım."

"Biz tartışmayız," diye itiraz etti Solange. "En azından sen bir erkekle birlikte olmadan önce tartışmıyorduk." Kuzeninin solgun vücudunu inceledi. "Başkalarından kan alan bir adam."

Juliette bu imayı görmezden geldi. "Jaguar hâlâ peşinizde mi?"

"Geri döndüm ve yardım isteyip istemeyeceğini görmek için onu laboratuvarın yanına götürdüm. Bir grup adam binadan geriye kalanları eliyor. Tamamen çökmüş. Karpatyalı'nın bununla bir ilgisi var mı?"

Juliette başını salladı. "Onu orada bir hücrede zincirlenmiş halde buldum ve serbest bıraktım. Çok kötü durumdaydı. Ona işkence etmişlerdi."

Solange küfretti. "Sanırım bu onu daha çok sevmeme neden oluyor. En azından kadınlarımızın neler yaşadığını biraz olsun biliyor."

Bölüm 9

"Güneş gözlerimi yakıyor," dedi Juliette, parmak uçlarını yüzüne bastırarak. "Ne yaparsam yapayım ağlıyorlar. Cildim kabarıyormuş gibi hissediyorum."

"Evet, öyle. Vardiya, Juliette, su toplamadan önce acele edin. Bunu sonra konuşuruz." Solange ona dikkatle baktı. "Jasmine'i geri aldıktan sonra o adamın ne yaptığını bana anlatabilirsin."

"Jaguar erkeğinin insanların yanına gidip gitmediğini söyle bana," diye teşvik etti Juliette kendi giysilerini düğümleyip boynuna dolayarak.

"Konuştu. Onlarla kısa bir süre konuştu ama vücudunu onlara göstermedi. Yarı yer değiştirebiliyordu. Vücudunun yarısı insan, diğer yarısı jaguar. Ben bunu yapamam. Hiçbirimiz yapamayız."

Juliette, "Bildüğümüz en saf soydan geliyorsun," diye belirtti. "Annem bir keresinde senden prenses diye bahsetmişti."

Solange yüzünü buruşturdu. "Nedense kendimi pek şanslı görmüyorum. Jaguar halkının prensesi olmak istemezdim." Etrafına bir göz attı. "Hazır mısınız? Buradan gitmeliyiz. Bu adamlar Jasmine'e çok uzun zamandır sahipler." Çoktan yer değiştirmeye başlamıştı, kürkü derisinden fışkırıyor, ağzı dişlerini yerleştirmek için uzarken yüzünde dalgalanıyordu.

Juliette yanan gözlerini kapadı ve Riordan'a uzandı. Bana güvende olduğunu söyle.

Yeryüzünün kollarının derinliklerindeyim. İzin ver yer değiştirmene yardım edeyim. Onun ne kadar yorgun, ne kadar zayıf olduğunu hissetti. Onu yanında tutma ihtiyacını bastırdı. Kendi ihtiyacından daha büyük, onunki vardı. Kız kardeşini bulmak zorundaydı ve bunu anlıyordu. Hoşuna gitmiyordu ama anlıyordu.

Juliette büyük kedisini çağırdı, kas ve kemiklerin yer değiştirmesine odaklandı. Riordan'ın içinde hareket ettiğini hissetti.

Verecek gücü olmadığına ona güç ve kuvvet veriyordu. Onun acısını hissettiğinde bir parçası ağlamak istiyordu. Ondan ayrılmaktan korkuyordu ama Jasmine'i bulmak zorundaydı.

Değişim onu hızla etkisi altına aldı. Juliette, Solange ile ağızlarını birbirine değdirdi ve birlikte dönüp karanlık iç mekâna doğru koşmaya başladılar. Jaguarın son derece keskin koku alma duyusunu kullanarak Jasmine'in izini hemen buldular ve peşinden koştular. Hızlı ve gizli bir şekilde seyahat etmelerini sağlayan, gölgelikteki yüksek dallardan oluşan, başlarının üstündeki otoyola çıktılar.

Kuşlar havalandı, geçerken uyarı çığlıkları attı ama hiçbir jaguar aldırış etmedi ve bir süre sonra kuşlar onları görmezden gelerek ağaçların tepelerine geri yerleşti. Orman canlanmıştı; böcekler vızıldıyor, kurbağalar vıraklıyor ve geyikler daha büyük yırtıcıları uyarmak için havlıyordu.

Juliette, Riordan'ın tırmanan güneşe yenik düştüğü ve kalbinin atmayı bıraktığı anı tam olarak biliyordu. Nefesi ciğerlerinden dışarı çıktı, kalbi tepki olarak tekledi ve aniden ve tamamen yalnız kaldı - yaslı, kederli. Jaguar tökezledi, neredeyse dallardan yuvarlanıyordu. Pençeleri ağaç kabuğuna saplandı, yaprakları ve dalları dağıttı ve kuşların bir kez daha çığlık atmasına neden oldu. Solange aniden dönerek gizlenmeleri için bir uyarı homurdandı. Arka patikayı koruyabilecek erkeklerden herhangi birini uyarmak istemiyorlardı. Ağır gölgelik onu güneşten koruyordu ama Juliette yine de ışınların kalın kürkünün arasından tenini delip geçtiğini hissediyordu. Gözleri sürekli ağlıyor, ışıқта yanıyordu. Bunların hiçbirinin önemi yoktu. onu Keder, değil onu Rahatsızlık. Değil diğer yarısından ayrılmak. Çok sevdiği kız kardeşine odaklandı. Yasemin oldu hepsi o önemliydi. Juliette takip etti Solange.

Öğleden sonra erken saatlerde patika daha da ısındı. Jaguar erkeklerinin keskin kokusunu takip etmek daha kolaydı. Dördü jaguar formunda, biri insan formunda Yasemin'i taşıyarak sırayla ormanın içinde hızla ilerliyorlardı.

Juliette kararlılığına rağmen Solange'a ayak uydurmakta zorlandığını fark etti. Vücudu, jaguar formunda bile uyumasını istiyordu ve daha da kötüsü, insan formuna geri dönmek istiyordu. Hayvan şeklini uzun süre korumakta her zaman zorlanmıştı. Şafak vaktinden öğleden sonraya kadar hiç geçmemişti ve devam etmesi neredeyse imkânsızdı.

Solange aniden durdu, hayvan formu aniden sertleşti. Juliette korkunun, şiddetin ve cinsel yırtıcılığın kokusunu aldı. Jaguar benliğini kaybetti, öğürdü, boğuldu, düşmemek için destek olarak ağacın dalına tutundu. Solange insan şekline dönüştü ve Juliette'i şiddetle hastayken tuttu.

Birkaç dakika boyunca Juliette'in kafası protestoyla, öfkeyle kükredi. Yumrukları morarıncaya ve kanayıncaya kadar ağaçların kabuklarına vurdu, kontrolsüzce ağladı. "Onlarla savaştı. Onlarla savaştı ve ben burada değildim. Ona nasıl böyle bir şey yapabildiler?"

Solange sessizce ağladı, içindeki öfke derin, sert ve dayanıklıydı. "Onu geri alacağız, Juliette. Güçlü ol. Onun için güçlü olmalısın. Bunun bizi yavaşlatmasına izin veremeyiz. Onu uysallaştırmak ve şok etmek istiyorlardı. Bu tahakkümü göstermek içindi. Bu onun saygınlığını ve umudunu yok etmek içindi. Ama geleceğimizi biliyor. Onu geri alana ya da ölene kadar asla durmayacağımızı biliyor." Solange Juliette'in gözlerinden saçlarını çekti. "Güneşin sana zarar verdiğini, vücudunun dinlenmeye ihtiyacı olduğunu görüyorum ama sen buna boyun eğmedin. Sana neye mal olursa olsun durmadın. Jasmine bizim nasıl olduğumuzu biliyor. Buna güvenecek ve dayanacaktır."

Juliette kuzeninin ona sarılmasına ve kısa bir süre için onu rahatlatmasına izin verdi. "Acele etmeliyiz Solange. Bunu ona ikinci kez yapamazlar."

İki kadın da annelerini düşünmek istemiyordu ama bu kaçınılmazdı. "Jaguar formunu tutabilir misin?" Solange sordu.

Juliette başını salladı. "Ne kadar sürer bilmiyorum ama elimden geleni yapacağım. Bu bölgede sakladığınız herhangi bir silah var mı?"

"Buradan yaklaşık bir mil uzakta. Sanırım önbelleklerimizden birine yakınız. Giysiler, yiyecek, içme suyu, ilaçlar ve bıçaklar. Yakında durmak zorundalar. Onlar büyük erkekler ve dinlenmek isteyeceklerdir."

Juliette diğer formuna uzandı. Jasmine'i ve erkeklerin ona yaptıklarını düşünmemek daha kolaydı. Yerdeki kan lekelerini ve boğuşma izlerini görmek istemiyordu. Bu onu sadece zayıflatıyordu. Öfkesinin parlak, güçlü ve intikamcı bir şekilde yanması gerekiyordu.

Sonraki birkaç saat boyunca mücadele etti, uykuya ihtiyacı olduğunda bedenini zorladı. Yolun her adımında gözleri yaşıyordu ama bu kez güneşin etkisinden mi yoksa içindeki kederden mi kaynaklandığından emin değildi. Solange'ın bedenini taşıma şeklinden onun da aynı yoğun duyguları, asla geçmeyecek bir öfke ve keder karışımını hissettiğini biliyordu. Jasmine'in eskiden olduğu kızı, onun peri gülüşünü ve nazik şefkatini düşünmemeye çalıştı. Solange ve Juliette tutkuyla yanıyordu, güçlü duygularla sıcak ve ateşli. Jasmine tatlı, istikrarlı ve karşı konulmazdı.

Juliette bir inkâr çılgılığının yükseldiğini hissetti ve Solange yollarından sapıp silah ve yiyeceklerin saklandığı yeri gösterirken onu bastırmayı başardı. İnsan formuna bürünerek giyindiler, bıçakları da giysileri sürükledikleri aynı kolaylıkla taktılar.

"Çok yakındalar," dedi Solange, sesi çok kısıktı. "Onları hissediyorum. Rüzgâr altlarındayız." Malzemelerinin yanında duran şişeden su içti. Eskimiş olduğu için tuzluydu ama ıslaktı. Juliette'e uzattı. "Buna hazır mısınız? Kolay olmayacak."

Gözleri buluştu. Juliette başını salladı. "Başaracağız, başka alternatif yok."

Solange su şişesini geri aldı. "Sayıca bizden üstünler ve güçlüler, inanılmaz güçlüler. Karpatlar'ın

inanılmaz yetenekler sergileyebilir. Belli ki adam saldırı altındayken sise dönüşebiliyorsa, bu doğru. Yerin altından bile bize yardım edebilir mi?"

Juliette hevesle Riordan'a uzandı. Zihni sürekli olarak kendini onunkine ayarlamıştı, ona dokunmaya ihtiyaç duyuyor, dokunamadığında üzüntüsünü artırıyordu. Bu kez talepkârdı, ona yaptığı çağrı ihtiyaçla doluydu.

Juliette mi? Sesi zayıf ve uzaktaydı, ama oradaydı ve rahatlama kalbini ve ruhunu kasıp kavurdu.

O gün yaşananları zihninde yeniden canlandırdı. Kıpırdamadan durdu, geri çekildi ama bu onun kara, karanlık öfkesinin etkisini hissetmesinden önce olmadı. Kaynıyordu, tehlikeli ve ölümcüldü ve kendisinininkinden çok daha ölümcüldü. Korkması gerekirdi ama onun kız kardeşi adına duyduğu öfke onu rahatlattı.

Öfkesini kontrol altına almayı başardığında, Riordan ona uzandı. Aralarındaki bağ çok daha güçlüydü. Bu erkekler tehlikeli, belki de davranışları vampir tarafından lekelenmiştir, belki de bir araya gelmiş bir grup sapkıncıdır. Durdurulmalı ama iki kadının böyle bir şeye karşı koyması gülünç olur ve bunu sen de biliyorsun. Ölürsen kız kardeşine yardım edemezsin.

Peşinden gitmekten başka seçeneğimiz yok, Riordan. Onu onların şiddetine daha fazla maruz bırakamayız. Lütfen başka seçeneğim olmadığını anlayın. Yardım edebilir misiniz?

Güneşin batmasına iki saat var. Erken kalkabilirim. Bana bir saat daha ver. Ona ulaşmak için toprağı tırmalamak istiyordu ama vücudu kurşun gibi olmuştu.

Solange onları izleyecek, ama eğer ona tecavüz ediyorlarsa, ona acımasızca davranmalarına seyirci kalamayız. Bizden bunu isteyemezsiniz.

Yumuşak bir şekilde yemin etti. Seni hemen dönüştürmeliydim ve tamamen benim korumam altında olacaktın. Artık hatasını düzeltmek için çok geçti. Kendisi toprağın altında kilitli kalmıştı ve kız da büyük bir tehlike altındaydı. Onun hafifçe geri çekildiğini hissederek taktik değiştirdi. Aralarındaki bağı kaybetmeye cesaret edemedi.

Bağlantı. Zacarias, uyan. Yardımına ihtiyacım var. Manolito, sana ihtiyacımız var.

Juliette nefesini tutmuş, bekliyordu. Riordan'ın güçlü olduğunu biliyordu ve en büyük kardeşinin muazzam yeteneklerini daha önce tecrübe etmişti. İçinden umut fışkırdı.

Manolito Karpat Dağları'na gidiyor. Zacarias onun çağrısına cevap verdi. Gerektiğinde gücümle seni besleyeceğim. Kadınları, hayat arkadaşın ölürse senin de öleceğin konusunda uyar ve öyle bir şekilde uyar ki ortaya çıkacak canavarı düşünemesinler.

Fark ettiklerinden daha fazlasını anlıyordu. Riordan'ın anılarını okuma konusunda zaten ustaydı. Vampirin çılgınlığı tarafından tüketilebilecek biri olsaydı Riordan'ı kendisine bağlayıp hemen dönüştürüp dönüştürmeyeceğini gerçekten bilmiyordu. Juliette ona elinden geldiğince güvence gönderdi. Teşekkür ederim, Riordan. Lütfen kardeşine teşekkür et.

Kuzenine döndü. "Onlar bizimle, Solange."

Solange ona su şişesini geri uzattı. "Eğer yaparsan adamına güvenirim. Burada kal ve sinyali bekle. Neyle karşı karşıya olduğumuza bakacağım. Bu sana dinlenmen için birkaç dakika daha verir."

"Her zaman yaptığımız gibi arka arkaya gideceğiz Solange. Eğer Jasmine güvendeyse, Riordan ayağa kalkana kadar oyalanırız. Değilse, umarım bize yardım edebilirler." Güneşi engellemeye ve gözlerini korumaya yardımcı olan fırtına bulutlarının üzerlerinde süzüldüğünü fark etmişti bile. Rüzgâr tamamen değişmiş, jaguar erkeğinin güçlü kokusunu onlara getirmişti. Juliette döndü ve gürültü yapmamaya dikkat ederek çalılıkların arasından ilerledi. Solange çoktan eriyip gitmiş, orkideler, mantarlar ve eğrelti otlarından oluşan ormanda kaybolmuştu. Solange'ın ormana karışıp görünmeme yeteneğini çok az kişi aşabilirdi. Juliette'in kuzenine inancı tamdı. Küçük kamptan biraz uzaktaki pozisyonuna geçti.

Jaguarlar setin kenarına kazılmış, insan yapımı küçük bir mağarayı kullanıyorlardı. Açıklık sadece bir yarıktı.

iki kayanın arasında. Solange bir arka giriş olması gerektiğini bilerek alanın etrafında bir daire çizerek ilerledi. Jaguarlar mağarada kapana kısılma riskini asla almazlardı. O hareket ettikçe rüzgâr yön değiştiriyor, her zaman önünde durarak ona nöbetçilerin tam yerini gösteriyordu. Ormanın uyarı sistemine güvendiği her halinden belli olan bir erkek jaguar, mağaranın solundaki ağaç dallarında dinleniyor, iki gündür ormanda koşturmaktan yorgun düşmüş bir halde öğleden sonra geç saatlerde uyuyordu. İkinci muhafız büyük bir eğrelti otu grubunun yanında insan formunda çömelmişti. Solange buranın acil durumlar için bir sığınak olduğundan emindi. Konuşmak için Juliette'in yanına döndü.

İkisi çimenlerin üzerinde yan yana uzandılar. Solange ağzını Juliette'in kulağına dayadı. "Mağarada hiçbir şey duyamadım. Sanırım dinleniyorlar. İnsan formundaki muhafıza onu öldürecek kadar yaklaşabileceğimden oldukça eminim ama ikimiz de jaguara karşı pek bir şey yapamayacağız. O büyük ve bir savaşçı." Yan tarafına dokundu. "O da hızlı."

"İçeride pek şansımız yok," diye belirtti Juliette. "Ağaçtakiyle birlikte beş tane saydım. Yetişkin beş jaguara karşı kazanamayız."

"Dört," dedi Solange kesin bir ifadeyle. "Muhafızı hallettikten sonra. Yine de haklısın, herhangi bir şansımız olması için diğerlerini mağaranın dışına çekmeliyiz."

Juliette kendinden emin bir şekilde, "Bunu yapabilirim," dedi.

Hayır! Hayır! Riordan'ın sert emri keskindi. Zacarias'ın itirazının yankısını duydu. Mümkün olduğunca uzun süre bekle.

"Riordan beklememizi istiyor, Solange," diye bildirdi Juliette huzursuzca. Kuzeninin nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Bize yardım etmek için gün batımından önce kalkmaya çalışacak."

Solange yavaşça başını salladı. "Sanırım bu mantıklı Juliette. Hoşumuza gitmek zorunda değil ama beş erkeğe karşı fazla şansımız yok."

Juliette, "Ona dokunmadıklarından emin olmak için yaklaşmak istiyorum," dedi.

"Ben giderim. Görünmez olabilirim." Solange'ın ağzında küçük, mizahsız bir gülümseme belirdi. "Senin Karpatyalı gibi değil ama idare ediyorum."

"Bir yeteneğin var," diye onayladı Juliette.

Solange, Jasmine'in mağaranın mümkün olduğunca derinlerinde tutulduğunu varsayarak arka girişe doğru dönmeye başladı. Ağaçtaki jaguar kıpırdandı, esnedi ve ağzını açarak keskin dişlerini gösterdi. Solange çalılarının arasına gömüldü ve tamamen hareketsiz kaldı. Juliette avucunun içine bir bıçak kaydırды. Jaguar gerindi, etrafına bakındı ve havayı kokladı, dili ve hassas bıyıklarıyla test etti. Rüzgâr kadınların kokusunu ondan uzaklaştırdı. Jaguar başını bacağının üzerine bıraktı ve gözlerini kapattı.

Juliette nefesini yavaşça dışarı verdi. Solange tekrar sürünerek ilerlemeye devam etmeden önce birkaç dakika daha bekledi. Juliette kuzeninin hareketlerini izlemek için kendini zorladı. Bir eğrelti otunun yaprakları rüzgârla birlikte hafifçe sallanıyordu. Juliette, Riordan ve Zacarias'ın rüzgârı yönlendirecek ve Solange'ın ilerleyişini takip edecek güce nasıl sahip olduklarını anlayamıyordu. Riordan'ın onun içinde hareket ettiğini, savaş alanının düzenini onun gözlerinden almaya çalıştığını neredeyse hissedebiliyordu. Sarmal bir yılan gibi bekliyor, gökyüzünde patlayıp ona ulaşacağı o anı bekliyordu. Riordan'ın endişesi rahatlatıcıydı ve ona minnettarlığını ilettili.

Juliette'in ilk uyarısı, arka girişteki insan muhafızın aniden şeytani bir gülümsemeyle başını mağaraya doğru çevirmesiydi. Birkaç adım yürüdü ve çalılıkların arasına baktı, eli dalgınca kasıklarını ovuyordu. Solange'ın onun arkasından yaklaştığını gördü. Mağaranın içinden öfke, dehşet ve acının karışımı bir çığlık geldi. Aniden kesildi. Başka seçeneğim yok, Riordan. Olabilecekler için tek özrü buydu. Daha yüksek bir yere çıkarak mağaranın girişine doğru koştu ve Solange ile muhafızın kısa bir anlık görüntüsünü yakaladı.

Solange'ın elindeki kanlı bıçakla yere düştü.

Riordan sakindi. İtiraz etmedi, sadece bekledi ve olayları onun gözlerinden izledi. Juliette ağabeyinin varlığını hissedebiliyordu. Onun içinde kıvrılmış, kendi anlarını bekliyorlardı.

Kenarda durun, bıçağın ucunu yukarıda tutun. Riordan mağaranın girişine yaklaşırken talimat verdi. Juliette itiraz etmedi; onun planını zaten biliyordu, ayrıntıları ortak zihinlerinde yakalamıştı. Yalnız olmadığını bildirmek ve adamları mağaradan uzaklaştırmak için Jasmine'in adını seslendi. Solange'ın arkasını kollayacağına ve jaguarı ondan uzak tutacağına güvenmek zorundaydı. Kolu parladı, nasıl hareket edeceğini bildiğinden daha hızlıydı, içgüdüsel, zamanlanmış bir hareketle mağaradan koşarak çıkan ilk adamı yere düşürdü. Kan zemini ıslatmıştı ama Juliette bakmadı, bakmaya cesaret edemedi. Dallardan Solange'ın üzerine atlayan jaguarın kükremesini duydu.

Juliette kuzenine yardım etmek için döndü, kendisinininkine benzemeyen bir hız patlamasıyla koşmaya başladı. Solange koşarken değışti, ağır erkek kediyle öfkeyle bir araya geldi, tırmıkladı ve ısırđı, tüyler ve malzemeler her yere uçtu. Juliette kayarak durdu. Solange'a yardım etmek, jaguarı bıçakla öldürmeye çalışmak için hiç şansı yoktu. İki kedi korkunç bir öfkeyle yuvarlanıp duruyor ve kuzenine yardım etmesini imkânsız kılıyordu.

Juliette! Riordan yükseliyordu. Onun toprağı ve yaprakları yarararak havaya yükseldiğini hissetti. Onun uyarısıyla döndü, bıçağı vücuduna yakın ve alçak tutarak mağaradan fırlayan jaguarın hücumuyla karşılaştı. Ağır kedi göğsüne sertçe vurarak onu geriye doğru itti, jaguarın iğrenç nefesi yüzünde sıcaktı. Keskin pençeler derisini kemiğe kadar yırtarken, acı içini parçaladı. Zacarias ve Riordan'ın içinde hareket ettiğini hissetti, dişleri boğazına doğru ilerlerken bıçak kedinin yanlarına ve göğsüne saplanıyordu. Nefes almakta zorlanıyordu ama Riordan havayı yanan ciğerlerinden zorla geçirdi. Yere sertçe çarptı ve sıkışıp kaldı.

ağır bedeninin altında. Yapraklar ve dallar kana bulanmış ama kimin kanı olduğunu anlayamamış. Kedinin dişleri boğazına gömülmüştü ve kolları kurşun gibi olduğundan ağır bedeni üzerinden itmesi imk nsızdı.

Solange'a bak. Riordan, o kadar sakindi ki korkutucuydu. Sesinde itaatsizlik edemeyeceği bir emir vardı.

Jasmine tekrar çığlık attı ve Juliette'in vücudu bu sesle sarsıldı.

Solange'a bak. Riordan tekrarladı. Güneş batmaya başladığında çok daha yakındaydı ve g   kazanıyordu.

Juliette başını oynatamıyordu, bu yüzden bakışlarını kaydırarak erkek kedinin Solange'ı acımasızca pen elediğini gördü. K rk nden kan sızıyordu ve Solange saldırının altında sendeledi. Juliette'in gözlerinin üzerinde beyaz bir pus oluşuyordu. Görüşünü netleştirmek için hızla gözlerini kırpıştırdı. Jasmine tekrar çığlık attı. Juliette onun ağladığını duyabiliyordu.

Solange'a odaklan. Riordan'ın sesi yumuşadı. Benim için dayan. Sadece dayan, Juliette.

Alevler erkek jaguarın kürkünün üzerinden geçti. Parlak kırmızı ve turuncu alevler, benekli k rk n uçlarını devirerek hayvanı sardı. İki jaguar korkunç bir pençe ve diş çılgınlığı içinde yerde yuvarlandı ama dişiye tek bir alev bile değmedi. Erkek uludu ve kaçtı.

Bölüm 10

RIORDAN gökyüzünden fırladı, kırmızı gözlü bir iblis, siyah saçları çözülmüş ve rüzgârda uçuşuyordu. Jasmine'i kalkan olarak tutan adamın tam arkasında cisimlendi. Juliette adamın kafasını sanki onu yakalamış gibi hissetti. Riordan sertçe büküldü. Adamın boynunu kırıp onu umursamazca yere düşürdüğünde korkunç bir çatırtı duyuldu.

Jasmine koşup Solange'ın yanında diz çökerken, Riordan jaguarın dişlerini Juliette'in boynundan dikkatle çekti ve kedinin ağır gövdesini sanki can sıkıcı bir dalmış gibi uzağa fırlattı. Acı onu içine çekti, artık her şey bittiğine ve o da orada olduğuna göre vücuduna hücum etti. Ellerini boğazının iki yanındaki delinmiş yaralara bastırdı ve kan kaybından ölmesini önlemek için sertçe sıktı.

Juliette boğulmaya başladı. Kardeşim iyi mi? Solange? Onları göremiyorum.

Riordan omzunun üzerinden iki kadına doğru baktı. Jasmine'in yüzü şişmiş, siyah ve maviydi. Giysileri parçalara ayrılmıştı. Vücuduna kan bulaşmıştı ama hayattaydı ve kuzeninin birçok yarasından akan kanı durdurmak için umutsuzca çabalıyordu. Solange çıplak ve kanlar içinde yerde yatıyordu ama tetikteydi, Juliette'in üzerine eğilen Riordan'ı izliyordu.

İkisi de yaşıyor, Juliette. Benim için hareketsiz yat. Juliette'i içten dışa doğru iyileştirmeye çalışmak için kendi bedeninin dışına çıkıp onun bedenine girerken, kardeşinin başka bir soruna karşı tetikte olacağına güveniyordu. Juliette guruldadı, boğuldu ve kan öksürdü.

"Kurtar onu. Lanet olsun sana, onu kurtarabileceğini biliyorum," diye seslendi Solange ona. "Ne yapman gerekiyorsa yap." Ayağa kalkmaya çalıştı, onu tutan Jasmine'i güçsüzce itti.

"Onu dönüştürmek zorundayım."

"Bu ne anlama geliyor?" Jasmine korkuyla sordu.

"Kimin umurunda," diye tersledi Solange. "Çok geç olmadan acele edin."

Riordan etrafındaki her şeyi ve herkesi görmezden geliyordu. Juliette elinden kayıp gidiyordu. Başını Juliette'in boğazına eğdi ve içti, karşılığında onun değerli sıvısından daha fazla aldı. Riordan onu kollarının arasına aldı, göğsünü yardı ve ağzını yaraya bastırdı. Riordan'ın zihninin derinliklerinde, Zacarias ruhunu iyileştirici bir enerji topuna dönüştürdü ve Riordan'ın içinden geçerek Juliette'in boğazındaki delinmiş yaraları ve yırtılmış atardamarları buldu ve onları içten dışa onarmaya başladı. Acele etmedi, hiç hata yapmadı, açık delikleri kapattı ve yabancı bakterileri sisteminden uzaklaştırdı.

Juliette iki adamı da uzaktan hissetti. Zacarias sanki aralarındaki bağlantı sürdürülemez kadar zorlaşmış gibi aniden kesildi. Sıcaklığın eksikliğini hemen hissetti ve titredi. Riordan eğilip ona fısıldayarak vücuduna akan besleyici güç akışını durdurdu. Elini onun yüzüne doğru kaldırmaya çalıştı. Adam çok endişeli görünüyordu. Eli kalçasının yanında çırpındı ama tam olarak havaya kalkmadı. Birisi ağlıyordu. Başını sese doğru çevirdi.

Jasmine, Solange'ın yanına oturmuş, kanlı yaralarını etkisiz bir şekilde siliyor ve usulca ağlıyordu. Şişmiş yüzüyle zar zor tanınabiliyordu. "Kız kardeşim yaşayacak mı?"

Sesi çok yumuşak ve titrekti. Riordan'a bakmadı ama bakışlarını kuzeninin üzerinde sabit tuttu.

"Evet, küçüğüm," dedi Riordan nazikçe. "O yaşayacak. Onu kısa bir süreliğine götürmek zorundayım. Senin ve kuzeninin çiftliğime gitmenizi istiyorum, ben onu size geri getirene kadar orada güvende olursunuz."

Jasmine Solange'a doğru kaydı. Koruma amaçlı küçük bir hareketti ama Riordan bunu hemen fark etti.

Bunu ondan alabilir misin? Ne yaptıklarını? Geri alabilir misin?

Riordan Juliette'i kaldırıp kız kardeşi ve kuzeninin yanına götürdü. "Uzun süre kalamayız. Juliette'i dönüşüm gerçekleşirken güvende olacağı ve onu tamamen iyileştirebileceğim bir yere götürmem gerekiyor." Yapılanları geri alamayacağımı biliyorsun.

Solange Jasmine'in elini tutmak için uzandı. Jasmine parmaklarını Juliette'in kollarının arasından geçirdi. "Birlikte üstesinden geliriz," diye fısıldadı Solange.

Juliette konuşmaya çalıştı ama boğazı çok şişmiş ve çiğdi. Solange'a onu iyileştirip iyileştiremeyeceğini sor.

Riordan her iki kadından gelen hoşnutsuzluk ve korku dalgalarını hissedebiliyordu. Juliette'i sevdikleri için ona tahammül etmek ve güvenmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. "Benden yaralarını iyileştirmemi istiyor, Solange. Ben bunu yapmadan buradan ayrılacağını ve sakinleşeceğini sanmıyorum." Elindeki tek koz buydu. Solange itaat etmezse diğer yeteneklerini kullanmaktan başka çaresi kalmayacaktı.

"Bitir şu işi o zaman." Solange gözlerini kuzeninden hiç ayırmadı. "Çiftliğimize gitmeyeceğim. Irkımızın gizli kalması için bu cesetleri yok edeceğim ve Jasmine'le birlikte buradan uzakta, yağmur ormanının kıyısındaki evimize gideceğiz. Orada Juliette'in dönüşünü bekleyeceğiz. Jasmine ve Juliette ayrı olmaktan mutlu olmayacaklar." Bu açık bir uyarıydı.

Riordan başını salladı. "Bunun tamamen farkındayım." Konuşarak daha fazla zaman kaybetmek istemeyen Riordan hemen fiziksel benliğinin yok olmasına izin verdi, ruhunu güçlü bir şifa enerjisi topuna dönüştürdü ve Solange'ın içine girdi. Kadının pek çok yarası vardı. Çoğu yüzeyseldi ama bazıları tıpkı Juliette'te bulunduğu gibi derinlere iniyordu. İçten dışa doğru iyileşmek için çok değerli bir zaman harcadı, aklını Juliette'ten ve zamanın elinden kayıp gittiği gerçeğinden uzak tutmanın ne kadar zor olduğunu görünce şok oldu. Her zaman odaklanmıştı ama yine de

Tüm düşünceleri bir kenara bırakıp görevine konsantre olmak için muazzam bir disiplin gerekiyordu.

Solange uzanmış onu izliyordu. Bakışları hiç dalgalanmadı. Gözleri hiç kırışmadı. Eli Jasmine'in elindeydi ama dikkati Riordan'a sabitlenmişti. Riordan'ın bedeni sallanmaya başladığında ve içindeki rahatlatıcı sıcaklık kaybolduğunda, Solange nefesini bıraktı. "Jasmine, Juliette'i şimdi almak zorunda. Biraz daha güçlü olmalıyız."

Jasmine hemen eğildi ve Juliette'i öptü. Konuşurken Riordan'a bakmadı. "Teşekkür ederim."

"Siz ikiniz güvende olmalısınız. Eğer çiftliğime giderseniz-"

Solange başını salladı. "Hayır, yapamam. Lütfen anlamaya çalışın. Bize yardım ettiğinizi biliyorum ama erkeklerle pek iyi deneyimlerimiz olmadı ve yalnızken kendimizi daha güvende hissediyoruz."

Riordan, Jasmine'in içinden geçen ürpertiği görmeden edemedi. Juliette kız kardeşinin parmaklarını sıktı. "Özür dilerim. Dönüşüm için onu gerçekten daha güvenli bir yere götürmem gerekiyor. İkinizi yalnız ve korumasız bırakmayı sevmiyorum."

"İyileştirme becerilerin sayesinde bizi koruyabiliyorum." Solange etrafına, yerde yatan cesetlere baktı. "Düşmanlarımızın çoğu öldü. Onu kaybetmeden önce alın."

Riordan Juliette'i kollarına aldı ama Jasmine yumuşak bir sıkıntı sesi çıkarınca durdu. "Ne oldu küçüğüm?" En nazik sesini kullandı.

"Ne kadar sürecek?" Jasmine Juliette'e sanki onu bırakamayacakmış gibi sarıldı.

"İki gün ayrı kalabilir misiniz? Bu ona iyileşmesi için yeterince zaman verecektir. Solange halkımı tanıyor. Sözümüz namusumuzdur. Size söz veriyorum, ayağa kalkar kalkmaz hemen yanınıza döneceğiz. Juliette başka bir şey istemez."

Jasmine başını salladı ve isteksizce kız kardeşinin elinin kendi elinden gevşekçe düşmesine izin verdi. Korunmak için Solange'a doğru eğildi. Solange kollarını Jasmine'in etrafına doladı. "Git

Şimdi, onu almana izin verecek kadar bencil olmayabiliriz. Ben buradaki işlerle ilgileneceğim."

Riordan ikinci bir davet beklemedi. Juliette'in kırılğan bedenindeki ilk kıpırdanmaları, bir huzursuzluk dalgasını, bir ateş dalgasını hissetmişti bile. Zaman tükeniyordu. Kendini gökyüzüne fırlattı, Juliette'e sarıldı, Jasmine'in nefesini duydu ve sonra hıçkırmaya başladı. Aşağıya baktığında Solange'ın yavaşça doğrulduğunu ve genç kuzenini kendisine doğru çektiğini gördü.

Onunla olmalıydım, Jasmine ile.

Bu asla olmamalıydı, diye yanıtladı Riordan acımasızca. İçinde dönüp duran kara öfkeyi nasıl uzak tutabildiğine dair hiçbir fikri yoktu. Artık Juliette'in anılarına, kız kardeşine ve kuzenine duyduğu sevginin yoğunluğuna sahipti. Teyzesinin ve annesinin sapkın erkeklerin elinde öldüğü anıları. Tüm koruyucu içgüdüleri harekete geçmişti ve öfke içinde yaşayıp nefes alıyordu.

Onları önemseydiğin için teşekkür ederim. Kuzenim için yaptıklarınız için de teşekkür ederim. Kabul edilmemenin rahatsız edici olduğunu biliyorum.

Ateş karnında filizlendi, vücuduna yayıldı ve her organını sardı. Acıyı paylaştı, yoğunluğu karşısında şok oldu. Bu şiddete Juliette kadar o da hazırlıksızdı. Juliette onun kollarında titriyor, acı çığlıklarını bastırıyor ve zihinleri arasındaki birleşmeyi kırmaya çalışıyordu.

Riordan hızını arttırdı. Çiftliğinin korumasını sağlayamazdı, hatta ana menziline bile yaklaşamazdı ama Güney Amerika'da yüzyıllarca yaşayıp vampir avladıktan sonra şu anki çevrelerine çok aşinaydı. Dağların yükselişinde yeryüzüne indi ve doğal sıcak su kaynaklarının bulunduğu derin bir mağaraya doğru ilerledi. Toprak mineraller açısından zengindi ve mağara düşmanlara karşı doğal bir koruma sağlayacaktı. Güçlü güvenlik önlemleri alabilir ve insanların ve hayvanların kazara karşılaşmalara karşı güvende olduğunu bilebilirdi.

Mağarayı hazırlamak sadece birkaç dakika sürdü. Mumlar canlandı, parıldayan mağaraya ürkütücü ışıklar saçtı.

Havuzlar. Juliette'i zengin topraktan yaptığı yumuşak bir yatağa yatırdı ve vücudunu sıcak kollarıyla sardı. "Acıdığını biliyorum Juliette. Bu kadar acı verici olduğunu bilmiyordum."

Gerçekten fazla seçeneğimiz yoktu. Juliette konuşmaya çalışmadı. Ham boğazı buna izin vermiyordu ve her halükârda çok yorucuydu. İçindeki canavarın yaşamak için savaştığını, vücudundaki değişime direndiğini hissedebiliyordu. Jaguar organların ve dokuların yeniden şekillendirilmesini istemiyordu. Juliette umursamayacak kadar yorgun ve acı içindeydi.

Erkeğin saldırısı olmasaydı seni dönüştürebilirdim. Bunu itiraf etmek zorunda hissetti, onun yanına yerleşti, onu kollarının arasına aldı, parmaklarını ağzına götürdü. Sen olmasaydın devam edemezdin. Riordan bunun bir özür olduğundan emin değildi, sadece çelişkili duygularını anlamasını istiyordu.

Sen olmasaydın devam edemezdin. Riordan, kendini hırpalamayı bırak. Giysilerimi çıkar, tenime değmelerine dayanamıyorum. Sonuncusu çaresizlik içinde söylendi.

Giysilerini hiç düşünmeden çıkardı ve mümkün olduğunca hızlı bir şekilde vücudundan ayırdı. Teni dokunulamayacak kadar sıcaktı. Riordan gömleğini havuzların en serinine daldırıp yüzünü ve bileklerini yıkadı.

"Bir keresinde seni rüyamda görmüştüm," dedi usulca, su damlacıklarını boğazına ve göğüslerinin arasındaki vadiye doğru sıkarken. "Gülüyardun. Kahkahanın sesini yıllar sonra bile hatırladım. Devam etmek için bir neden bulamadığım zamanlarda beni ayakta tuttu." Adam kadının yüzündeki saçları itti. Kadın terliyordu. Ter tanecikleri küçük kan tanecikleriyle karışmıştı.

Ben de seni rüyamda gördüm. Sesinde mutluluk vardı, onu ağlamaktan alıkoyan tek şey bir sarsıntının onu ele geçirmesi ve sonsuz gibi görünen bir acıya kapılmasıydı. Bileğini kavradı, tutundu, nefes almaya çalıştı, üstesinden gelmeye çalıştı. Dalga onu serbest bıraktığında iç çekti. Hâlâ bir rüya olduğunu düşünüyorum.

Konuşabilmek için birkaç kez yutkunmak zorunda kaldı. "şimdi bile mi, sana yaşattıklarımla?"

Gözleri parladı, tutkulu doğasını, kadınsı bedeninin içerdiği ateşi hatırlattı. Ben jaguarım. Seçimlerim var ve onları yapıyorum. Seni ilk gördüğüm andan beri istiyordum. Bir jaguar olarak geleceğim yok. Seninle var. Bir jaguar olarak mutluluk yoktur, seninle vardır. Farkı biliyorum, Riordan.

Daha fazlasını söyleyemeden, bir sonraki dalga bir öncekinden bile daha güçlü bir şekilde ona çarptı. Jaguar, Riordan'ın ona savaşmadan sahip olmasına izin vermeyecekti. Riordan dişlerini birbirine geçirerek ondan acıyı, vücuduna hücum eden ve içini yakıp kavuran ateşi almaya çalıştı. Bu konuda metanetliydi, acıya hiç şikâyet etmeden katlanıyordu. Aklında en ufak bir suçlama belirtisi yoktu. Dalga geçtiğinde şıfalı mumların kokusunu içine çekti. Hasta olacağım.

Bu onun tek uyarısıydı ve hızla hareket ederek vücudu toksinlerden arınırken onu tuttu. Bir başka acı dalgası içinden geçerken bile şiddetle hastaydı. Acısı dindiğinde Riordan küfrediyordu.

Onu kollarıyla sararak en serin havuza taşıdı ve her ikisini de boyunlarına kadar suya daldırdı. Yüzünü onun boynuna gömdü. "Bundan sağ çıkabilecek miyiz?"

Gölümsedi. Fiziksel olarak değil ama zihninde hissetti. Konu ben olunca bebek gibi davranıyorsun. Kötü ocuk imajınla etrafındaki herkesi korkuturken seni sert ve haşın görüyorum ve ben acı çektiğim için dağılıyorsun. Başka bir şey daha fark etti ve gözleri yaşardı. Jasmine'e olanlar yüzünden dağılıyorsun. Riordan, bu senin hatan değildi. Bunu nasıl düşünebilirsin?

O daha cevap veremeden, karnında ve ciğerlerinde alev alev yanan alevler onu yiyip bitirdi, öyle ki tekrar kasıldı ve beyni aşırı yüklenmesini önlemek için kapandı. Riordan'ın tek yapabildiği ona sarılmaktı.

ne olacağını anlayamadığım için çaresiz, suçlu ve kızgındım.

Juliette gözlerini açtı ve ona baktı. Kan ağlıyorsun, Riordan. Benim için ağlama. Bu yolu ben seçtim.

ve birinden diğerine geçişimin kolay olmasını beklemiyordum. Jaguar'ın gücünün azaldığını hissediyorum. Anılarınızdan psişik yetenekleri olan insan kadınların dönüştürülebileceğini biliyordum ve tüm jaguar kadınları ve umarım daha seyreltilmiş kana sahip torunları psişiktir. Solange'ın kendisine aynı mutluluğu getirecek bir Karpatyalı bulacağını ummuştum, hatta en sonunda Jasmine'i de, ama Solange'ın içindeki jaguarın çok güçlü olmasından korkuyorum. Gitmesine asla izin vermeyecektir.

Beni laboratuvarından kurtardığında seni almamış olsaydım, kız kardeşine yardım etmek için evde olacaktın. Bu sözleri ona yüksek sesle söyleyemedi. Zihnine fısıldadı. Bir erkeğin bir kadına böyle bir vahşet uygulayabileceği fikri karnında bir delik gibi yanıyordu.

O gece geri dönmem beklenmiyordu, Riordan. Jasmine insan iz sürücüleri uzaklaştıracağını biliyordu. İkimiz de jaguarların saldıracağını beklemiyorduk. Ormanın bizim bölgemizde olduklarını bile bilmiyordum. Erkekler için endişelenmiyordum.

Ciğerlerine zorla hava çekti, içindeki öfke o kadar fazlaydı ki yer sarsıldı. Onu senin aracılığıyla tanıyorum. Hayatı boyunca yaralı kalacak küçük bir kız kardeş. Bizimle çiftliğe gelmesi için ısrar etmek istedim ama seni tamamen kendi dünyama getirdim. Yalnız olduğu saatlerde yanında kim olacak?

Bir sonraki dalga daha da uzundu, çırpınan vücudu havuzda dalgalar yaratıyordu. Su çalkantıyla sıçradı. Mumların alevleri sanki mağarada bir rüzgâr esiyormuş gibi sıçradı. Işıklar titredi ve kokular birbirine karışarak havuzun üzerinde şifalı bir aroma yarattı.

Juliette'in tırnakları Riordan'ın derisinin derinliklerine battı. Tekrar nefes alması birkaç dakika sürdü. Bana her zaman sahip olacak.

Ve Şimdi de sen. Senin varlığından rahatsız, Solange da öyle ama zamanla daha iyi olacaklar. Onları daha iyi izleyebileceğiz. Karpat yeteneklerine sahip ikimiz onları daha dikkatli koruyabileceğiz.

Onu yıkadı, zaman ayırdı, cildini iyice temizledi, elleri onu rahatlattığını hissettiği yerlerde kaldı. Su cildini serin tutmaya yardımcı oldu.

Su yardımcı oluyor. Ve ellerini hissetmek. Seni rüyamda gördüğümde, ellerinin bana dokunduğunu hayal ederdim. Sen bana fiziksel olarak dokunmadan önce bedenimde nasıl hissedeceklerini biliyordum.

"Beni ne zaman rüyada gördün? Aynı mı görünüyordum?"

Saçların rüzgârda dalgalanıyordu ve aynı inanılmaz gülümsemeye sahiptin. Gözlerini o kadar net göremiyordum çünkü bana dokunuyordun ve ben bakmak yerine hissediyordum. Kalbi neredeyse d u r a c a k t ı .

Rüyasını tüm canlılığıyla hatırlıyordu. Korkunç bir açlıkla uyanmış ve vücudu sıcaktan kavrulmuştu. Cinsel dürtülerini tanımakta güçlük çekiyordu, onları yüzyıllardır yaşamamıştı.

Zihninde onu duydu, usulca, duygulu bir Şekilde gülüyor, ona sesleniyordu. Onun hemen önünde koşuyordu, kokusu sıcaktan olgunlaşmıştı. Rüyasında onu takip etmekten başka çaresi yoktu. Her zaman ulaşamayacağı bir yerdeydi, baştan çıkarıcı bir cazibesi vardı.

Arkasındaki hava cinsel heyecanın izlerini taşıyordu.

Birbirimize yakın olmalıydık ve ben ihtiyacımı telgrafla bildiriyordum. Jaguarın kanı ne kadar safsa, cinsel ısı da bizi o kadar sert vurur. Neyse ki biz kadınlardan pek kimse kalmadı. Erkeklerden mümkün olduğunca uzak duruyoruz.

Riordan bir sonraki acı dalgasına karşı gözlerini kapattı. Kasılma onu gerçekten kollarından çekip aldı, öyle ki neredeyse çalkantılı suyun altına batacaktı. Halkına, hatta Tanrı'sına, aklına gelen her Şeye lanet okudu, sonra dua etmeye başladı, aklına gelen her Şeye söz verdi, yeter ki kızın çilesi sona ersin.

Acı vücudundan süzülmeden önce bile zihninde onun yumuşak kahkahasını duydu. Bu durursa dünyayı kurtaracak mısın?

Çenesini kızın başının üst kısmına sürttü. "Çaresizdim. Yakında bitmek zorunda."

Bütün bebekleri kadınların doğurmasına şaşmamalı.

"Sen değil, böyle bir şey olursa olmaz. Bebekler olmadan da yapabiliriz. Ben ciddiym, Juliette. Sanırım hasta olacağım."

Yapma o zaman. İkimiz için de yeterince hastayım. Çok yorgunum. Sadece uyumak istiyorum.

Havuzdan çıkıp onu zengin ve sıcak toprağa geri getirdi. "Güvenli olduğu anda seni uykuya gönderebilirim." Gözlerini kapatarak öptü. Ağzının kenarlarını öptü. "Seni seviyorum."

Ne garip. Ben de seni seviyorum.

Jaguarın gitmesi, dönüşümün tamamlanması ve iyileştirici uyku emrini verebilmesi için iki yoğun yanan ateş dalgası ve kasılma daha gerekti. Kollarını ve bedenini koruyucu bir şekilde onunkilere sardı ve mumlar ısıll ısıll yanarken ve su havuzun kenarlarına vururken ağladı.

Bölüm 11

RIORDAN bir ileri bir geri volta atıyor, huzursuz yapısı normalde sakin olan tavrından belli oluyordu. Juliette gecenin büyük bir bölümünde kız kardeşi ve kuzeniyle evdeydi. Şafağa sadece birkaç saat kalmıştı ve henüz onunla vakit geçirmemişti. Böyle bir travmadan sonra kız kardeşiyle birlikte olma ihtiyacını tamamen anlıyordu ve doğasının bencil tarafını bastırmak için çok uğraştı, ama korku onu gergin tutan çirkin, pençeleyen bir şeydi. Solange ve Jasmine erkeklerle hiçbir şey yapmak istemiyorlardı. Riordan onları suçlamıyordu. Jasmine'in nazik doğası başına gelenlere zar zor tahammül edebiliyordu. Akıl sağlığına pamuk ipliğiyle bağlıydı. Juliette, Riordan tarafından güçlendirilen iyileştirme becerileriyle ona yardımcı oluyordu ama Riordan iki kadının Juliette üzerinde muazzam bir etkisi olduğunu biliyordu. Ayrıca sadakat ve sorumluluk isteyen bir doğası vardı. Jasmine acı çekiyordu, çok kötü yaralanmıştı. Juliette onunla kalması gerektiğini hissedebilirdi.

Ayağa kalkar kalkmaz onu beslemiş, ihtiyaçlarını karşılamış ve ailesine verdiği sözü tutarak onu doğruca onlara götürmüştü. Yalnız kalmaları gerektiğini biliyordu ve dışarıda beklemesini öneren de oydu ama onu Jasmine'in yaşadıklarının acısından korumak istemesine engel olamıyordu. Sonraki saatlerde Juliette ve ailesine tam bir mahremiyet sağlamak için zihnini onunkinden uzak tutmak zor oldu ama küçük evin önünde huzursuzca bir ileri bir geri volta atarak bunu başardı.

Kapının sesini duydu ve arkasını döndü. Juliette orada çerçevelenmiş, Jasmine ve Solange'ı kucaklamış, onlara sıkıca sarılmıştı. Yüzünde parlak bir gülümseme ve gözlerinde yaşlarla çıktı. Bir süredir ara ara ağladığı belliydi.

saatlerce. Riordan'ın kalbi göğsünde kıpırdadı. Kollarını açtı ve kadın onun bedenine sığındı.

Başının üzerinden baktı, Solange ve Jasmine kapıyı kapatmadan önce çekingen bir el kaldırdıklarında başını salladı. "Seni teselli etmek için yanında olamadığım için çok üzgünüm," diye fısıldadı, şakağına ve gözyaşı lekeli yanağına yatıştırıcı öpücükler kondurdu. "Senin için orada olmak istedim."

"Biliyorum. Seni yanımda taşıdım ve birden fazla kez gücüne dayandım. Zamana ihtiyacı var, Riordan. Lütfen onların bu halini kişisel algılama. Seni sevmeye gelecekler, biliyorum."

"Beni kabul ettiler," diye belirtti. "Bu kadarını bile beklemiyordum, bu yüzden minnettarım."

"Başka bir forma geçmek ve bir süreliğine kaçmak istiyorum. Sevdığım insanların başına gelen korkunç şeyleri düşünemeyeceğim güzel bir yerde sadece sen ve ben olmak istiyorum. Götür beni, Riordan. Hadi gidip havuzumuzu bulalım. Artık düşünemeyeceğim bir yerde birlikte olalım."

"Leopar formunu denemek ister misiniz? Ormanda seyahat etmek için sık sık kullanıyorum."

Adam onu serbest bırakana kadar çekiştirdi. "En iyisi bu olabilir. İçimde hâlâ bir kedi gibi hissediyorum." Riordan'a yakın olmak kesinlikle içindeki kedi özelliklerini ortaya çıkarıyordu. "Hadi deneyelim." Kendini bir hayvan formunda kaybetme düşüncesi baştan çıkarıcıydı. Bebek kardeşini kucağına almak, onu sallamak, onunla birlikte ağlamak, onca uzun saatler boyunca yıpratıcı olmuştu. Riordan'a baktı. "Sonunda, onu geri almanın gerçek bir yolu yok. Ona yardım etmenin bir yolu yok." Juliette bir an için utanmış görünüyordu. "Neredeyse sana onun anılarını silip silemeyeceğini soracaktım."

"Bu kadar büyük bir travma ile değil. Belki etkisini azaltabilirim ama bu onun hafızasında kalır ve onu üzen şeylere neden tepki verdiğini bilemeyebilir. Eğer denememi istersen-"

Juliette başını salladı. "Jasmine güçlüdür. Bunu atlatabilir, belki de hepimizden daha iyi atlatır. Solange'ı hiç bu kadar kederle dolu görmemiştim. Burada kalmayı seçtik,

Annem bize erkeklerin jaguar kanı taşıdığından şüphelendikleri kadınları kaçırıp buraya getirdiklerini söyledi. Başka kimseleri yok, bizden başka kurtarılma umutları yok. Bu yüzden kaldık."

"Artık yardım edecek başkaları da var, Juliette. Ben edeceğim. Kardeşlerim edecek. Halkım edecek."

Ona ilk kez gülümsedi, kalbi hafifledi. "Bizim halkımız, Riordan. Ben artık Karpatyalıyım."

Parmaklarını kızın yanağında gezdirdi, elleriyle yüzünü çerçeveledi ve başını eğerek ağzını buldu. Öpücüğü nazik, sevgi dolu, hatta şefkatliydi. "Kesinlikle, sen bir Karpatyalısın."

"Peki değişikliği nasıl yapacağım?"

"Öncekiyle hemen hemen aynı şekilde. Kafamda bir görüntü ve yapı var. Çalışın, ona odaklanın ve ona ulaşın. Ben yardım edeceğim. Bizimle birlikte, aslında formda kaldığımız süre boyunca görüntüyü zihnimizde tutmamız gerekiyor. Siz jaguar olursunuz. Biz hayvanın görüntüsüyüz. Onun tüm duyularına ve yeteneklerine sahibiz ama dış kabuğumuzu korumalıyız."

Bu fikir hoşuna gitmişti. Düşüncelerini tamamen meşgul edecekti. Ve her zaman jaguar formunda ağır gölgelikte koşarken hissettiği özgürlükten vazgeçmeye pek hazır olmadığını fark etti. Juliette kollarını gece gökyüzüne doğru uzattı. "Bana leoparı göster."

"Leopar zihninde. Onun formunu koru Juliette, jaguarı unuttuğun gibi onu da unutabileceğini sanma," diye uyardı.

"Sen bana hatırlatırsan, şansım olacağından şüpheliyim," diye alay etti ve çoktan resme uzandı. Kendi benzersiz başlangıcından çok da farklı değildi ama karmaşıktı. O şekil değiştirdikçe Riordan da değiştiriyordu. Bunu kolay, doğal ve eğlenceli gösteriyordu.

Juliette tanıdık kas halatlarını hissettiği anda içine bir sevinç yayıldı. Yanındaki iri kediye bakmak için başını çevirdi. Büyük ve parlak siyahtı, vücudunu kaplayan koyu renkli rozetler vardı. Güçlü, kaslı ve çok çekici görünüyordu. Ona sürtündü, vücut vücuda, bir

oynamak için uzun bir işaret verdi. Dönerek özel mağaralarına doğru koşmaya başladı.

Leoparın bedeninin derinliklerinde olan Riordan onun hemen arkasında, zarif hatlarına ve güzel kıvrımlarına hayranlıkla bakarak ilerliyordu. Devrilmiş kütüklerin üzerinden atladılar, çalılıklardan kemirgenleri kovaladılar, birkaç ağacın arasından küçük bir sincabı kovaladılar ve iki dereden geçip bir setten yukarı sıçradılar. İkisi de ağaçların kabuklarını tırmıklıyor, Juliette kendisinden çok daha büyük olan erkekten daha yükseğe ulaşmaya çalışıyordu.

Ağzını kızın yüzüne ve boynuna sürttü. Dişleri şakacı bir şekilde boynunu ve omzunu ısırdı. Kokusu olgun ve büyüleyiciydi, tek yapabildiği onu düşünmek olana kadar onu büyülüyordu. Onunla açıkça alay etti, kaçtı, yetişmesini bekledi, önünde baştan çıkarıcı bir şekilde çömeldi, ancak onu örtmeden önce sıçradı.

Riordan doğal kaya mağarasında onları bekleyen parıldayan su havuzunu görünce minnettar oldu. Yüksek eğrelti otları, yemyeşil vahayı meraklı gözlerden koruyarak burayı sanal bir cennet haline getirmişti.

Birlikte yer değiştirdiler, Juliette neşeye gülüyordu. "Bu çok eğlenceliydi." Bakışları cesurca, sahiplenici bir şekilde onun üzerinde gezindi. "Görüyorum ki bu deneyim seni özellikle tahrik etmiş." Juliette ona yaklaştı ve kokusunu içine çekti. Parmakları onun ağrıyan ereksiyonu üzerinde kışkırtıcı bir ustalıkla gezindi.

O tepki vermeden önce avuçlarını çıplak göğsüne kaydırды, "Değişimin içimdeki kediye tamamen çıkardığını sanmıyorum." Ellerini göğsünde gezdirerek her bir kasını hissetti. "Hepsinin, o DNA'nın her bir zerresinin vücudumdan gitmesini istediğimi sanıyordum ama fikrimi değiştirdim."

Parmakları küçük, talepkâr okşama larla adamın tenini ovuyor, belli bir aciliyet ilet iyordu. "Kedinin hangi parçası geride kaldı?" Ona bu kadar yakınken nefes almak zordu. Adam onun dokunuşu için zonklamaya ve acımasızca sertleşmeye başlamıştı bile. Onun tadı için. Gözlerini kısa süreliğine kapattı. Onun sıkı, sıcak kılıfının vücudunu çevrelediğini ve onu kuruttuğunu hissetmek için.

Öne doğru eğildi ve adamın göğsünü yaladı, vücudunu onunkine sürttü. "Dokunmak. Dokunmak kediler için çok önemlidir." Eli adamın vücudundan aşağıya, karnına doğru kaydı ve kalınlaşmış penisinin etrafını sardı. Başparmağı hassas ucunu nazikçe ovuşturdu. "İşte böyle. Kediler dokunmayı ve hissetmeyi sever. Okşanmaktan hoşlanırsınız." Ona gülümsedi. "Biraz okşamayı becerebilir misin sence?"

Ona fırsat vermedi, göğsünü öptü, ağzı açık ve ıslaktı, dili kaburgaları boyunca ilerliyor ve dişleri Riordan aklını kaçıracak kadar düşünene kadar ısıırıyordu. Riordan dayanabildiği kadar dayandı, vücudu sertleşiyor, parmaklarının ve dudaklarının her dokunuşunda baskı artıyordu. Ellerini saçlarının arasına soktu ve başını yukarı çekerek ağzını onunkine yapıştırdı. Onu yuttu, öpücük üstüne öpücük, nefes almak için duramadı, dili onunkiyile düello ediyordu.

Kükreme kafasının içinde olabilirdi, belki de onunkiydi, kükreme o kadar yüksekti ki anlayamadı. Vücudu yanıyor, ağrıyor ve rahatlamak istiyordu. Ağzından boğazına kadar öptü, orada durmadan önce göğüslerinin arasındaki vadiyi yaladı, vücudunu tamamen kendi vücuduna getirirken dikkatini cömertçe verdi.

Juliette bir bacağını onun etrafına doladı, vücutlarını hizaladı, böylece penisinin başı ıslak, davetkâr girişine sıkıca bastırıldı. "Artık beklemek istemiyorum," dedi saçlarını çekiştirerek. "Seni içimde hissetmek istiyorum."

Diliyle meme ucunu okşadı. "Ne zaman?" "Şu anda, şu dakika."

Vücudunu onunkine dayamaya çalıştı ama adam kıpırdandı, ağzı göğsünü kuvvetle çekiyordu. Her güçlü çekişte bir sıvı ısı dalgası ereksiyonunun başını itti ve shafttan aşağı damladı.

"Emin misin?" Kız tekrar kıpırdandığında, adam tüm alay etme numaralarını bırakıp kızın poposunu iki eliyle kavradı ve onu üzerine kaldırdı.

Haykırdı, onun üzerinde kaydı, meşhur eldiven gibi oturdu, onu kendisine tutmak için etrafındaki kaslarını kasıldı. Onunla birlikte hareket etti, vuruş vuruş onu karşıladı, içine daha sert ve daha hızlı girmesi için onu teşvik etti. Nefesi kesik kesik geliyordu ama sonsuz bir karanlık gibi görünen şeyin ardından zevk bir gökkuşağı gibi içinden fışkırıyordu. Yolculuklarının vahşi ve terk edilmiş olmasını ve sonsuza kadar devam etmesini istiyordu.

Riordan ona o kadar uyum sağlamıştı ki, her darbede daha da derine inerek vücuduna girdi. Juliette'in kalçalarını kendi ritmine doğru itti. Juliette beklenmedik bir şekilde sınırı aştı, vücudu zevkten titriyor, orgazmının yoğunluğu ikisini de sarsıyordu. Riordan hızını yavaşlatarak Juliette'in zevkini artırdı ve bir dizi güçlü orgazm yaşamasını sağladı. Yumuşak bir şekilde inledi ve sonra adını haykırdı, tırnakları omzuna batıyordu. Kendini ona bıraktı, tutkuyla patladı, o an için biraz doyana kadar zevk dalgasına bindi.

Birbirlerine sarıldılar, kızın başı adamın omzunda, kolları birbirlerine dolanmış, olabildiğince yakındılar. Havuzun davetkâr serinliğine doğru ilerleyip suya girebilmeleri birkaç dakika sürdü.

"Burayı seviyorum, Riordan. Sen seviyor musun? Burada, Güney Amerika'da mı kalmak istiyorsun, yoksa doğduğun yere geri dönmeyi mi arzuluyorsun?"

Beyaz dişleri parlayarak kadının nefesini kesti. Onun içten gülümsemesine verdiği tepki her zaman çok beklenmedikti. "Bu toprakları seviyorum. Burası benim evim oldu, Juliette. Ve seni asla kız kardeşinden ve kuzeninden uzaklaştırmam. Aklının içinde olduğumu ve korkularını okuyabildiğimi unutuyorsun."

Ona sıırttı, yaramaz görünüyordu ama belli ki rahatlamıştı. "Şimdi ne düşünüyorum?"

Tüm vücudu gerildi. "Düşündüğünüz şey anatomik olarak imkânsız ama varyasyonları deneyebiliriz."

Ona güldü, kendisine karşı giderek artan hayranlığının tamamen farkındaydı. Bu ilginin sonsuza kadar devam edeceğini umuyordu.

Sonsuzluk.

"Bu bir saplantı, hayranlık değil," diye belirtti.

Sırt üstü uzanıp küçük dalgalarla birlikte sürüklenirken başının üzerinde parıldayan yıldızlara baktı. "Dışarıda bir yerlerde Solange için bir erkek ve Jasmine için başka bir erkek olduğunu düşünmek istiyorum. İyi adamlar." Adam yanında ağır ağır yürürken başını çevirip ona baktı.

Riordan onu kollarının arasına aldı, sesindeki melankoliye dayanamadı. Onu sıkıca sararak vücuduna yasladı ve dünyadaki tüm kötülüklerden korumak istedi.

Juliette onun gözlerine bakmak için saçlarını geriye taradı. "Senin gibi, ne olursa olsun onları sevebilecek biri. Hayatlarımızın nasıl olduğunu ve yaşadıkları travmayı anlayabilecek biri. Sence bu onlar için hiç gerçekleşecek mi?"

"Gerçekten her şey yoluna girecek," diye fısıldadı, saçlarına öpücükler kondurarak. "Her şey yoluna girecek."

"Neredeyse bir daha asla doğru olmayacakmış gibi hissediyorum," dedi ve yüzünü onun omzuna gömdü.

"Biz varız Juliette. Bu bir gecede olmayacak ama hayatlarını yeniden inşa etmelerine yardımcı olabiliriz. Onlar artık benim de ailem. Ve Karpat halkının koruması altındalar."

Ağzını körü körüne onunkine çevirdi, neredeyse onları suyun altına batıracaktı. O da karşılık verdi, onu tekrar tekrar öptü. Elleri onun saçlarını okşadı. "Her şey yoluna girecek, Juliette. Sana söz veriyorum ve verdiğim sözleri çok ciddiye alırım." Yanağını kızın ıslak saçlarının üstüne yasladı, burnunu soktu, onu teselli etmek ve rahatlatmak için her türlü çabayı gösterdi.

Juliette onun bedenine daha sıkı sarıldı ve ona daha sıkı sarıldı. "Sen yanımda olduğun sürece mutlu olacağımı biliyorum. İkimiz birlikte çalıştığımız sürece

Sevdiğim insanların da mutluluğu bulacağına inanıyorum.
Hayatımızdan korkmuyorum."

Kızın çenesini kaldırdı ve ağzını kendi ağzıyla kontrol altına aldı. Yere inmeleri gerekene kadar hâlâ birkaç saatleri vardı ve o zamanını en iyi şekilde değerlendirmeye kararlıydı.

İçindekiler

- ♦ [Karanlık Açlık](#)
- ♦ [CHRISTINE FEEHAN](#)
 - [Bölüm 1](#)
 - [Bölüm 2](#)
 - [Bölüm 3](#)
 - [Bölüm 4](#)
 - [Bölüm 5](#)
 - [Bölüm 6](#)
 - [Bölüm 7](#)
 - [Bölüm 8](#)
 - [Bölüm 9](#)
 - [Bölüm 10](#)
 - [Bölüm 11](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.